

Skatteministeriet
Udkast

J. nr. 12-0173537

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love

(Udvidelse af årsopgørelsesordningen og indberetning af udbytter m.v.)

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 927 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at selvangivelsespligtige, herunder visse selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.”

2. I § 1, stk. 6, udgår ”ud over et eventuelt oplysningskort”.

3. I § 4, stk. 1, 2. pkt., udgår ”eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort”.

4. § 4, stk. 1, nr. 1, affattes således:

”1) Den selvangivelsespligtige eller dennes ægtefælle modtager en årsopgørelse, men forudsættes ifølge lovgivningen at indgive en selvangivelse, jf. § 1, stk. 5.”

5. I § 4, stk. 1, nr. 2, udgår ”, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli”.

6. I § 4, stk. 5, udgår ”eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort” og ”eventuelt sammen med et oplysningskort”.

7. § 5, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

”For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse, jf. § 1, stk. 5, eller oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse, beregnes ikke noget skattetillæg.”

8. § 5, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Hvis den selvangivelsespligtige ikke har selvangivet fyldestgørende på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.”

9. I § 9 B, stk. 1 og 2, udgår ”hvert år” og ”i det forudgående kalenderår”.

10. § 9 B, stk. 3, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

”2) Identifikation af udbyttmodtageren, i det omfang denne oplysning er kendt, identifikation af den konto, udbetalingen sker til, og ved indberetning efter stk. 1 identifikation af depotet.

3) Størrelsen af det udloddede udbytte før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb og oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats.

4) Datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet.”

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

11. § 10 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2, samt ved indberetning om indfrielse af udbyttekuponer og udbytter oplysninger om størrelsen af udbyttet før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb, oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats og oplysning om datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Indberetningen skal tillige omfatte identifikation af den konto, udbetalingen sker til, og, når indberetningen foretages af den, hos hvem aktierne m.v. eller investeringsbeviserne er deponeret, identifikation af depotet.”

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 2 i lov 927 af 18. september 2012 foretages følgende ændringer:

1. I § 60, stk. 1, § 61, stk. 1, og § 62, stk. 1, udgår ”og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,”.

2. § 61, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.”

3. I § 61, stk. 5, udgår ”, hvorved bortses fra månederne juni og december”.

4. I § 61, stk. 6, udgår ”, dog bortset fra juni og december måned”.

5. I § 62, stk. 1, udgår ”, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.”.

6. I § 62, stk. 3, ændres to steder ”1. oktober” til: ”1. september”.

7. I § 62 A ændres tre steder ”fra den 1. oktober” til: ”fra den 1. september”.

8. Efter § 62 A indsættes:

”§ 62 B. Hvor skatteansættelsen er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, beregnes en rente af restskatten svarende til renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret til udskrivningsdatoen.”

9. I § 62 C, stk. 1, ændres ”100 kr.” til: ”500 kr.”.

10. § 62 C, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Hvis restskat, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 500 kr. opkræves den ikke. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges beløb efter 1. og 2. pkt., der ikke tidligere er opkrævet.”

11. I § 66, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter ”udbytte,”: ”som ikke skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2,”.

12. I § 85, stk. 4, ændres to steder »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v.

(aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 24. juni 2011, § 1 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 3 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, *stk. 4*, indsættes efter ”aktiebaseret investeringsinstitut”: ”med minimumsbeskatning”.
2. I § 23, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres ”minimumsudlodning” til: ”minimumsindkomst”.
3. I § 32, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår ”samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing.”.
4. I § 33, *stk. 5, 3. pkt.*, ændres ”udloddende investeringsforening” til: ”investeringsinstitut med minimumsbeskatning”.

§ 4

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 19. september 2011, som ændret ved § 6 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og § 4 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, *stk. 1*, udgår ”eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing.”.
2. I § 16, *stk. 2*, udgår ”eller fra en boligopsparingsordning”.

§ 5

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 2. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Foreligger en anmeldelse om gave ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønmæssig ansættelse af værdien af gaven.

Stk. 4. Gavegiver og gavemodtager skal, hvis told- og skatteforvaltningen har foretaget en skønmæssig ansættelse af værdien af en gave, inden 4 uger fra dateringen af underretningen om skønmæssig ansættelse underrette told- og skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af fristen for anmeldelse af

gaveafgiftspligtig gave.«

2. § 27, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse. Fristen begynder dog først at løbe fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen har de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til værdiansættelsen.«

3. I § 41, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »i denne lov«: »eller«.

4. I § 41, stk. 1, indsættes som nr. 3:

”3) undlader at underrette told- og skatteforvaltningen om, at ansættelsen er for lav, jf. § 26 stk. 4.«

§ 6

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 7

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 6 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 7 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 8

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 4 b, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 5, stk. 1, ændres »Afgiftsoplag er et ethvert« til: »Et afgiftsoplag er ethvert«.

4. I § 33, stk. 1, ændres », 29 og 30« til: »og 29-32«.

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, 1. pkt., udgår ”samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing.”.

2. I § 35, 3. pkt., udgår ”eller en boligopsparingsordning”.

§ 10

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 7. maj 2012, som ændret ved § 6 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 11

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 47, stk. 6, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

2. I § 74, stk. 6, 2. pkt., ændres »den daglige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«, og i § 74, stk. 6, 4. pkt., ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 12

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 4 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter ”indkomstregisteret”: ”, og indeholdt udbytteskat, som skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2”.

2. I § 4, stk. 1, ændres ”hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret” til: ” hvis indkomstregisteret eller told- og skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning”.

3. I § 5, stk. 1, og § 12, stk. 2, 3 og 4, udgår ”til indkomstregisteret”.

4. § 7, stk. 2, 2.-6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats. Den i 6. pkt. beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.»

5. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

6. I § 11, stk. 10, ændres »og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en forsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og

afgifter m.v. efter stk. 12« til: »kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

7. I § 11, stk. 11, ændres alle steder »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 13

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 og § 6 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 1, 8. og 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.«

2. § 27, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 21, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 22, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.«

§ 14

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret ved § 1 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. § 11 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

§ 15

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 2 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 5, litra c:

”5 c) investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C. Skattepligten omfatter alene indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.”

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres ”nr. 6, omhandlede” til: ”nr. 5, litra c, og nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter.”.

3. I § 1, stk. 5, ændres ”stk. 1, nr. 6” til: ”stk. 1, nr. 5, litra c, og nr. 6”.

4. I § 1, stk. 7, 1. pkt., ændres ”stk. 1, nr. 6” til: ”stk. 1, nr. 5, litra c, og nr. 6”.

5. I § 1, stk. 8, 1. pkt., ændres ”stk. 1, nr. 6” til: ”stk. 1, nr. 5, litra c, og nr. 6”.

6. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres ”investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C” til: ”investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C”.

7. § 11 B, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af

Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

8. I § 11 B, stk. 10, indsættes efter 5. pkt.:

”Uanset 4. pkt. kan beskårne urealiserede kurstab på en renteswap fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen.”

§ 16

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. I § 8, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 15 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og stk. 3« til: »stk. 1, 3 og 4«.

5. I § 21, stk. 4, 1. pkt., ændres »andre EU-lande« til: »udlandet«.

6. I § 31, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 20, stk. 9« til: »§ 20, stk. 7«.

7. I § 31, stk. 5, 1. pkt., og to steder i § 31, stk. 6, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 4, 2. pkt.«

8. I § 33 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 9 a, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 17

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 10 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 1 i lov nr. 1392 af 20. december 2004, § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 3 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved lov nr. 278 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24.«

2. I § 3, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »røgtobak nævnt i § 1, punkt B,« til: »groftskåret røgtobak«.

3. I § 9, *stk. 1*, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 20, stk. 1«.

4. I § 10 a, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

5. § 10 a, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig

økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

6. I § 10 a, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »varer«: », der er omfattet af § 7,«.

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret« til: »autoriseret«.

8. I § 13, stk. 2, 1. pkt., ændres »andre EU-lande« til: »udlandet«.

9. Overskrifterne, »Kapitel 3. Fælles bestemmelser«, før overskriften til § 18, »Regnskabs- og kontrolbestemmelser«, ophæves.

10. I § 21 b, 1. pkt., ændres »§ 18, stk. 11 og 12« til: »§ 18, stk. 10 og 11«.

11. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3« til: »§ 2, § 3«, og »§ 18, stk. 1, 2, 3 eller 8« ændres til: »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

12. I § 25, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 8« til: »§ 18, stk. 6«.

13. I § 25, stk. 5, ændres »§ 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

14. I § 25, stk. 6, ændres to steder »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

15. I § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

16. I § 29, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1, 2 og 4«.

§ 18

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 og senest ved § 13 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. § 9, 2.-4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 2. pkt., opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke blive mindre end 0 procent.”

§ 19

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. I § 6 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-4«.

5. § 12 ophæves.

6. I § 16, stk. 2, 1. pkt., ændres »andre EU-lande« til: »udlandet«.

7. I § 27 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 7, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

8. I § 32, *stk. 1*, ændres »registrerede« til: »autoriserede«.

§ 20

I lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing), som ændret ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. § 11, *stk. 4* og *5*, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter *stk. 4* og *5*.

§ 21

I lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, *nr. 1*, affattes således:

”1. Overalt i loven, undtagen i § 46, ændres ”investeringsforeningsbeviser” til: ”investeringsbeviser, ” udloddende investeringsforeninger” til: ”investeringsinstitutter med minimumsbeskatning”, og ”en udloddende investeringsforening” til: ”et investeringsinstitut med minimumsbeskatning”.

2. I § 15, stk. 2, ændres ”§ 9, nr. 1, 3 og 6-8” til: ”§ 9, stk. 1, 3, 6 og 8”.

3. I § 15 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

”Stk. 8. § 9, nr. 7, har virkning fra og med den 1. januar 2014.”

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-7, og kan herunder bestemme, at bestemmelserne skal have virkning fra og med indkomståret 2012.

Stk. 3. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 12, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 12, nr. 1-3, har virkning for indberetninger vedrørende perioden fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 5. § 2, nr. 1-7, 9 og 10, har virkning for afregning af indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Stk. 6. § 2, nr. 8, har virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012.

Stk. 7 § 3, nr. 1, 2 og 4, § 13, nr. 1, § 14, § 15, nr. 1-6 og § 21 nr. 1, har virkning fra 1. januar 2013.

Stk. 8. § 5 har ikke virkning for gaver, der er modtaget til og med den 31. december 2012.

Stk. 9. § 12, nr. 4, § 13, nr. 2, § 15, nr. 8, og § 18 har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 10. Den i § 15, nr. 7, nævnte affattelse af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 11. § 16, nr. 3, § 17, nr. 15, og § 19, nr. 3, har virkning for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010 og til og med den 31. december 2012, skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 1. april 2013.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets formål og baggrund

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Lovforslaget

3.2. Afskaffelse af oplysningskortet

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Lovforslaget

3.3. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Lovforslaget

3.4. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Lovforslaget

3.5. Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Lovforslaget

3.6. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Lovforslaget

3.7. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. Lovforslaget

3.8. Ændring af renteregler ved taksation

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. Lovforslaget

3.9. Fremrykning af afregningen af restskat

3.9.1. Gældende ret

3.9.2. Lovforslaget

3.10. Forhøjelse af bagatelgrænse

3.10.1. Gældende ret

3.10.2. Lovforslaget

3.11. Justering som følge af NemKonto

3.11.1. Gældende ret

3.11.2. Lovforslaget

3.12. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

3.12.1. SKATs indsigelsesfrist

3.12.1.1. Gældende ret

3.12.1.2. Lovforslaget

3.12.2. Manglende gaveanmeldelse

3.12.2.1. Gældende ret

3.12.2.2. Lovforslaget

3.13. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.

3.13.1. Gældende ret

3.13.2. Lovforslaget

3.14. Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er

3.14.1. Gældende ret

3.14.2. Lovforslaget

3.15. Redaktionelle ændringer m.v.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

4.2. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

4.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

4.4. Ændring af renteregler ved taksation.

4.5. Fremrykning af afregningen af restskat

4.6. Forhøjelse af bagatelgrænse samt justering som følge af NemKonto

4.7. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

4.8. Øvrige elementer

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

5.1. Den udvidede årsopgørelsesordning og afskaffelse af oplysningskortet

5.2. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

5.3. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat og justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

5.4. Fradrag og tab for renteswaps

5.5. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

5.6. Ændring af renteregler ved taksation, fremrykning af afregningen af restskat, forhøjelse af bagatelgrænse og justering af NemKonto

5.7. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

5.8. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

7.2. Afskaffelse af oplysningskortet

7.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

7.4. Øvrige elementer

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Skatte- og afgiftslovgivningen har væsentlig betydning for et stort antal borgere og alle virksomheder. Det er derfor vigtigt løbende at overveje, hvordan denne lovgivning kan forenkles, harmoniseres og effektiviseres, så ikke mindst de administrative byrder er så enkle som muligt for borgere og virksomheder. Samtidig er der hele tiden fokus på forbedringer og lettelser af SKATs administration i form af forenklinger af regler og effektiviseringer. Regeringen fremlægger med dette lovforslag en række initiativer med dette sigte.

Dette lovforslag indeholder følgende initiativer:

- Det foreslås at udvide den gældende ordning med udsendelse af en fortrykt årsopgørelse (i det følgende benævnt ”årsopgørelsesordningen”) til også at omfatte den kreds af skattepligtige, som efter skattelovgivningen forudsætningsvis indgiver en egentlig selvangivelse til SKAT (i det følgende benævnt ”den udvidede årsopgørelsesordning”). Det drejer sig i første række om mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som ved siden af virksomheden er lønmodtagere. Disse personer vil typisk alene have relativt få oplysninger at selvangive. Således viser tal fra indkomståret 2010, at over halvdelen af disse skattepligtige som udgangspunkt kun skal udfylde én selvangivelsesrubrik.
- Det foreslås at afskaffe oplysningskortet, som udsendes sammen med årsopgørelsen til de borgere, som ønsker at modtage årsopgørelsen i papir, og som SKAT formoder har yderligere indkomster og fradrag af selvangive. Hvis det teknisk kan nå lade sig gøre, vil det allerede ske fra og med indkomståret 2012. I stedet henvises de borgere, herunder de personer, som omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, som måtte have yderligere at selvangive, til at anvende TastSelv-internet eller på anden måde rette henvendelse til SKAT med henblik på at få tilført årsopgørelsen yderligere oplysninger.
- For en række rentesatser kan SKAT kun få de oplysninger, som danner grundlag for de eksisterende rentemodeller, til og med 1. kvartal 2013. Efter dette tidspunkt er der usikkerhed knyttet til levering af oplysningerne. Med forslagene om nye grundlag for opgørelse af de berørte rentesatser sikres et robust og fremtidsholdbart udgangspunkt, når SKAT årligt skal opgøre de forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen.
- Det foreslås at indberetning om udbytter af aktier m.v. til SKAT i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at foretage udlodningen. Samtidig foreslås det at foretage nogle udvidelser af kravene til indholdet af indberetningerne.

- Det foreslås at ændre rentereglerne ved sen udskrift af første årsopgørelse med restskat. Forslaget har til formål at sikre, at skatteyder ikke opnår en utilsigtet rentegevinst, når årsopgørelsen udskrives sent, fordi den skattepligtige ikke har selvangivet, og SKAT derfor er nødt til at foretage ansættelsen ved en taksation.
- Det foreslås at fremrykke afregningen af restskatter, som betales ved indbetalingskort, med 1 måned, samt at udbetale små overskydende skatter gennem NemKonto.
- Det foreslås at opdatere bagatelgrænserne i kildeskatteloven ved en forhøjelse fra 100 kr. til 500 kr. Formålet er at reducere antallet af indbetalingskort med henblik på at lette opkrævningen for SKAT og for borgerne.
- Det foreslås at smidiggøre SKATs administration af gaveafgifter. Det sker ved at justere de processuelle regler for værdiansættelse på gaveafgiftsområdet, ved tilpasninger af sagsbehandlingsfrister og ved at give mulighed for skønsmæssig ansættelse.
- For at forenkle regler og administration for virksomhederne får to eller flere virksomheder adgang til at oprette fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin. I den forbindelse indføres regler, der præciserer hæftelsen for afgift ved fælles afgiftsoplag.
- Der foreslås en ny skattepligtsbestemmelse for alle investeringsinstitutter, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, hvad enten de er investeringsforeninger eller SIKAV'er, således at de beskattes på samme måde, som udloddende investeringsforeninger hidtil er blevet beskattet.
- Det foreslås at sikre fradrag for fradragsbegrænsede urealiserede kurstab på swapaftaler, således at et selskab, der har indgået en renteswap og frasælges af en koncern, hvor det har indgået i en sambeskatning, stadigvæk kan fremføre et eventuelt beskåret kurstab på renteswappen.
- En række præciseringer i love på Skatteministeriets område.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Der har i forhold til almindelige skattepligtige været en flerårig udvikling, hvor disse fritages for at anvende den sædvanlige selvangivelse og i stedet modtager en årsopgørelse, der i mange tilfælde vil være endelig som følge af de indberetninger om indkomster og fradrag, som SKAT modtager. I takt med at disse indberetninger og deres kvalitet stiger, er der grundlag for at overføre også skattepligtige, der ikke kun er lønmodtagere i snæver forstand,

til årsopgørelsesordningen. Et af hovedformålene med forslaget er på den baggrund at fortsætte udvidelsen af årsopgørelsesordningen, således at mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som også har lønindkomst, fremover kun modtager en fortrykt årsopgørelse. I lyset af udviklingen af digitaliseringen af årsopgørelsesprocessen foreslås det også at afskaffe det særlige oplysningskort, som i dag udsendes til visse modtagere af en fortrykt årsopgørelse.

Et andet hovedformål er justering af rentereglerne i skatte- og afgiftslovgivningen for at sikre et robust og fremtidsholdbar udgangspunkt, når SKAT årligt skal opgøre de forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen. Dette sker ved at erstatte den hidtidige beregningsmodel for den såkaldte mindsterente med en rentemodell på grundlag af som udgangspunkt den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke finansielle selskaber.

Endelig indeholder forslaget en række forenklinger, harmoniseringer og præciseringer, der har baggrund i erfaringer fra administrationen af de pågældende love.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

3.1.1. Gældende ret

Reglerne om selvangivelsespligt og selvangivelsesform findes i skattekontrollovens afsnit I.

Efter skattekontrollovens § 1 skal enhver, der er skattepligtig her til landet, årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Personer, som modtager et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, er således personer, om hvem SKAT formoder, at de har noget at selvangive. Formodningen bygger på, at disse personer har selvangivet for det seneste indkomstår eller foretaget ændringer af deres forskudsopgørelse for det aktuelle indkomstår.

Uanset bestemmelsen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen (en såkaldt

”servicemeddelelse ”). Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, stk. 6.

Selvangivelsesfristen for fysiske personer er efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Skattepligtige på årsopgørelsesordningen har dog selvangivelsesfrist den 1. maj, medmindre den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, eller den selvangivelsespligtige skriftligt meddeler SKAT, at den pågældende ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Det følger af skattekontrollovens § 4, stk. 5, at skattepligtige på årsopgørelsesordningen kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal er korrekte og fyldestgørende.

Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales efter skattekontrollovens § 5 et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Det gælder dog ikke for personer på årsopgørelsesordningen, som ikke har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj.

SKAT kan efter ansøgning fritage helt eller delvist for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Uanset ovenstående kan SKAT pålægge daglige bøder med henblik på at fremtvinge en selvangivelse. Daglige bøder kan ikke pålægges personer på årsopgørelsesordningen.

Det følger af skattekontrollovens § 5, stk. 3, at foreligger en selvangivelse ikke på skatteansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Bestemmelsen anvendes i det væsentligste i relation til skattepligtige, som modtager en egentlig selvangivelse, men som ikke opfylder deres selvangivelsespligt.

Det følger af bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2005 om en kort frist for skatteansættelse af personer med enkle økonomiske forhold, som ændret ved § 2 i bekendtgørelse nr. 1243 af 23. oktober 2005 om ændring af en række bekendtgørelser som følge af indførelsen af en enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure, at personer, som har indkomst eller fradrag af en sådan art, at den/det er dækket af tallene på årsopgørelsen eller rubrikkerne på oplysningskortet for det pågældende indkomstår, anses for personer med enkle økonomiske forhold og er derfor undergivet en kort ligningsfrist. Herefter skal SKAT afsende varsel om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for fysiske personer inden den 1. juli i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb. En skattepligtig person anses bl.a. ikke for at have enkle økonomiske forhold, hvis denne har

deltaget i et anpartsprojekt, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

Efter skattekontrollovens § 13 straffes den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, for skattesvig. Straffen er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. På samme måde straffes medvirken til skattesvig, jf. straffelovens § 23. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

For skattepligtige, som modtager en årsopgørelse uden at have selvangivet, er der i skattekontrollovens § 16 en særlig bestemmelse, der angår en sådan skattepligtigs ansvar for ikke at reagere på en for lav skatteansættelse. Efter bestemmelsen skal skattepligtige, der uden at have selvangivet modtager en årsopgørelse, underrette SKAT inden 4 uger efter modtagelsen af årsopgørelsen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af selvangivelsesfristen. Overtrædes bestemmelsen forsætligt eller groft uagtsomt, er straffen bøde. Er overtrædelsen begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

I tilknytning til skattekontrollovens § 16 er det i lovens § 1 A bestemt, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at skattepligtige ikke kan ændre oplysninger om visse indkomster og fradrag, som indberetningspligtige efter skattekontrolloven har indberettet til SKAT. Skatteministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvordan den underretning til SKAT, der er nævnt i § 16 om indkomster og fradrag efter stk. 1, kan finde sted. Denne bemyndigelse er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 851 af 14. august 2012 om begrænsning i borgernes adgang til at ændre visse oplysninger om indkomster og fradrag i årsopgørelsen samt om borgernes underretning af SKAT om en for lav skatteansættelse.

Efter denne såkaldte ”feltlåsningsordning” kan den skattepligtige ikke ved anvendelse af TastSelv-internet på SKATs hjemmeside (www.skat.dk), TastSelv-telefonen (tlf. nr. 70 10 10 70) eller oplysningskortet ændre nedennævnte indberettede oplysninger til årsopgørelsen, men må som udgangspunkt kontakte den indberetningspligtige for at få denne til at ændre tallet ved en ny indberetning til SKAT. Sker det, vil der blive dannet en ny årsopgørelse for den skattepligtige. Den skattepligtige kan også kontakte SKAT med henblik på at få tallet ændret. De indkomster og fradrag, som er omfattet af feltlåsningsordningen, er ifølge ovennævnte bekendtgørelses § 2 oplysninger om følgende indkomster og fradrag:

- Jubilæumsgratiale og fratrædelsesgodtgørelse m.v. før fradrag af AM-bidrag.
- Hædersgaver.

- Pensioner, dagpenge m.v. og stipendier fra Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte.
- Bidrag og præmie til privattegnede kapitalpension (højest 46.000 kr.).
- Tilbagebetalt kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.
- Fagligt kontingent, højest 3.000 kr.
- Bidrag til A-kasse, efterlønsordning og fleksydelse.
- Gaver til almennyttige foreninger.
- Donationer til forskning og gaver til kulturinstitutioner.
- Lønindkomst, bestyrelses honorar og personalegoder, der er A-indkomst, f.eks. fri bil og fri telefon før fradrag af AM-bidrag.
- Honorarer, indkomst ved hushjælp og værdien af visse personalegoder før fradrag af AM-bidrag.
- Uddelinger fra foreninger og fonde m.v. Gruppelivsforsikring betalt af pensionskasse. Visse personalegoder.
- Bidrag og præmie til privattegnede ratepension og ophørende alderspension (højest 50.000 kr.).
- Udlodning fra investeringselskab/-forening, hvor der er indeholdt udbytteskat.
- Renteudgifter af studielån fra Moderniseringsstyrelsen.

Med hjemmel i lov nr. 927 af 18. september 2012 er der givet skatteministeren hjemmel til med virkning fra og med indkomståret 2013 at fastsætte regler om, at selvstændigt erhvervsdrivende skal være omfattet af feltlånsordningen.

SKAT har desuden i forskudssystemet og i SLUT-systemet etableret en funktionalitet, der gør det muligt for SKAT at afskære skattepligtige på årsopgørelsesordningen fra at anvende TastSelv ved ændring af forskudsopgørelsen og/eller årsopgørelsen ("Karantæneordningen"), når det antages, at de pågældende vil begå fejl ved anvendelse af TastSelv-systemet eller ligefrem vil misbruge det. En skattepligtig, der er blevet karantænesat, vil ved forsøg på at anvende TastSelv automatisk blive henvist til at kontakte SKAT for at få gennemført ændringen. En ændring kan eventuelt gennemføres på baggrund af en telefonisk eller personlig henvendelse til SKAT eller ved e-mail eller brev til SKAT.

Sker afskæringen i forbindelse med forskudsansættelsen, vil indtægter og fradrag fra denne automatisk blive overført til årsopgørelsen, medmindre oplysninger om disse indtægter og fradrag tilgår SKAT fra indberetningspligtige. Afskæringen af den skattepligtiges TastSelv-mulighed omfatter hele det berørte indkomstår, dvs. også den tilhørende årsopgørelse og muligheden for at foretage ændringer i TastSelv for det pågældende indkomstår efter selvangivelsesfristens udløb (digital genoptagelse).

Retningslinjerne for karantæneordningen følger af SKATs offentliggjorte meddelelse fra 11.

oktober 2010 (SKM2010.638.SKAT).

3.1.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at selvangivelsespligtige, herunder visse selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.

Endvidere indeholder forslaget en række konsekvensændringer af skattekontrolloven.

Der vil for de skattepligtige, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, være knyttet en række fordele til denne ordning:

- Skattepligtige behøver ikke at udfylde en egentlig selvangivelse, men skal kun selvangive det eller de beløb, som SKAT ikke allerede kender, f.eks. beløb vedrørende over- eller underskud af deres virksomhed. Øvrige tal, som baserer sig på indberetninger fra tredjemand, fremgår direkte af årsopgørelsen, og den skattepligtige behøver ikke at foretage sig noget, hvis disse tal er rigtige.
- Den skattepligtige modtager automatisk forslag til en ny årsopgørelse, hvis der indkommer en ny, korrigeret indberetning til SKAT fra tredjemand - både før og efter selvangivelsesfristens udløb - og den skattepligtige ikke allerede forinden har korrigeret den eller de rubrikker, som de nye oplysninger angår.

Det bemærkes, at ønsker den skattepligtige at udfylde en egentlig selvangivelse, kan den skattepligtige - ligesom andre personer på årsopgørelsesordningen - anmode SKAT herom inden den 1. maj i året efter indkomståret udløb.

Ca. 475.000 personer driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Heraf driver ca. 320.000 moms – og/eller lønsumsafgiftspligtig virksomhed. Skattepligtige, som er momspligtige og/eller lønsumsafgiftspligtige, skal som udgangspunkt selvangive digitalt fra og med indkomståret 2011, jf. bekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2012 om obligatorisk digital indberetning af selvangivelsen for selvstændigt erhvervsdrivende.

De ca. 155.000 selvstændige, som ikke er moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige, er fordelt således:

ca. 85.000 skattepligtige driver forskellige former for forpagtnings- og udlejningsvirksomhed vedrørende fast ejendom, herunder forældreudlejning, ca. 70.000 skattepligtige driver anden mindre selvstændig erhvervsvirksomhed.

Langt hovedparten af de 155.000 skattepligtige (ca. 85 pct.) anvender i dag TastSelv ved indberetning af selvangivelsesoplysninger, selv om de ikke har pligt til at selvangive digitalt.

Det skønnes i første omgang, at det - på grund af de krav, der stilles til personkredsen for at kunne blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, jf. nedenfor - vil være muligt at overføre 100.000-110.000 af de ca. 155.000 personer, som i dag udfylder en egentlig selvangivelse, til årsopgørelsesordningen. Dernæst vil det i takt med, at det findes forsvarligt (it-mæssigt, indberetningsmæssigt m.v.) kunne komme på tale at udvide personkredsen, som omfattes af årsopgørelsesordningen.

Bemyndigelsen til ministeren til at fastsætte nærmere regler tænkes udnyttet således, at det i en bekendtgørelse fastsættes, at de grupper af skattepligtige, som efter gældende regler i dag modtager en årsopgørelse med eller uden oplysningskort, også fremover vil modtage en årsopgørelse.

Dernæst tænkes det foreskrevet, at visse mindre, selvstændigt erhvervsdrivende med virkning fra og med indkomståret 2013 bliver omfattet af årsopgørelsesordningen. Det gælder skattepligtige med udlejning af fast ejendom og anden mindre selvstændig erhvervsvirksomhed, som opfylder betingelserne beskrevet nedenfor. Endvidere omfattes anpartsinvestorer som hidtil også af årsopgørelsesordningen.

Personkredsen tænkes fastlagt ud fra følgende 6 kriterier eller betingelser, som alle skal være opfyldt, for at den pågældende kan overgå til den udvidede årsopgørelsesordning:

- Den skattepligtige er ikke registreret med moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige forhold for det pågældende indkomstår.
- Den skattepligtiges virksomhedsresultat udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst.
- Den skattepligtige må ikke have anvendt virksomhedsordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konto for opsparet overskud eller anvendt kapitalafkastordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konjunkturudligningskontoen eller kunstnerordningen.
- Den skattepligtige er ikke begrænset skattepligtig af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet eller har indkomst fra eller ejerbolig i udlandet eller er dobbeltdomicileret.
- Den skattepligtige har ikke forskudt indkomstår.
- Den skattepligtige anmoder ikke om at måtte modtage en egentlig selvangivelse.

I bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1, hvortil henvises, er der knyttet bemærkninger til de enkelte betingelser.

Har den skattepligtige ikke selvangivet i TastSelv i tidsrummet primo marts - medio marts i året efter indkomstårets udløb, vil årsopgørelsen som udgangspunkt kunne blive dannet med en overskydende skat til udbetaling, som skal genopkræves efter, at den skattepligtige har selvangivet.

For at reducere antallet af tilfælde, hvor den skattepligtige skal tilbagebetale overskydende skat efter at have selvangivet et virksomhedsresultat, vil et positivt virksomhedsresultat, som den skattepligtige har forskudsansat sig med, automatisk blive overført til årsopgørelsen. Ca. 80 pct. af de ca. 110.000 skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, har forskudsansat sig med et positivt virksomhedsresultat.

De resterende ca. 20 pct. svarende til ca. 22.000 personer, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, forskudsansætter sig med et virksomhedsresultat på 0 kr. eller med et underskud. Ved beregningen af slutskatten sættes virksomhedsresultatet til 0 kr. Selvangiver disse skattepligtige efter modtagelsen af årsopgørelsen et positivt virksomhedsresultat, kan det betyde, at de skal tilbagebetale en udbetalt overskydende skat. For at reducere antallet af tilfælde, hvor dette sker, vil følgende initiativer blive taget:

- De skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil primo marts i året efter indkomståret få tilsendt en mail eller sms med opfordring til snarest muligt og inden medio marts i TastSelv at oplyse virksomhedsresultatet og foretage evt. andre korrektioner. Tal fra indkomståret 2010 viser, at skattepligtige, som efter forslaget vil overgå til den udvidede årsopgørelsesordning, i forvejen selvangiver med 20 pct. højere frekvens frem til medio marts end andre selvstændigt erhvervsdrivende. Det svarer til et antal skattepligtige på ca. 22.000, som allerede i dag selvangiver tidligt.
- Ved klik på årsopgørelsen i TastSelv – allerede fra starten af marts efter indkomståret – vil det klart fremgå, at SKAT forventer, at der selvangives et resultat af virksomhed, eller at den skattepligtige oplyser, at denne ikke længere driver erhvervsmæssig virksomhed. For at undgå besværet med tilbagebetaling af overskydende skat forventer SKAT således af den skattepligtige, at denne allerede i marts afgiver én af disse to oplysninger i TastSelv.

Det er tanken, at der skal udfærdiges en ny særskilt vejledning til de nye grupper af skattepligtige, som bliver omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, samt at der gennemføres andre kommunikationstiltag, der navnlig tager sigte på at tilskynde til og vejlede

de skattepligtige om betydningen af at selvangive virksomhedsresultatet så tidligt som muligt, hvis det afviger fra det, som er skønnet ved forskudsopgørelsen.

Skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning vil blive omfattet af regelsættet for skattepligtige omfattet af årsopgørelsesordningen, jf. afsnit 3.1.1. Dog vil personer omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning - som anpartsinvestorer i dag - have selvangivelsesfrist den 1. juli i året efter indkomstårets udløb, ligesom det ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november om 2005 vil blive fastsat, at den korte ligningsfrist ikke vil omfatte personer omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning. Den korte ligningsfrist gælder heller ikke i dag for anpartsinvestorer.

Endelig bemærkes, at efter bekendtgørelse nr. 594 af 12. juni 2006 om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder) skal der til brug for SKATs kontrol af grundlaget for selvangivelsen gives supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen, jf. bekendtgørelsens § 4. Efter bekendtgørelsens § 5 er en række virksomheder undtaget fra kravet om at give supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen. Det gælder således bl.a.:

- erhvervsvirksomhed bestående af udlejning af op til to lejemål i fast ejendom, når virksomheden drives af fysiske personer,
- erhvervsvirksomhed omfattet af personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12 (nu nr. 9 eller 11), og
- anden erhvervsvirksomhed med en nettoomsætning i det pågældende indkomstår på under 300.000 kr.

Det overvejes at ændre kravet i mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder, så kravet om at skulle selvangive supplerende regnskabsoplysninger ikke gælder erhvervsvirksomhed, der drives af fysiske personer, som ikke er moms- eller lønsumsafgiftsregistreret.

De skattepligtige, som tænkes overført til den udvidede årsopgørelsesordning, vil således allerede som udgangspunkt efter gældende regler være undtaget fra kravet om at skulle udfylde supplerende regnskabsoplysninger til selvangivelsen eller vil efter en ændring af mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder blive det.

3.2. Afskaffelse af oplysningskortet

3.2.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Personer, som modtager et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, er således personer, om hvem SKAT formoder, at de har noget at selvangive. Formodningen bygger på, at disse personer har selvangivet for det seneste indkomstår eller foretaget ændringer af deres forskudsopgørelse for det aktuelle indkomstår.

Uanset bestemmelsen i § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen (en såkaldt ”servicemeddelelse”). Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, stk. 6.

Det bemærkes, at der ikke er blankettvang. Der kan således selvangives på hvilken som helst måde, når blot de oplysninger, som tilgår SKAT, om indkomst m.v. opfylder kravet til indholdet af en behørig selvangivelse. Den skattepligtige vil altid kunne få hjælp til at selvangive supplerende oplysninger til årsopgørelsen ved at rette henvendelse til SKATs kundecentre, skattecentre eller de kommunale borgerservicecentre.

Der udsendes ca. 1 mio. oplysningskort sammen med årsopgørelsen på et særskilt A4-ark. Den skattepligtige udfylder oplysningskortet ud fra en medfølgende tjekliste og sender det til SKAT. De påskrevne beløb indtastes manuelt af SKATs Betalingscenter og indgår herefter i dannelsen af en ny årsopgørelse.

Oplysningskortet har været i brug siden indkomståret 2007. For dette indkomstår modtog SKAT ca. 85.000 udfyldte oplysningskort fra borgerne. For indkomståret 2011 blev der registreret under 20.000 indsendte oplysningskort eller ca. 2 pct. af de udsendte oplysningskort til de skattepligtige. De resterende 98 pct. af de udsendte A4-blanketter benyttes ikke af de skattepligtige til at selvangive på.

De felter, der hyppigst har været indberettet på via et oplysningskort, har for indkomståret 2010 været felterne befodringsfradrag og aktieindkomst med hver ca. 5.000 indberetninger. For begge felters vedkommende vil flere oplysninger blive fortrykt. Det vides ikke, hvilke selvangivelseskanaler (TastSelv-internet, TastSelv-telefonen eller anden skriftlig eller mundtlig henvendelse til SKAT) de skattepligtige, som modtager et oplysningskort, men som ikke benytter det til at selvangive på, anvender i stedet. Imidlertid kan det konstateres, at ca. 97 pct. af de skattepligtige, som modtager en årsopgørelse og har noget at selvangive, anvender TastSelv-internet.

Oplysningskortet anvendes af alle aldersgrupper og indeholder mulighed for at ændre i 39 rubrikker (indkomståret 2011). Andre måder at selvangive på end ved at bruge

oplysningskortet er TastSelv-internet. Hidtil har der også været mulighed for at anvende TastSelv-telefonen til selvangivelse, men denne selvangivelseskanal vil efter planerne blive afskaffet fra og med indkomståret 2012, eftersom der i dag kun gennemføres 1.500 - 2.500 ændringer af årsopgørelsen via denne funktionalitet. Telefonen anvendes ved at ringe til et særligt nummer, og den skattepligtige indtaster sit cpr-nr. og sin TastSelv-kode. Herefter taster den skattepligtige det rubriknummer, som den skattepligtige ønsker at ændre i, samt beløbets størrelse. Rubriknummeret kan den skattepligtige finde på oplysningskortet.

3.2.2. Lovforslaget

I lyset af, at oplysningskortet alene anvendes til at selvangive på for ca. 2 pct. af de skattepligtige, som modtager oplysningskortet, foreslås oplysningskortet afskaffet. Sigtet er, at det sker fra og med indkomståret 2012, men kan forslaget teknisk ikke nå at blive implementeret til at få virkning fra dette indkomstår, udskydes det forventelige ikrafttrædelsestidspunkt til indkomståret 2013, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 22, stk. 2, og bemærkningerne hertil. Har de skattepligtige, som modtager en årsopgørelse, noget at selvangive, vil SKAT i informationsmaterialet til årsopgørelsen henvise den skattepligtige til at bruge TastSelv-internet eller rette skriftlig eller personlig, herunder telefonisk, henvendelse til SKAT.

De skattepligtige, der ikke er fortrolige med digital selvbetjening via TastSelv-internet, og som har ændringer til årsopgørelsen, har mulighed for at blive hjulpet via kundecenteret, skattecentre eller de kommunale borgerservicecentre, hvor den skattepligtiges indberetning kan indtastes til optag på årsopgørelsen.

3.3. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

3.3.1. Gældende ret

I flere forskellige skatte- og afgiftslove er det fastsat, at størrelsen af en rente skal fastsættes en gang om året, og på hvilket grundlag renten skal fastsættes. I de gældende modeller er grundlaget for beregningen i alle tilfælde en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere f.eks. Københavns Fondsbørs) beregnet gennemsnitlig obligationsrente. Baggrunden for dette er, at der ved fastlæggelsen af reglerne er taget udgangspunkt i den mindsterente, der frem til 2010 indgik i kursgevinstloven. Efter ophævelsen af mindsterentebestemmelserne i kursgevinstloven offentliggør Nasdaq OMX Copenhagen A/S ikke længere mindsterenten på daglig basis.

De eksisterende regler om fastsættelse af rentesatser er formuleret lidt forskelligt, men det er i alle tilfælde obligationsrenten for udvalgte serier, der danner grundlag for rentefastsættelsen. Det er forskelligt hvilken periode, som danner grundlaget, det kan f.eks. være de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år eller i de første 7 måneder af året forud for indkomståret.

Både i opkrævningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, selskabsskatteloven og virksomhedsskatteloven er der forskellige modeller til årlig fastsættelse af renter.

Rentereglen i opkrævningslovens § 7 blev indført sammen med opkrævningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2001. Med den indførte opgørelsesmetode beregnes renten for et år på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år, og med det daværende renteniveau ville renten blive sat ned fra 1,3 pct. til 1,0 pct. pr. påbegyndt måned. Den dagældende rente på 1,3 pct. pr. påbegyndt måned var væsentligt højere end renteniveauet i samfundet i øvrigt på daværende tidspunkt, men ville efter sænkningen til 1,0 pct. stadig ligge højere end den almindelige udlånsrente. Renten blev også gjort variabel, så den i et vist omfang følger markedsrentens bevægelser.

Opkrævningsloven gælder opkrævning af skatter og afgifter for virksomheder m.fl. I henhold til opkrævningslovens § 7 pålægges beløb, der ikke betales rettidigt, eller hvor der gives henstand, en månedlig rente fastsat som en basisrente beregnet på baggrund af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) udregnet obligationsrente i en vis periode. I 2010 og 2011 var renten 0,9 procent. Renten i opkrævningsloven danner desuden grundlag for fastsættelse af renten i mange andre love, f.eks. selskabsskatteloven og forskellige afgiftslove. I de andre love tillægges renten i opkrævningsloven ofte et fast procenttillæg.

F.eks. er det i selskabsskattelovens § 29 A, stk. 5, fastsat, at hvis ordinær acontoskat ikke betales rettidigt, forrentes beløbet med renten i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

I henhold til svovlafgiftslovens § 24, stk. 3, finder bl.a. opkrævningslovens § 7 tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i svovlafgiftslovens § 24, stk. 1 eller 2, nævnte tilfælde.

I pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, er der defineret en rente, som er fastsat som et simpelt gennemsnit af de af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Denne metode har været anvendt siden realrenteafgiftslovens indførelse i 1983. Renten anvendes ved forrentning af ændrede skattebeløb som følge af genoptagelse af tidligere års selvangivelser efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 1, ved forrentning af forskelle mellem indbetalt acontoskat og endelig skat for pensionskasser m.v. efter § 21, stk. 1, og ved

beregning af rente af den endelige skat på pengeinstitutordninger, der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, pålægges en fast 8 dages rente.

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før rateudbetalingen indledes på en rateopsparing, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes efter gældende regler en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Amortisationsrenten for udbetalingsåret 2012 er fastsat til 1,16 pct. (2011:1,84 pct.). Den lave amortisationsrente, der typisk er lavere end det realiserede afkast på rateopsparingen, resulterer i disse tilfælde i stigende rateudbetalinger, hvor idealet i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er lige store udbetalinger.

I selskabsskatteloven er der en model til fastsættelse af den årlige standardrente. Standardrenten anvendes i forbindelse med den såkaldte rentefradragsbegrænsningsregel i selskabsskattelovens § 11 B, hvorefter selskabers fradrag for nettofinansieringsudgifter begrænses, hvis deres udgifter er store. Begrænsningen af fradragsretten for renteudgifter og kurstab m.v. sker ved, at selskaber m.v. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningssats (standardrenten). Nettofinansieringsudgifter defineres i stk. 4. Selskabernes aktiver opgøres i medfør af stk. 5 og 6 som udgangspunkt på grundlag af de skattemæssige værdier. Værdien af aktier medregnes ikke bortset fra 20 pct. af anskaffelsessummen for aktier i udenlandske koncernselskaber. Standardrenten fastsættes årligt i medfør af stk. 2. Rentebegrænsningen sker dog kun, hvis renteudgifterne overstiger 21,3 mio. kr.

I virksomhedsskatteloven er fastsat en rentemodel til fastsættelse af den såkaldte kapitalafkastsats. Kapitalafkastsatsen var i både 2010 og 2011 på 2 pct. Ved at beskatte det

beregnete kapitalafkast som kapitalindkomst opnås, at investering i en virksomhed skattemæssigt sidestilles med en passiv investering i obligationer. Kapitalafkastsatsen anvendes desuden ved beregning af kapitalafkastet for skattepligtige, der benytter kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit II, ligesom satsen anvendes af skattepligtige, der erhverver aktier eller anparter, og som foretager kapitalafkastberegning efter virksomhedsskattelovens afsnit II A.

3.3.2. Lovforslaget

Med forslaget justeres grundlaget for SKATs opgørelse af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet.

Der foreslås en ny model til fastsættelse af størrelsen af renten, hvorefter satsen i videst muligt omfang beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Herved sikres et robust og fremtidsholdbart beregningsgrundlag for rentesatserne, der tager udgangspunkt i de renter, almindelige selskaber kan opnå på pengemarkedet.

I forhold til basisrenten i opkrævningsloven § 7, stk. 2, foreslås det, at satsen fremadrettet beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats. Den i 6. pkt. beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.

Det foreslås, at renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser

på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.

For så vidt angår amortisationsrenten i pensionsbeskatningsloven foreslås, at modellen tager udgangspunkt i nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve (udarbejdet af Finansrådet og Forsikring & Pension). Denne rente er indlagt som en maksimal beregningsrente ved beregning af ydelser fra livsvarige og ophørende alderspensioner m.v., og ministeren gav under folketingsbehandlingen udtryk for, at han overvejede en tilsvarende justering af reglerne for udbetaling af rateopsparinger.

I forhold til standardrenten i selskabsskattelovens § 11 B er intentionen i den gældende lovgivning, at standardrenten skal afspejle det gennemsnitlige renteniveau, som selskaberne kan finansiere deres gæld til. I gældende lovgivning er dette blevet tolket som den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber. Efter i nogle år at have ligget over den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber har standardrenten de seneste år ligget på niveau med eller under den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber.

Det foreslås, at standardrenten fremadrettet fastlægges på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår

I forhold til kapitalafkastsatsen i virksomhedsskattelovens § 9 foreslås det, at satsen fremadrettet beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske

Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. For at sikre samme forventede renteniveau som ved den gældende opgørelsesmetode fratrækkes to procentpoint. Herved sikres, at den forventede rentesats vil være omtrent den samme ved den nuværende og den foreslåede opgørelsesmetode. Satsen kan dog ikke blive under nul. Ændringen forventes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser.

3.4. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

3.4.1. Gældende ret

Ifølge gældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven beregnes der renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, af forskellen mellem pensionsinstitutternes indbetalte acontoskat og endelige skat. Rentesatsen er den samme, uanset om der sker tilbagebetaling af overskydende skat til de skattepligtige institutioner, eller om de skattepligtige institutioner skal indbetale restskat.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre et spænd på 3,5 procentpoint mellem godtgørelsesprocenten ved overskydende skat og restskatteprocenten i acontoskatteordningen i pensionsafkastbeskatningsloven for pensionsinstitutter. Med forslaget skabes der en bedre balance mellem forrentning af henholdsvis overskydende skat og restskat og markedsrenten. Herved reduceres den potentielle risiko for, at der kan spekuleres i, at statens forrentning af overskydende skat er højere end markedsrenten.

3.5. Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

3.5.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan SKAT ændre en skatteopgørelse efter, at den endelige opgørelse er indgivet. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet fra den 1. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Pensionsinstitutternes ordinære skatteindbetalinger forrentes imidlertid først fra den 20. februar året efter indkomståret, til betaling sker, ligesom pengeinstitutternes ordinære skatteindbetalinger først forrentes fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker.

3.5.2. Lovforslaget

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære skatteindbetalinger først forrentes fra henholdsvis den 8. januar og den 20. februar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger som

følge af ændringer af skattebeløb forrentes fra den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ekstraordinære betalinger af skatter som følge af ændrede skattebeløb forrentes fra samme dato som forrentningen af ordinære skattebetalinger.

3.6. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

3.6.1. Gældende ret

Et selskabs nettofinansieringsudgifter kan blive rentefradragsbegrænset ifølge selskabsskattelovens § 11 B. Til nettofinansieringsudgifterne medregnes både renter og kurstab. Som udgangspunkt fortabes rentefradragsbegrænsede nettofinansieringsudgifter endeligt, dog er der en særlig adgang til at kunne modregne rentefradragsbegrænsede kurstab i fremtidige kursgevinster. Et rentefradragsbegrænset kurstab kan fremføres til modregning i andre kursgevinster i de efterfølgende 3 år.

Der er en særlig fremførselsadgang for renteswapaftaler, således at rentefradragsbegrænsede urealiserede kurstab på en swapaftale kan fremføres til modregning i kursgevinster på samme kontrakt over aftalens løbetid.

Rentefradragsbegrænses et selskab i et indkomstår, kan selskabet vælge enten at modregne rentefradragsbegrænsede nettokurstab i kursgevinster de 3 efterfølgende indkomstår eller at modregne de beskårne nettokurstab i gevinster på samme kontrakt i kontraktens løbetid.

Hvis selskabet indgår i en sambeskatningskreds, skal opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne og den eventuelle rentefradragsbegrænsning finde sted på sambeskatningsniveau. Det vil sige, at hvis selskabet, der har indgået renteswappen, vælger at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab i kursgevinster de 3 efterfølgende indkomstår, skal kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationselskabet. Dermed kan rentefradragsbegrænsede kurstab fremføres i efterfølgende kursgevinster i andre sambeskattede selskaber.

Hvis et datterselskab sælges ud af koncernen, og datterselskabet har fået rentefradragsbegrænset et kurstab, forbliver det rentefradragsbegrænsede kurstab i den hidtidige sambeskatning og kan dermed udnyttes af koncernen i senere indkomstår.

Administrationselskabet kan kompensere datterselskabet, der træder ud af sambeskatningen, for de "mistede" kurstab ved at yde et skattefrit tilskud til selskabet i forbindelse med sambeskatningens ophør, jf. selskabsskattelovens § 31 D.

Ved indførelsen af den yderligere modregningsadgang i forbindelse med renteswaps, er der ikke taget stilling til situationen, hvor datterselskabet har rentefradragsbegrænsede kurstab på renteswaps, og samme datterselskab sælges ud af koncernen.

Hovedreglen er, at administrationsselskabet fremfører kurstab samlet for de sambeskattede selskaber.

Sælges datterselskabet efterfølgende, og er det rentefradragsbegrænsede kurstab opstået for mere end 3 år siden, opstår der den situation, at administrationsselskabet ikke kan fremføre kurstabet på renteswappen, fordi kurstabet kun kan fremføres i samme kontrakt, og kontrakten er tilknyttet det frasolgte datterselskab. Samtidig kan det frasolgte datterselskab ikke modregne kurstabet i senere kursgevinster på samme kontrakt, fordi administrationsselskabet skal fremføre kurstabet.

Efter gældende ret mister både den hidtidige koncern og det frasolgte selskab derfor muligheden for at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab på renteswaps i gevinster på samme kontrakt, når der er gået mere end de 3 år, hvor modregningsadgangen i andre kursgevinster består.

3.6.2. Lovforslaget

Med lovforslaget bliver det muligt for det udtrædende datterselskab at tage et eventuelt rentefradragsbegrænset kurstab på en renteswap med ud af sambeskatningen, således at datterselskabet har mulighed for at modregne det rentefradragsbegrænsede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kontrakt.

Hermed fortabes muligheden ikke for at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab på en renteswap.

3.7. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

3.7.1. Gældende ret

SKAT modtager i dag indberetninger om udbytter af aktier.

De nærmere regler om indberetningen af udbytter til SKAT fremgår dels af skattekontrollovens §§ 9 B og 10 A og dels af kapitlerne 18 og 20 i bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, er det det udstedende selskab, der foretager indberetningen. Indberetningen skal ske i måneden efter, at udlodningen er vedtaget eller besluttet. Indberetningen skal indeholde oplysninger om:

- Identiteten af den indberetningspligtige.
- Identiteten af ejeren af aktierne, hvis denne oplysning er kendt, eller af den, udbyttet udbetales til.

- Størrelsen af det udloddede udbytte ved hver enkelt udlodning før skat med angivelse af aktiens m.v. identitet.

Indberetningen skal i disse tilfælde ske inden for fristerne for angivelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen, dog den 17. januar for udlodninger vedtaget eller besluttet i december. Er denne dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen dog den næste hverdag. For større virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.

Hvilken kategori, en virksomhed hører til, afhænger af virksomhedens samlede indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Virksomheden anses således for lille, hvis den årlige indeholdte A-skat ikke overstiger 1 mio. kr., og det årlige indeholdte arbejdsmarkedsbidrag ikke overstiger 250.000 kr. Overstiger den årlige indeholdelse en af disse to grænser, anses virksomheden for større.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked eller registreret i en værdipapircentral, er det depotføreren, der skal foretage indberetningen. Indberetningen skal i disse tilfælde indeholde oplysninger om:

- Depotførers identitet.
- Identiteten af ejeren af depotet.
- Depotets identitet og art.
- Størrelsen af det udloddede udbytte før skat ved hver enkelt udlodning med angivelse af aktiens m.v. identitet, herunder med angivelse af ISIN-fondskode, hvis en sådan er tildelt, og af identiteten af det udloddende selskab m.v.
- Oplysning om aktien m.v. er optaget til handel på et reguleret marked.
- Oplysning om hvilket land aktien m.v. er udstedt i.

Indberetningen skal i disse tilfælde ske årligt, og fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er denne dag en lørdag eller søndag, udløber fristen dog først den næste hverdag.

For så vidt angår udbytte af investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringsselskaber, skal indberetningen som udgangspunkt foretages af depotføreren. Indberetningen skal omfatte oplysninger om:

- Den indberetningspligtiges identitet.
- Ejers identitet.
- Depotets identitet og art.
- Arten af aktierne eller investeringsbeviserne m.v. og om de er optaget til handel på et reguleret marked. For investeringsbeviser omfatter dette desuden oplysning om

afdelingens art, og hvad den investerer i.

- Identiteten af aktierne eller investeringsbeviserne m.v., herunder med angivelse af ISIN-fondskode, hvis en sådan er tildelt, og af identiteten af det udstedende selskab eller den udstedende forening m.v. Hvis en ISIN-fondskode ikke er tildelt, anvendes anden lignende entydig identifikation.
- Størrelsen af udbytte før skat ved hver enkelt udlodning (herunder fordelingen på kapitalindkomst, aktieindkomst og skattefri udlodning fra investeringsinstitut med minimumsbeskatning).

Herudover skal der indberettes nogle yderligere oplysninger, hvis en del af udbyttet efter særlige regler i aktieavancebeskatningsloven skal anses for tillæg til aktiernes eller investeringsbevisernes m.v. anskaffelsessum, eller hvis udbetalingen af udbyttet sker i form af yderligere aktier eller investeringsbeviser m.v.

Indberetningen skal også i disse tilfælde ske årligt, og fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er denne dag en lørdag eller søndag, udløber fristen dog først den næste hverdag.

Uanset hvordan oplysningerne om udbyttet indberettes, jf. de regler, der er beskrevet ovenfor, er det udloddende selskab efter kildeskattelovens § 66, stk. 2, forpligtet til at indsende udbytteangivelse til SKAT. Angivelsen indeholder nærmere oplysninger om den samlede udlodning og den indeholdte udbytteskat, men ikke oplysninger om de enkelte modtagere.

Angivelsen skal indgives i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om at udlodde. Fristen er den samme som for indberetning om indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i den pågældende måned. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen, dog den 17. januar for udlodninger vedtaget eller besluttet i december. Er denne dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen dog først den næste hverdag. For større virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.

3.7.2. Lovforslaget

Bestemmelserne i såvel skattekontrollovens §§ 9 B som 10 A om indberetning af udbytter omtaler, at indberetningen skal ske henholdsvis hvert år og mindst en gang årligt. Endvidere har skatteministeren efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 5, mulighed for at fastsætte indberetningsfrister, der afviger fra de normale frister (20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører). Denne hjemmel blev indsat ved lov nr. 462 af 12. juni 2009. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget L 201, Folketingsåret 2008/09, 1. samling, at tanken med bestemmelsen var at harmonisere indberetningsfristen med fristen for angivelse og indbetaling af udbytteskatten. Det vil sige at indføre månedlige indberetninger af udbytter.

Det er tanken at udnytte bemyndigelsen i skattekontrollovens § 9 A, stk. 5, i relation til alle udbytter og ikke som i dag blot i forhold til udbytter af aktier m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral. Dette kan ske ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. Ved ændring af bekendtgørelsen vil der således blive fastsat regler om, at indberetningen vedrørende de udbytter, som ikke allerede i dag skal indberettes i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om udlodningen, skal ske seneste den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen. For de udbytter, som allerede i dag skal indberettes i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om udlodningen, vil indberetningsfristen ikke blive ændret.

I denne forbindelse foreslås det, at omtalen af indberetning hvert år og mindst en gang om året udgår fra bestemmelserne i skattekontrollovens §§ 9 B og 10 A i forhold til udbytteindberetningerne. Efter den omtalte ændring af indberetningsfristerne vil det være misvisende at opretholde disse formuleringer.

Det foreslås samtidig at udvide de oplysninger, der skal være omfattet af indberetningerne, med nogle oplysninger, som er knyttet til udlodningen og indeholdelsen af udbytteskat eller manglende indeholdelse af udbytteskat. Det foreslås således, at indberetningerne skal omfatte følgende nye oplysninger:

Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.

Oplysninger om baggrunden, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat. Indeholdelse af udbytteskat kan undlades i en række tilfælde, f.eks. ved udlodning til moder- eller koncernselskaber, udlodning vedrørende aktier i pensionsdepoter og udlodninger til modtagere, som har udbyttefrikort. Indberetningen skal således omfatte oplysning om, hvilken undtagelse fra indeholdelse af udbytteskat der finder anvendelse.

Oplysninger om baggrunden, hvis der efter danske regler er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er mindre end normalsatsen på 27 pct. Det kan f.eks. være tilfældet ved udlodning til et selskab (indeholdelse af udbytteskat med en sats på 25 pct.) og ved udlodning til investeringsselskab (indeholdelse af udbytteskat med 15 pct.).

Oplysninger om baggrunden, hvis der indeholdes med nedsat sats i medfør af en

dobbeltbeskatningsoverenskomst. Efter bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat nedsættes indeholdelsesprocenten eller bortfalder indeholdelsen af udbytteskat i overensstemmelse med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis der afgives dokumentationen i overensstemmelse med en ordning indgået mellem SKAT og Værdipapircentralen eller det udloddende selskab. Dokumentation for, hvilken dobbeltbeskatningsoverenskomst udbyttemodtager er omfattet af, skal afleveres til det udloddende selskab eller den danske depotfører. Dokumentation skal foreligge på en blanket udformet af SKAT og skal fornyes hvert 5. år.

Det er hensigten, at der på baggrund af den foreslåede lovændring foretages en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, hvorefter indberetningen om baggrunden for anvendelse af nedsat sats i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der har dannet grundlag for anvendelse af nedsat sats, og oplysninger om, hvilket land der har attesteret dokumentationen.

Samlet skal dette give SKAT bedre grundlag dels for at kontrollere, om der indeholdes og afregnes udbytteskat korrekt, dels for at behandle anmodninger om refusion af indeholdt udbytteskat.

Det foreslås endvidere, at indberetninger fra depotførerne skal indeholde oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til. Dette kan lette SKATs kontrol – særligt i forhold til, om der korrekt er anvendt nedsatte satser for indeholdelse af udbytteskat eller ikke er foretaget indeholdelse.

Som konsekvens af, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at omfatte nærmere oplysninger om den indeholdte udbytteskat, foreslås det, at pligten til at indgive udbytteangivelse bortfalder for udbytte, der er omfattet af indberetningspligten, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Det vil sige, når der er tale om udbytte af aktier m.v., som hverken er optaget til handel på et reguleret marked eller er registreret i en værdipapircentral, og der ikke er tale om investeringsbeviser eller aktier i investeringsselskaber.

Det udloddede beløb og den indeholdte udbytteskat kan efter udvidelsen af oplysningerne i udbytteindberetningerne opgøres på grundlag af indberetningerne. Indberetningerne kan dermed danne grundlaget for opkrævningen af udbytteskatten. Udbytteangivelsen bliver dermed gjort overflødig.

Det er ikke foreslået at gennemføre et tilsvarende bortfald af udbytteangivelsen i de tilfælde, hvor den indberetningspligtige er en anden end det udloddende selskab, dvs. depotførerne. Dette ville gøre det udloddende selskabs afregning af indeholdt udbytteskat afhængig af, at

depotførerne indberetter rettidigt og korrekt. Det ville ikke forekomme rimeligt.

3.8. Ændring af renteregler ved taksation

3.8.1. Gældende ret

Ved udskrift af årsopgørelsen beregnes som udgangspunkt en rente pr. påbegyndt måned af restskat og overskydende skat, når årsopgørelsen udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Renten kompenserer for henholdsvis en senere opkrævning af indkomstskatten og en senere udbetaling af en eventuel overskydende skat.

Hvis den første årsopgørelse, der udskrives, udviser en restskat, beregnes ikke rente af restskatten, selv om den første årsopgørelse måtte blive udskrevet efter den 1. oktober i året efter indkomståret.

Efter gældende regler skal der ved en ansættelsesændring betales månedsrente af hele forhøjelsen eller nedsættelsen fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til tidspunktet for udskriften af den ændrede årsopgørelse.

I dag udskrives hovedparten af årsopgørelserne inden den 1. oktober i året efter indkomståret. Hvor den skattepligtige ikke har indsendt selvangivelse rettidigt, og SKAT derfor fastsætter skatteansættelsen ved en taksation, udskrives den 1. årsopgørelse som regel efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Der kan dog også forekomme situationer, hvor den skattepligtige er uden indflydelse på, at den første årsopgørelse ikke er udskrevet den 1. oktober i året efter indkomståret.

Hvis den skattepligtige ikke indgiver selvangivelse rettidigt, og der således ikke foreligger en selvangivelse på ansættelsestidspunktet, kan SKAT taksere den skattepligtige. Ved en taksation fastsættes skatteansættelsen skønsmæssigt. Taksationer afsluttes som hovedregel inden udløbet af året efter indkomståret, men visse sager kan strække sig nogle måneder ind i det næste kalenderår.

Hvor den skattepligtige indsender selvangivelse efter foretagen taksation, ændres skatteansættelsen, og der beregnes rente af hele nedsættelsen eller forhøjelsen af ansættelsesændringen.

3.8.2. Lovforslaget

Rentereglerne ved nedsættelser af restskat virker uhensigtsmæssigt, idet der beregnes rente af restskat, som nedsættes, uanset at skattebeløbet aldrig er blevet opkrævet hos den skattepligtige, og den skattepligtige således ikke har indbetalt beløbet.

Rentegevinsten opstår, fordi loven er asymmetrisk, da der ikke beregnes rente af en restskat af

første årsopgørelse, selv om denne udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret, samtidig med at der ved senere ansættelsesændringer beregnes rente af hele nedsættelsen, selv om den nedsatte restskat ikke har været betalt eller krævet forrentet. Herved får den skattepligtige rente af et beløb, som den skattepligtige aldrig har betalt.

I praksis forekommer disse situationer, når skatteyder ikke har indgivet selvangivelse, og SKAT derfor er nødt til at taksere den skattepligtige. Når den skattepligtige efterfølgende indsender en selvangivelse, som nedsætter restskatten, ændres årsopgørelsen, og der ydes rente fra den 1. oktober i året efter indkomståret, selv om der ikke er opkrævet rente på 1. årsopgørelse. Det betyder, at der opstår en utilsigtet rentegevinst for den skattepligtige.

Det foreslås, at der i taksationstilfælde skal beregnes rente af restskat på den første årsopgørelse. Med forslaget undgås det, at den skattepligtige ved en senere nedsættelse af skatteansættelsen opnår en utilsigtet rentegevinst.

Ændringen af rentereglerne ved taksationer foreslås at få virkning fra og med taksationer vedrørende indkomståret 2012, hvor årsopgørelsen udskrives den 1. januar 2013 eller senere. Det vil i praksis sige de årsopgørelser, som udskrives på baggrund af de taksationer, som foretages i efteråret 2013 og senere.

3.9. Fremrykning af afregningen af restskat

3.9.1 Gældende ret

Restskat op til 18.300 kr. opkræves via forskudsskatten for det efterfølgende kalenderår. Er udskriften af årsopgørelsen senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, kan beløbet ikke overføres til opkrævning over det næste års forskudsskat, og beløbet opkræves i stedet ved 10 indbetalingskort. Restskat over 18.300 kr. opkræves ved 3 indbetalingskort.

Restskat, som ikke indregnes i forskudsskatten for det andet år efter indkomståret, opkræves i rater, der forfalder i september, oktober og november i året efter indkomståret. Tidspunkterne for opkrævningen er fastsat ud fra, hvornår det tidligere var muligt at nå at få udskrevet årsopgørelserne og udsendt indbetalingskort. Tidspunktet for færdiggørelsen af årsopgørelserne er med tiden rykket længere og længere frem, hvilket har betydet, at skattepligtige med overskydende skat har kunnet få den overskydende skat udbetalt tidligere år for år. Dette har kunnet gennemføres administrativt, fordi loven blot foreskriver, at overskydende skat udbetales i perioden marts til oktober i året efter indkomståret. Opkrævningen af restskatten er imidlertid ikke fremrykket tilsvarende. For restskat foreskriver loven, at restskat, som opkræves ved indbetalingskort, opkræves i september, oktober og november i året efter indkomståret. Der er således ikke sket samme fremrykning af afregningen af restskatten, som er gennemført for udbetalingen af den overskydende skat.

3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, fra september, oktober og november til august, september og oktober i året efter indkomståret. Ved denne fremrykning tilpasses opkrævningen af restskat tidsmæssigt, at færdiggørelsen af årsopgørelsen og dermed udbetalingen af de overskydende skatter er sket tidligere og tidligere.

Som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat foreslås det at justere perioden, i hvilken overskydende skat skal udbetales, fra perioden marts til oktober til perioden marts til september i året efter indkomståret. Hvis en overskydende skat ikke udbetales inden periodens udløb, er konsekvensen, at SKAT skal betale rente af beløbet. Tilsvarende foreslås det som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat, at tidspunktet for hvornår, der skal beregnes rente ved ansættelsesændringer, tilsvarende fremrykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret.

3.10. Forhøjelse af bagatelgrænse

3.10.1. Gældende ret

Ved opkrævning og udbetaling efter kildeskatteloven er der fastsat bagatelgrænser af hensyn til ikke at skulle håndtere meget små beløb med administration for de skattepligtige og skattemyndighederne til følge.

Efter gældende ret opkræves restskat under 100 kr. ikke, når beløbet ikke indregnes i næste års forskudsopgørelse. Tilsvarende skal rater af restskat, der opkræves ved indbetalingskort, være på minimum 100 kr.

Bestemmelsen om bagatelgrænser blev indsat i kildeskatteloven i 1989, og beløbet på 100 kr. er ikke blevet reguleret siden.

Betales en rate restskat ikke til tiden, udsendes en rykker som led i opkrævningen. Der kræves ikke gebyr ved udsendelse af denne rykker. Hvis beløbet ikke betales, overgår kravet til inddrivelse. Når opkrævningen af en rate restskat overgår til inddrivelse, gælder inddrivelseslovens regler for rykkergebyr osv. I forbindelse med inddrivelse opkræves samlet et gebyr på 250 kr.

3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen fra 100 kr. til 500 kr. Bagatelgrænsen fastlægger, hvor lille en rate må være, og bagatelgrænsen fastlægger også en grænse for størrelsen af de restskatter, der ikke opkræves, når beløbet ikke indregnes i forskudsskatten.

Efter forslaget hæves minimumsstørrelsen for en opkrævning. Forhøjelsen af bagatelgrænsen

betyder, at der sker en hurtigere opkrævning af mindre skattebeløb, hvor raterne ellers ville være under 500 kr. Hvor et beløb på eksempelvis 600 kr. før skulle opkræves over 6 rater a 100 kr., vil beløbet efter forslaget skulle opkræves ved 1 rate. Med en minimumsstørrelse pr. rate på 500 kr. vil det største beløb, som kan opkræves ved en enkelt rate blive på 999 kr., idet beløb herover vil blive opdelt på flere rater.

Efter forslaget skal restskat, som ikke indregnes i det efterfølgende års forskudsskat, ikke opkræves, når restskatten er under 500 kr. Der kan være tale om små restskatter, hvor årsopgørelsen er udskrevet på så sent et tidspunkt, at beløbet derfor ikke kan indregnes. Der kan også være tale om større restskatter, hvor indregningsgrænsen er fuldt udnyttet, og et overskydende beløb på under 500 kr. således ikke opkræves. Her vil der være mellem 1 og 499 kr., som efter dette forslag ikke skal opkræves.

Det foreslås, at forhøjelsen af bagatelgrænsen fra 100 kr. til 500 kr. skal have virkning for rater af restskat vedrørende indkomståret 2013 og senere indkomstår.

3.11. Justering som følge af NemKonto

3.11.1. Gældende ret

For små overskydende skatter gælder der af administrative hensyn særlige afregningsregler.

Hvis en årsopgørelse efter regulering for tillæg, godtgørelse og renter, viser, at der skal udbetales et beløb under 100 kr., sker der ingen udbetaling. I stedet overføres beløbet til afregning over det følgende års årsopgørelse.

Baggrunden for reglen om overførsel af små overskydende skatter er at begrænse administrationen ved udbetaling af meget små beløb. I dag har praktisk taget alle borgere en NemKonto, hvortil udbetaling kan ske. Dette mindsker behovet for at afskære udbetaling af administrative hensyn.

3.11.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve bagatelgrænsen for udbetaling af små overskydende skatter. Fremover skal alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, idet der kun udbetales hele kronebeløb. Udbetalingen vil ske over NemKontoen. Hvis den skattepligtige ikke har en NemKonto, vil beløbet blive overført til VenteKontoen, indtil den skattepligtige får en NemKonto, hvortil beløbet kan udbetales. Med indførelsen af NemKonto og VenteKontoen er det blevet nemt for SKAT at udbetale overskydende skatter. VenteKontoen er en konto, hvor det offentlige kan indsætte beløb, der ikke kan udbetales via NemKontoen, fordi borgeren ikke har en NemKonto. Når borgeren har oprettet en NemKonto, udbetales beløbet på VenteKontoen over NemKontoen.

3.12. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

3.12.1. SKATs indsigelsesfrist

3.12.1.1. Gældende ret

Der modtages ca. 2.000 gaveanmeldelser årligt. Ca. halvdelen er kontantgaver. Den anden halvdel er andre gaver, typisk erhvervsejendomme og aktier i unoterede selskaber.

Kontantgavernes værdiansættelse er ukompliceret. For andre gaveanmeldelser er sagsbehandlingen mere kompliceret, idet erhvervsejendomme og unoterede aktier værdiansættes efter principper, der kræver en nøjere gennemgang af grundlaget for beregningen, foretagne afskrivninger, udstykninger, passivposter m.v. SKAT har en frist på 3 måneder til at reagere på en anmeldelse.

Skulle der være grundlag for at foretage en ændring, skal der foretages partshøring på mindst 15 dage på et så tidligt tidspunkt, at der sikres en rimelig sagsbehandlingstid til eventuelle indsigelser. SKATs frist for at gøre indsigelse mod værdiansættelsen af gaver er derfor i praksis kortere end de 3 måneder.

De fleste anmeldelser modtages omkring 1. maj i året efter, at gaven er modtaget, hvilket betyder, at SKAT skal behandle et større antal anmeldelser om gaver i en periode, hvor de anmeldelsespligtige og deres rådgivere holder sommerferie.

3.12.1.2. Lovforslaget

3-måneders fristen giver administrative problemer i de tilfælde, hvor ikke alle relevante oplysninger (skattekursberegning på unoterede aktier, skøder, gældsbevægelse og passivpostberegninger m.v.) indsendes samtidig med anmeldelsen.

For at give tid til en mere forsvarlig sagsbehandling af gaveanmeldelser foreslås det, at den nuværende 3-måneders frist for SKATs undersøgelse og ændring af gaveanmeldelser forlænges til 6 måneder. Forlængelsen af fristen gælder også i de tilfælde, hvor gaveanmeldelse sendes ind før udløbet af fristen for anmeldelse, der er den 1. maj.

Selv om fristen for endelig afgørelse om værdiansættelse forlænges til 6 måneder, har parterne stadig mulighed for – som efter den gældende lov – at indhente bindende svar om værdiansættelsen. Parterne vil således fortsat have mulighed for hurtigt at få vished om værdiansættelsen i en afgiftspligtig gaveoverdragelse.

3.12.2. Manglende gaveanmeldelse

3.12.2.1. Gældende ret

I mange tilfælde udgøres gaveoverdragelsen af en meget kompleks overdragelse af virksomheder organiseret i et betydeligt antal selskaber og holdingselskaber. I disse tilfælde

har SKAT kun begrænset mulighed for at skønne reelt over en gave, hvis det da overhovedet fremstår for SKAT, at der er givet en gave. SKAT har derfor i særlige tilfælde brug for en mulighed for at tilskynde parterne til at indsende en gaveanmeldelse.

SKAT får i forbindelse med kontrolarbejdet oplysninger om gaveafgiftspligtige gaver, der ikke er anmeldt.

Der er ikke som vedrørende indkomstskatten muligheder for skønsmæssig ansættelse ved manglende selvangivelse. SKAT må i disse tilfælde kontakte gavemodtager/-giver og anmode om indsendelse af gaveanmeldelse, nødvendig dokumentation og samtidig indbetaling af gaveafgiften.

Er det efter flere rykkere stadig ikke lykkedes at få parterne til at indsende en gaveanmeldelse, må SKAT bede Kammeradvokaten om at anlægge et anerkendelsessøgsmål ved domstolene, der har til formål at pålægge parterne at indsende gaveanmeldelse.

Der findes i boafgiftsloven mulighed for at fastsætte straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader rettidigt at afgive opgørelser, anmeldelser m.v.

3.12.2.2. Lovforslaget

Den manglende mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser på gaveområdet betyder, at det bliver omkostningsfuldt at fremtvinge en gaveanmeldelse. Det vil kunne smidiggøre administrationen af gaveafgiftsområdet, hvis SKAT får mulighed for – i lighed med andre områder – at kunne foretage skønsmæssige ansættelser på gaveafgiftsområdet.

Det foreslås derfor, at SKAT får mulighed for ud fra de foreliggende oplysninger at foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaver. Bestemmelsen tænkes kun anvendt i de tilfælde, hvor parterne ikke har indsendt gaveanmeldelse, men hvor det foreligger oplyst oftest via andre områder f.eks. dødsboområdet, eller hvor det er sandsynligt, at der er modtaget en gave. De almindelige forvaltningsregler finder herefter anvendelse, herunder at borgeren kan klage over ansættelsen.

I lighed med, hvad der gælder, når f.eks. den skattepligtige indkomst ansættes skønsmæssigt, foreslås det at pålægge parterne i en gaveoverdragelse, hvis en skønsmæssig ansættelse er for lav, at gøre opmærksom på, at værdien er for lav. Opfyldes pligten ikke, skal parterne kunne idømmes en bøde.

3.13. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.

3.13.1. Gældende ret

Efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er det et vilkår for en virksomhed, der vil autoriseres som oplagshaver med adgang til at fremstille og opbevare alkoholiske drikkevarer i et afgiftsoplag under suspension af afgiftsbetalingen, at SKAT forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til afgiftsoplag.

I spiritusafgiftsbekendtgørelsen (nr. 1407 af 4. december 2010) og i øl- og vinafgiftsbekendtgørelsen (nr. 1409 af 4. december 2010) er det som nærmere vilkår for en oplagshavers afgiftsoplag bl.a. fastsat, at varer, hvoraf der er betalt afgift, og varer, der er oplagt under afgiftssuspensionsordningen, skal holdes fysisk adskilt fra hinanden i lokalerne, og at lokalerne ikke må have til- eller afgangsvæje til og fra andre virksomheder.

Efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er det indehaveren af en virksomhed uanset juridisk ejerform, der hæfter for betaling af afgift af varer. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, er disse virksomheder og personer omfattet af en solidarisk hæftelse for afgiftens betaling.

3.13.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne for hæftelse for afgift som grundlag for at lempe de administrative vilkår for SKATs godkendelse af afgiftsoplag til opbevaring af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Herefter bliver det muligt for to eller flere autoriserede oplagshavere at benytte fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, uden at virksomhedernes ejerandele af varerne skal holdes direkte fysisk adskilt fra hinanden. Dog vil SKAT kun kunne godkende fælles afgiftsoplag, hvis virksomhedernes it-baserede lagerstyringssystemer kan sørge for den nødvendige identifikation af den ene virksomheds varer i forhold til den anden virksomheds varer, der kommer til at befinde sig i fælles lokaler.

Det foreslås, at den foreslåede lempelse kombineres med, at reglerne for hæftelse for afgift efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven hver især tilføjes en regel for virksomhedernes hæftelse for afgift af varer, der vil indgå på et afgiftsoplag, som en autoriseret virksomhed vil benytte i fællesskab med andre autoriserede virksomheder. Dette sker ved at foreslå et enslydende nyt stykke 12 i spiritusafgiftslovens § 33 og i øl- og vinafgiftslovens § 27, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

Efter regler, der fastsættes ved bekendtgørelse, vil SKAT herefter kunne tillade, at to eller flere virksomheder benytter fælles lokaler til opbevaring af afgiftspligtige færdigvarer, der er tappet på godkendt salgsemballage, idet SKAT som vilkår for en tilladelse vil kunne fastsætte enten

- at virksomhedernes varer skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra hinanden, så den enkelte virksomhed til enhver tid skal kunne dokumentere sit forholdsmæssige ejerskab til varerne i

kraft af virksomhedens systemer for lagerstyring, og så der ikke må forekomme produktsammenfald med samme mærker varer, der tilhører forskellige virksomheder, eller

- at virksomhedernes varer skal holdes fysisk adskilt fra hinanden, så det skal være umiddelbart synligt, hvordan virksomhederne har opdelt lokalet mellem sig, og idet den enkelte virksomheds varer skal stå samlet og klart afgrænset fra den eller de øvrige virksomheders varer.

Det foreslås endvidere, at virksomhederne kan blive omfattet af en solidarisk hæftelse for betalingen af afgifter af varer, der er oplagt eller har været oplagt i fælles lokaler. Dette vil være tilfældet, hvis en eller flere virksomheders afgiftsbetaling ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for den enkelte virksomheds ejerskab til varer i de fælles lokaler, eller hvis en eller flere virksomheder overtræder andre vilkår for SKATs tilladelse til at benytte fælles lokaler til opbevaring af varer.

Det foreslås dog også, at SKAT i særligt begrundede tilfælde kan fritage virksomhederne for den solidariske hæftelse. Der tænkes navnlig på tilfælde, hvor alle andre virksomheder end én, der benytter fælles lokaler, kan dokumentere deres forholdsmæssige ejerskab til varer i de fælles lokaler. I så fald bortfalder kravet om solidarisk hæftelse. Endvidere vil SKAT kunne fritage for den solidariske hæftelse, hvis fejl og mangler eller overtrædelse af vilkår klart kan identificeres til at skyldes en eller flere nærmere bestemte virksomheder, der benytter fælles lokaler, eller hvis et krav om solidarisk hæftelse vil være uforholdsmæssigt økonomisk byrdefuldt for en eller flere virksomheder.

3.14. Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er

3.14.1. Gældende ret

Danmark havde gennemført det tidligere UCITS-direktiv om investeringsinstitutter således, at danske UCITS skulle organiseres i foreningsform, det vil sige som investeringsforeninger.

Ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 om indførelse af værdipapirfonde og selskaber for investering med kapital, der er variabel (SIKAV'er), samt regler om indberetning af afkast fra værdipapirfonde m.v., fremsat af erhvervs- og vækstministeren, som gennemfører det nye UCITS-direktiv 2009/65/EF i Danmark, blev der bl.a. åbnet mulighed for i Danmark at stifte to nye former for UCITS, herunder bl.a. et selskab for investering med kapital, der er variabel, et såkaldt "SIKAV". Med virkning fra den 1. juli 2012 kan der således stiftes SIKAV'er i Danmark. Danske SIKAV'er vil være selskaber og ikke foreninger.

Denne lov og lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v., fra skatteministeren, der åbner mulighed for, at de nye SIKAV'er bliver omfattet af ligningslovens § 16 C (fra og med den 1. januar 2013 investeringsinstitutter med

minimumsbeskatning), har været under behandling i Folketinget stort set samtidigt. De to lovændringer vil betyde, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C (investeringsinstitut med minimumsbeskatning), bliver omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvorefter de bliver fuldt skattepligtige efter selskabsskatteloven.

Efter de eksisterende skatteregler er det således, at danske udloddende investeringsforeninger, det vil sige foreninger, som omfattes af ligningslovens § 16 C, og hvor medlemmerne løbende beskattes af foreningernes gevinst, tab og udgifter, er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og derfor normalt ikke betaler skat.

Med virkning fra den 1. januar 2013 er ligningslovens § 16 C ændret, således at bestemmelsen både omfatter investeringsforeninger og de nye SIKAV'er. Fra samme tidspunkt er betegnelsen af de enheder, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, ændret til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, og investorerne benævnes deltagere.

Da de nye SIKAV'er ikke er foreninger, men selskaber, kan de ikke omfattes af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, uanset at de vælger at være investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C.

De nye SIKAV'er vil derimod blive omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som bl.a. omfatter andre selskaber (selskaber som ikke er aktie- eller anpartsselskaber), der er hjemmehørende her i landet, hvor ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens i selskabet indskudte kapital.

3.14.2. Lovforslaget

Det foreslås, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C, som denne er formuleret fra den 1. januar 2013, beskattes på samme måde som foreninger, der er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Der foreslås derfor en ny bestemmelse om subjektiv skattepligt, som omfatter både foreninger og SIKAV'er, som er omfattet af ligningslovens § 16 C.

3.15. Redaktionelle ændringer m.v.

Herudover indeholder lovforslaget en række redaktionelle ændringer og ajourføringer samt tekstoptretninger i forskellige love.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række forskellige elementer. Forslaget om nye modeller for be-

regning af rentesatser tilsigter provenumæssig neutralitet ved gennemsnitligt at stemme overens med de historiske satser. Forslaget om udvidet indberetning af aktieudbytte bidrager til at sikre, at der ikke sker uberettigede refusioner af udbytteskat med deraf følgende provenutab. Forslagene om ændringerne i rente- og betalingsreglerne skønnes samlet set at medføre et årligt statsligt merprovenu, som i 2013 udgør ca. 10 mio. kr., i 2014 udgør ca. 30 mio. kr. og fra 2015 ca. 40 mio. kr. årligt. De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Finansårvirkningen skønnes til ca. 10 mio. kr. i 2013.

Tabel 4.1. Samlede provenumæssige konsekvenser

Mio. kr. (2013 niveau)	Varig virkning	2013	2014	2015	2016	Finansår 2013
Samlet virkning	40	10	30	40	40	10
Samlet virkning efter tilbageløb*	30	7	20	25	25	-
Samlet virkning efter tilbageløb og adfærd	30	7	20	25	25	-

* Det skønnes, at tilbageløbet på andre skatter og afgifter udgør 24,5 pct.

4.1. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

Med forslaget justeres grundlaget for SKATs opgørelse af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet. Hvor rentesatserne efter gældende regler tager udgangspunkt i et gennemsnit over den effektive obligationsrente for udvalgte obligationsserier, lægges der med forslaget op til, at Danmarks Nationalbanks månedlige opgørelse over kassekreditrenten anvendes som grundlag.

Ved fastlæggelsen af de nye beregningsgrundlag baseret på Nationalbankens kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber er der taget udgangspunkt i, at rentesatserne i videst muligt omfang skal afspejle de hidtidige renters historiske niveauer set over en årrække. Dette er illustreret ved, at de historiske rentesatser ved henholdsvis den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode gennemsnitligt set ligger på samme omtrentlige niveau (jf. tabel 1).

En fuldstændig overensstemmelse i de enkelte år er dog ikke mulig. Dette afspejler sig eksempelvis i, at de foreslåede satser vil have en tendens til at ligge en anelse under de nuværende satser i år med meget høje obligationsrenter og omvendt.

Ved næste opgørelsetidspunkter ultimo juni 2013 for kapitalafkastsatsen og medio december 2013 for de øvrige satser er der ikke grundlag for at forvente nogen afvigelser mellem den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode. Ændringen forventes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser ved ikrafttrædelsen, eller set over en årrække.

De historiske rentesatser ved henholdsvis den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode er opsummeret i tabel 1.

Tabel 1: Sammenligning af de historiske satser ved gældende og foreslåede opgørelsesmetode

	Standardrente		Basisrente		Kapitalafkastsats	
	Gældende	Forslag	Gældende	Forslag	Gældende	Forslag
2004			0,2	0,1	3,0	2,0
2005			0,1	0,1	2,0	2,0
2006			0,1	0,1	3,0	2,0
2007	6,5	5,0	0,2	0,2	4,0	3,0
2008	7,0	6,0	0,2	0,2	4,0	4,0
2009	6,5	6,6	0,2	0,2	3,0	4,0
2010	5,0	5,4	0,1	0,2	2,0	2,0
2011	4,5	4,5	0,1	0,1	2,0	2,0
2012	3,5	4,9	0,1	0,1	1,0	2,0
Gns.	5,5	5,4	0,1	0,1	2,7	2,6

Kilde: Skatteministeriet

4.2. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

Forslaget om, at et sambeskattet selskab, som har indgået en aftale om renteswap, ved udtræden af sambeskatningen kan medtage fremførte urealiserede kurstab på renteswaps, der er beskåret som følge af rentefradragsbegrænsningsreglerne, til modregning i senere års gevinster på renteswappen, indebærer, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu.

4.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

I forbindelse med beskatning af valutariske udlændinges udbytter fra danske investeringsforeninger og aktieselskaber er SKAT blevet opmærksom på, at der kan opstå situationer, hvor der refunderes for meget kildeskat via den såkaldte refusionsordning. Baggrunden er, at SKAT ofte ikke råder over de nødvendige kontroloplysninger på tidspunktet for udbetaling af refusionen.

I perioden 2008-2011 er der i gennemsnit blevet udbetalt refusion af udbytteskatter for ca. 850 mio. kr. årligt. Med forslaget får SKAT bedre muligheder for at afstemme oplysningerne i indberetningerne, dels med angivelserne af indeholdt udbytteskat fra selskaberne m.v., dels med ansøgninger om refusion af udbytteskat. Dette vil i væsentlig grad bidrage til, at potentielle situationer med udbetaling af ikke-berettiget refusion i forbindelse med udbytter kan undgås.

4.4. Ændring af renteregler ved taksation

Med forslaget om, at der ved taksation skal beregnes rente af restskat på den første årsopgørelse, undgås det, at skattepligtige ved en senere nedsættelse af skatteansættelsen

opnår en utilsigtet rentegevinst. Det skønnes, at statens besparelse herved vil andrage ca. 15 mio. kr. pr. indkomstår. Finans- og indkomstårvirkningen i 2013 skønnes at andrage ca. 5 mio. kr. og fra 2014 de fulde 15 mio. kr. årligt.

4.5. Fremrykning af afregningen af restskat

Forslaget om at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, med 1 måned til august, september og oktober, vil medføre en rentefordel for staten fra og med finansåret 2014. Rentefordelen skønnes at udgøre ca. 15 mio. kr. årligt.

Forslaget medfører endvidere, at tidspunktet for påbegyndelsen af renteberegningen ved for sen udbetaling af overskydende skat og for sen opkrævning af restskat fremrykkes med 1 måned til den 1. september. Da restskatterne, der beregnes efter den 1. september i året efter indkomståret, normalt overstiger de beregnede overskydende skatter, medfører fremrykningen af skæringstidspunktet et statsligt merprovenu, som kan anslås til ca. 5 mio. kr. årligt pr. indkomstår. I finansåret 2014 skønnes merprovenuet begrænset.

4.6. Forhøjelse af bagatelgrænse samt justering som følge af NemKonto

Efter forslaget forhøjes bagatelgrænsen for opkrævning af restskat, som overstiger grænsen for indregning, fra 100 kr. til 500 kr. Dette vil medføre et beskedent provenutab fra og med 2014.

Forslaget om, at overskydende skatter på op til 100 kr. udbetales via NemKontoen i stedet for at blive overført til modregning i det følgende års forskudsskat, vurderes at bevirke et engangslividitetstab i 2014 på ca. 10 mio. kr, og dermed et beskedent årligt rentetab for staten.

4.7. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

Det vurderes, at en lavere forrentning af eventuelle overskydende skatter vil mindske spekulationsmulighederne og bevirke et umiddelbart merprovenu på i størrelsesordenen 5 mio. kr. årligt fra og med indkomståret 2012.

4.8. Øvrige elementer

De øvrige dele af lovforslaget omhandler bl.a. udmøntningen af en række administrative forenklinger og justeringer af regler. Disse dele af lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i alt 20,5 mio. kr., heraf 20,3 mio. kr. til it-tilretninger.

Tilsvarende skønnes de samlede løbende udgifter at blive reduceret med 1,5 mio. kr.

Mindreforbruget er sammensat af øgede it-driftsudgifter med 1,1 mio. kr. og et mindreforbrug på andre områder på i alt 2,6 mio. kr.

5.1. Den udvidede årsopgørelsesordning og afskaffelse af oplysningskortet

Udvidelsen af årsopgørelsesordningen og afskaffelse af oplysningskortet indebærer engangsomkostninger til IT-tilretninger, som skønnes at beløbe sig til ca. 7 mio. kr. samt løbende årlige driftsudgifter på 0,5 mio. kr.

En afskaffelse af oplysningskortet vil indebære printbesparelser for SKAT på 0,6 mio. kr. årligt.

De to forslag skønnes samlet at medføre et årligt mindreforbrug på ca. 3,5 årsværk svarende til ca. 2,1 mio. kr.

5.2. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

Forslaget om nye modeller for fastsættelse af rentesatser skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

5.3. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat og justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

Forslagene skønnes at medføre engangsomkostninger til IT-tilretninger på ca. 0,8 mio. kr., samt løbende årlige driftsudgifter på 0,1 mio. kr.

Herudover skønnes forslagene ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.4. Fradrag og tab for renteswaps

Forslaget om renteswap vurderes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige, idet lovændringen hverken medfører engangsudgifter til IT eller omkostninger i form af årlige driftsudgifter.

5.5. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Forslaget om indberetning af udbytter skønnes at medføre engangsudgifter til tilretning af it-systemer hos SKAT på ca. 9 mio. kr. og et ressourcetræk på 0,3 årsværk, svarende til ca. 0,2 mio. kr.

Forslaget skønnes endvidere at medføre løbende årlige udgifter for SKAT på 0,2 mio. kr. og et ressourcetræk på 0,1 årsværk, svarende til ca. 0,1 mio. kr.

5.6. Ændring af renteregler ved taksation, fremrykning af afregningen af restskat, forhøjelse

af bagatelgrænse og justering af NemKonto

Forslagene vedrørende afregningsregler og renter skønnes samlet at medføre engangsomkostninger til tilretninger af IT-systemerne på 3,5 mio. kr. Derudover skønnes forslagene at medføre øgede årlige driftsomkostninger på ca. 0,3 mio. kr.

Forslagene skønnes i øvrigt ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.7. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.8. Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved de gældende regler fastsættes standardrenten i selskabslovens bestemmelser om rentefradragsbegrænsning ud fra den gennemsnitlige obligationsrente for udvalgte serier med et risikotillæg på 2,5 procentpoint. Denne model indebærer, at standardrenten i nogle år ligger over selskabernes faktiske låneomkostninger, mens den i andre år ligger under. Denne situation undgås ved den foreslåede model, hvor standardrenten direkte tager udgangspunkt i kassekreditrenten for ikke-finansielle selskaber.

Med hensyn til forslaget om renteswap i tidligere sambeskattede selskaber indebærer forslaget, at en utilsigtet beskatning undgås.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil medføre en lettelse i løsningen af opgaven med at selvangive for de erhvervsdrivende, som forslaget omfatter, og som i dag selvangiver digitalt. Med forslaget afskaffes selvangivelsen for den berørte persongruppe, og i stedet modtager persongruppen en årsopgørelse med fortryk af de oplysninger om indkomster og fradrag, som er indberettet til SKAT. Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har oplyst, at de pågældende skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil opnå en betydelig tidsbesparelse, når myndighederne anvender datagenbrug. Forslaget er på den måde medvirkende til at reducere virksomhedernes irritationsbyrder. Endvidere finder CKR, at forslaget vil medføre en lettelse for virksomhederne, som primært vedrører besparelser i revisorbistand. CKR vurderer på baggrund af forsigtige skøn, at lovforslaget for denne gruppe vil medføre administrative lettelser på ca. 90.000 timer årligt.

7.2. Afskaffelse af oplysningskortet

Forslaget om afskaffelse af oplysningskortet vil for de skattepligtige, som omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, og som ikke har mulighed for at anvende TastSelv-internet, betyde, at de skal anvende andre og mere besværlige selvangivelseskanaler. I lyset af at ca. 85 pct. af de skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, i forvejen anvender TastSelv-internet, og at selvangivelsesændringer i årsopgørelsesordningen gennemføres ved ændring i TastSelv i 97 pct. af tilfældene, skønnes det, at kun en relativt mindre kreds af skattepligtige vil opleve dette som et problem.

7.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Den foreslåede udvidelse af de oplysninger, der skal være omfattet af udbytteindberetningerne vil medføre en yderligere byrde for de indberetningspligtige. Endvidere vil det medføre en yderligere byrde for depotførerne, at indberetningen ikke længere kan samles i én årlig indberetning, men skal indberettes i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udbyttet.

For så vidt angår de indberetninger, som foretages af depotførerne, vil byrderne dels have karakter af omstillingsbyrder i forbindelse med, at virksomhederne vil skulle opstille nye procedurer samt etablere it-systemer til at understøtte indberetningen. Dels vil byrderne have karakter af løbende byrder i forbindelse med vedligeholdelse og drift af disse systemer.

I de tilfælde, hvor indberetningen foretages af det udloddende selskab, må det antages, at omfanget af it-understøttelsen vil være mindre omfattende end i forhold til depotførernes indberetninger. De udloddende selskaber, som selv er indberetningspligtige vedrørende udbyttet, vil dog blive helt eller delvist kompenseret for den heraf følgende løbende byrde knyttet til indberetning af nye oplysninger gennem bortfaldet af kravet om indsendelse af udbytteangivelse.

7.4. Øvrige elementer

Forslagene om nye modeller til fastsættelse af rentesatser og justeringer af tidspunktet for forrentning i pensionsafkastbeskatningsloven skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår forslaget om renteswap, skønnes der ikke at være administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der i forvejen sker løbende registrering af beskårne kurstab.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

For den ægtefælle, som er gift med en person, som med gennemførelsen af forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen overgår til denne ordning, muliggør forslaget en

hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, da denne ægtefælle får dannet en årsopgørelse med det samme.

Forslaget om en afskaffelse af oplysningskortet betyder, at borgere, som ikke har internetadgang, i stedet må kontakte SKAT skriftligt eller mundtligt, herunder telefonisk, hvis de har noget at tilføje årsopgørelsen.

Forslaget om forhøjelse af bagatelgrænsen vil lette borgernes arbejde med at afregne restskatten, fordi der vil blive færre indbetalingskort.

9. Miljømæssige konsekvenser

Med forslagene om forhøjelse af bagatelgrænsen bortfalder en række indbetalingskort. Det giver mindre print af indbetalingskort og udsendelse af indbetalingskort til de skattepligtige, som fortsat kommunikerer med skattemyndighederne på papir. Lovforslaget skønnes dog ikke at have positive miljømæssige konsekvenser af betydning.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Det samlede lovforslag har inden fremsættelsen været sendt i høring hos følgende:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, Bryggeriforeningen, Bæredygtigt Landbrug, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, DI, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervsstyrelsen (CKR), Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Landbrug og Fødevarer, Kommunernes Landsforening, Ledernes Hovedorganisation, Landsskatteretten, LO, Retssikkerhedschefen, SRF Skattefaglig Forening og Videncentret for Landbrug.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om udvidet indberetning af aktieudbytte med-	Forslaget om renteswap medfører, at der gives afkald på et

	<p>fører, at mulighederne for udbetaling af ikke-berettiget refusion af udbytteskat reduceres.</p> <p>Forslagene om ændrede rentegodtgørelsesregler ved taksationer, fremrykning af restskatteafregningen og ændret forrentning af acontoskat vil medføre øgede statslige indtægter på ca. 10 mio. kr. i 2013, 30 mio. kr. i 2014 og ca. 40 mio. kr. fra 2015.</p>	<p>utilsigtet merprovenu.</p> <p>Forslagene om forhøjelse af bagatelgrænsen og om udbetaling af overskydende skat via NemKontoen medfører samlet et beskedent årligt provenutab.</p>
Administrative konsekvenser for det offentlige	De samlede løbende udgifter skønnes at blive reduceret med 1,5 mio. kr. Mindreforbruget er sammensat af øgede it-driftsudgifter med 1,1 mio. kr. og et mindreforbrug på andre områder på i alt 2,6 mio. kr.	Forslaget skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i alt 20,5 mio. kr. heraf 20,3 mio. til it-tilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om renteswap medfører, at en utilsigtet beskatning undgås.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om den udvidede årsopgørelsesordning skønnes at medføre en lettelse på ca. 90.000 timer for de erhvervsdrivende, som forslaget omfatter.</p> <p>Bortfaldet af udbytteangivelse for selskaber, der selv er indberetningspligtige vedrørende udbyttet, medfører en administrativ lempelse.</p>	Der påføres de indberetningspligtige nye byrder vedrørende indberetning af yderligere oplysninger. Desuden påføres depotførerne byrder i form af flere årlige indberetninger.
Administrative konsekvenser for borgerne	For den ægtefælle, som er gift med en person, som med	Forslaget om en afskaffelse af oplysningskortet betyder for

	forslaget overgår til årsopgørelsesordningen, kan forslaget betyde en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, da denne ægtefælle får dannet en årsopgørelse med det samme.	de skattepligtige, som ikke har internetadgang, at de i stedet må kontakte SKAT skriftligt eller mundtligt, herunder telefonisk, hvis de har noget at tilføje årsopgørelsen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet SKAT om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Forslaget går ud på at ændre affattelsen af bestemmelsen i § 1, stk. 5, således at det overlades til skatteministeren at fastsætte regler om, at selvangivelsespligtige, herunder visse selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.

Forslaget til en ændret formulering af bestemmelsen tager sigte på at afskaffe det oplysningskort, som efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 5, udsendes sammen med årsopgørelsen til de skattepligtige, som formodes at have noget at selvangive. Dvs. skattepligtige som enten har selvangivet for det seneste indkomstår eller har ændret forskudsopgørelsen for det aktuelle indkomstår. Med afskaffelsen af oplysningskortet bortfalder behovet for at sondre mellem de personer, som skal have et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, og de personer, som alene skal have en årsopgørelse. Det vil af informationsmaterialet til årsopgørelsen fremgå, at borgere, som har noget at selvangive, skal

anvende TastSelv-internet. Har de ikke mulighed for at benytte den digitale selvangivelseskanal, henvises de til at kontakte SKAT på anden måde, dvs. skriftligt (herunder ved fremsendelse af mail) eller mundtligt (telefonisk eller ved personlig henvendelse til et kundecenter).

Dernæst tager den ændrede formulering sigte på at gøre det muligt på en relativt nem måde at udvide kredsen af skattepligtige, som alene modtager en årsopgørelse.

Selv om årsopgørelsesordningen i relation til borgerne er udgangspunktet, er skattekontrollovens juridisk-tekniske udgangspunkt en ordning, hvorefter den selvangivelsespligtige indgiver en egentlig selvangivelse. Dette skyldes en manglende tilpasning af skattelovgivningen, herunder af de selvangivelsesforenklinger, som digitaliseringen har muliggjort. Skatteministeriet har som målsætning at gennemføre en revision af bestemmelserne i skattekontrolloven inden for en kortere tidshorisont og vil i den forbindelse også gennemgå bestemmelserne i den øvrige skattelovgivning, som forudsætter indgivelse af en egentlig selvangivelse. Den manglende opdatering af bestemmelserne afspejles også i forslaget om en udvidelse af årsopgørelsesordningen.

Visionen er at skabe en så enkel selvangivelsesløsning for så mange borgere som muligt, således at de slipper for at udfylde en egentlig selvangivelse. Retningen går altså fra selvangivelse til modtagelse af en årsopgørelse direkte. Personer på årsopgørelsesordningen vil dog altid kunne anmode SKAT om at blive omfattet af selvangivelsesordningen, hvis anmodningen modtages skriftligt senest den 1. maj i året efter indkomståret. På den baggrund findes det hensigtsmæssigt at overlade fastsættelsen af personkredsen på årsopgørelsesordningen til skatteministeren. Bemyndigelsesbestemmelsen tænkes udnyttet således:

I bekendtgørelsen vil det blive foreskrevet, at de skattepligtige, som i dag modtager en årsopgørelse med eller uden oplysningskort, fortsat vil være under årsopgørelsesordningen.

Anpartsinvestorer skal efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 1, selvangive senest den 1. juli. Disse personer modtager i dag en årsopgørelse med et oplysningskort og vil fortsat efter lovforslagets vedtagelse modtage en årsopgørelse med selvangivelsesfrist den 1. juli. For denne gruppe vil betingelsen om, at virksomhedsindkomsten udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst, jf. nedenfor, ikke gælde.

Bortset fra anpartsinvestorerne vil det i bekendtgørelsen blive fastsat, at mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som opfylder betingelserne beskrevet nedenfor, vil blive omfattet af årsopgørelsesordningen. Personkredsen tænkes fastlagt ud fra følgende 6 betingelser, som alle skal være opfyldt, for at den pågældende kan overgå til årsopgørelsesordningen:

1) Den skattepligtige er ikke registreret med moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige forhold for det pågældende indkomstår.

2) Den skattepligtiges virksomhedsresultat udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst.

Beregningen baserer sig på de senest registrerede data – enten fra SLUT-systemet (det seneste indkomstår) eller data hentet fra forskudssystemet, hvori den skattepligtiges ændringer af forskudsopgørelsen er registreret.

Er virksomhedsresultatet negativt, sættes tallet ved beregning til 0 kr. En skattepligtig med negativt resultat af virksomhed vil således altid blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, når de øvrige betingelser i øvrigt er opfyldt.

3) Den skattepligtige må ikke have anvendt virksomhedsordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konto for opsparet overskud eller anvendt kapitalafkastordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konjunkturudligningskontoen eller have anvendt kunstnerordningen.

Virksomhedsordningen giver mulighed for at opspare en del af virksomhedens overskud til en lavere foreløbig beskatning mod fuld beskatning ved hævning af beløbene i et senere indkomstår og modregning af den foreløbigt betalte virksomhedsskat. Det giver mulighed for indkomstudjævning.

Efter kapitalafkastordningen kan der tilsvarende foretages indkomstudjævning ved henlæggelser til konjunkturudligning, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i henlæggelsesåret mod betaling af en foreløbig konjunkturudligningsskat.

Det skønnes, at der af de ca. 100.000-110.000 skattepligtige, som kunne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, er ca. 22.000 skattepligtige, som anvender virksomhedsordningen. Heraf har ca. 5.000 personer opsparet overskud. Når disse ca. 5.000 skattepligtige holdes uden for ordningen, skyldes det, at der skal ske beskatning af opsparet overskud ved manglende markering i selvangivelsen af, at virksomhedsordningen anvendes – og tilsvarende, hvis de pågældende havde været under den udvidede årsopgørelsesordning, ved manglende reaktion på årsopgørelsen. Det vil således også ske i de tilfælde, hvor selvangivelse ikke indgives inden selvangivelsesfristen, og den skattepligtige indkomst fastsættes skønsmæssigt af SKAT. Selvangiver den skattepligtige herefter, skal der eventuelt ske en tilbageføring og genetablering af kontoen for opsparet overskud ved selvangivelse efter

selvangivelsesfristens udløb. Det sker i dag manuelt, idet en it-baseret løsning vil være uforholdsmæssigt dyr at etablere.

Tilsvarende gælder personer, som anvender kapitalafkastordningen og har indkomst til beskatning efter reglerne om konjunkturudligning (henlæggelse). Det drejer sig om ca. 10 personer. Der er blandt de ca. 100.000-110.000 skattepligtige, som kunne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, ca. 26.000 skattepligtige, som anvender kapitalafkastordningen.

For begge ordninger gælder, at der ikke er noget til hinder for, at den skattepligtige kan anvende én af ordningerne og spare op eller henlægge det første år. En person, som er omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, og som beslutter sig for at foretage opsparing eller henlægge for første gang, kan selvangive overskuddet eller henlæggelsen. Den skattepligtige vil for de efterfølgende indkomstår herefter modtage en egentlig selvangivelse, fordi vedkommende har mulighed for at hæve, hvad der er foreløbigt beskattet.

Hvad der er nævnt ovenfor, gælder tilsvarende for den udligningsordning for forfattere og skabende kunstnere, som følger af virksomhedsskattelovens kapitel 7 c. Efter lovens § 22 d kan skattepligtige personer, der har indkomst fra et af den skattepligtige udført arbejde af litterær eller skabende kunstnerisk karakter, og som ikke anvender virksomhedsordningen i afsnit I eller konjunkturudligningsordningen i § 22 b, foretage henlæggelse til indkomstudligning. Der er ca. 110 personer, som anvender denne ordning.

4) Den skattepligtige er ikke begrænset skattepligtig af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet eller har indkomst fra eller ejerbolig i udlandet eller er dobbeltdomicileret.

Når skattepligtige med indkomst fra eller ejerbolig i udlandet ikke foreslås medtaget i årsopgørelsesordningen i første omgang, skyldes det, at disse skattepligtige er under særligt komplicerede regelsæt. Tilsvarende gælder skattepligtige, der er begrænset skattepligtige af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet.

5) Den skattepligtige har ikke forskudt indkomstår.

Det er ikke teknisk muligt automatisk at danne en årsopgørelse for en skattepligtig med forskudt indkomstår, da der ved forskudt indkomstår opstår behov for at periodisere indtægter og udgifter fra foregående kalenderår.

6) Den skattepligtige anmoder ikke om at måtte modtage en egentlig selvangivelse.

Efter de gældende regler har skattepligtige under årsopgørelsesordningen mulighed for at modtage en selvangivelse i stedet for en årsopgørelse, hvis de anmoder herom senest den 1. maj i året efter indkomståret, jf. skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2. Konsekvensen er, at de pågældende skattepligtige får selvangivelsesfrist den 1. juli i stedet for den 1. maj.

I dag er der ca. 10.000 skattepligtige, som ville modtage en årsopgørelse, hvis ikke de havde anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2, vil blive opretholdt med den mindre justering, som følger af forslaget § 1, nr. 5, jf. herom nedenfor.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet SKAT om at modtage et oplysningskort.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 6, gælder, at uanset stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i § 1, stk. 6, ved at lade ordene ”ud over et eventuelt oplysningskort” udgå som følge af forslaget om at afskaffe oplysningskortet. Der henvises herom til afsnit 3.2.

Til nr. 3 og 4

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, skal fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. skattekontrollovens § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, SKAT, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Forslaget i § 1, nr. 3, går ud på at lade ordene ”eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort” i skattekontrollovens § 4, stk. 1, 2. pkt., udgå. Forslaget skal ses på baggrund af forslaget om at afskaffe oplysningskortet, jf. herom afsnit 3.2.

For så vidt angår forslaget i § 1, nr. 4, går det ud på at ændre affattelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 1, så den ikke alene dækker anpartsinvestorer, som i dag har selvangivelsesfrist den 1. juli, men også øvrige selvangivelsespligtige eller deres ægtefæller, som modtager en årsopgørelse, men som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse. Der henvises i den forbindelse til den nye affattelse af skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 1.

Det er tanken, at anpartsinvestorerne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, og at reglerne herom fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor. Det vil af bekendtgørelsen fremgå, at betingelserne om, at virksomhedsresultatet udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst, ikke gælder anpartsinvestorerne.

Til nr. 5

Som nævnt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 4, skal fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, SKAT, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Forslaget går ud på at lade ordene ”og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli” i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2, udgå. Det skyldes, at når også mindre, selvstændigt erhvervsdrivende omfattes af den ordning, som vil blive fastsat med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 5, vil de, uanset om de modtager en årsopgørelse eller en egentlig selvangivelse, have selvangivelsesfrist den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Ved anvendelse af bestemmelsen i nr. 2 følger det på samme måde som ved anvendelsen af nr. 1,

at selvangivelsesfristen i den situation er den 1. juli, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., sammenholdt med bestemmelsens 1. pkt.

Til nr. 6

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 5, kan selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende.

Forslaget går ud på, at lade ordene ”eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort” samt ”eventuelt sammen med et oplysningskort” udgå som følge af forslaget om at afskaffe oplysningskortet.

Til nr. 7

Det følger af skattekontrollovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der i bestemmelsens nr. 1 den undtagelse, at for fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes der ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder for personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen.

Forslaget går ud på i § 5, stk. 1, nr. 1, at lade ordene ”eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort” udgå som følge af afskaffelsen af oplysningskortet. Dernæst går forslaget ud på i samme bestemmelse at ændre ”har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret” til ”har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse”. Ændringen er rent redaktionel, idet der ikke herved er tilsigtet nogen realitetsændring.

Endelig præciseres det i forslaget, at der heller ikke for personer, som alene modtager oplysninger om indberettede oplysninger til brug for årsopgørelsen efter § 1, stk. 6, beregnes skattetillæg.

Til nr. 8

Efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, gælder, at foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Skattepligtige, der har modtaget en årsopgørelse med de oplysninger, som SKAT er i besiddelse af, og som ikke indsender korrektioner eller supplerende oplysninger senest den 1. maj, kan ikke ansættes

skønsmæssigt efter denne bestemmelse. SKAT må i stedet korrigere den/de enkelte post(er), der anses for urigtig(e).

Det er dog muligt at foretage en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten for en skattepligtig person, der alene har modtaget en årsopgørelse, hvis en formueforklaring efter skattekontrollovens § 6 B viser et nødlidende privatforbrug, dvs. et privatforbrug der er for lille, eller den skattepligtige undlader at efterkomme et pålæg om at afgive en formueforklaring. Med henblik på at fremtvinge en formueforklaring kan den skattepligtige blive pålagt daglige bøder, jf. skattekontrollovens § 5, stk. 2.

Med forslaget til en ændret formulering af skattekontrollovens § 5, stk. 3, tydeliggøres det, at i alle situationer, hvor der ikke selvangives fyldestgørende, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Dvs., at uanset om den skattepligtige skulle have indgivet en egentlig selvangivelse eller blot skulle have tilført den modtagne årsopgørelse oplysninger om skattepligtige indkomster, som SKAT ikke er bekendt med, vil ansættelsen som udgangspunkt kunne fastsættes skønsmæssigt.

Med udtrykket ”fyldestgørende” er der ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til de krav, som i praksis stilles for, at selvangivne oplysninger kan danne grundlag for en korrekt skatteansættelse. For personer, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil der kunne foretages en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten, hvis en formueforklaring efter skattekontrollovens § 6 B viser et nødlidende privatforbrug. Herudover vil det efter de almindelige regler være muligt at ændre den skattepligtiges ansættelse ved korrektion af enkeltposter, jf. ovenfor. Det vil navnlig være tilfældet, hvis oplysninger om resultatet af virksomhed ikke oplyses til SKAT, eller hvis oplysningerne om virksomhedsresultat ikke skønnes at kunne lægges til grund for en korrekt ansættelse.

Andre skattepligtige, som modtager en årsopgørelse, vil også omfattes af bestemmelsen. Den hidtidige praksis på området, som er beskrevet ovenfor, vil med bestemmelsens gennemførelse fortsat være gældende for disse skattepligtige.

Til nr. 9

Det er tanken at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så indberetning af udbytter i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. Dette kan ske i medfør af skattekontrollovens § 9 A, stk. 5.

Efter en sådan ændring vil det dog være misvisende, at der i § 9 B om indberetning af udbytter af aktier m.v. står, at der ”hvert år” skal ske indberetning vedrørende udbytter, der er udloddet i ”det forudgående kalenderår”. Det foreslås derfor, at disse ord udgår af paragraffen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det foreslås at udvide de oplysninger, der skal indgå i indberetningerne til SKAT om udbytter af aktier m.v.

Efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 3, nr. 2, i skattekontrolloven skal indberetningen omfatte identiteten af udbyttmodtageren, i det omfang denne oplysning er kendt for den indberetningspligtige. Endvidere fremgår det af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, at indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten og arten af det depot, aktierne er deponeret i, når den indberetningspligtige er depotføreren.

Det foreslås, at kravet om indberetning vedrørende depotet indsættes i selve lovteksten.

Det foreslås herudover, at indberetningerne udvides til også at omfatte oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til.

Efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 3, nr. 3, skal indberetningen omfatte oplysninger om størrelsen af det udloddede udbytte. Det vil sige udbyttet før indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås, at indberetningerne udvides med følgende oplysninger:

- Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.
- Oplysninger om baggrunden for, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, eller hvis der er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er lavere end normalsatsen på 27 pct. Det vil sige oplysning om, hvori fritagelsen eller satsreduktionen består. Satsreduktion kan ske i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat. Det er hensigten ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven at fastsætte regler om, at indberetningen om baggrunden for satsreduktionen skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der ligger til grund for nedsættelsen af satsen, og om hvilket land, der har attesteret denne dokumentation.
- Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs beslutning om at udlodde udbyttet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, skal der ske indberetning mindst en gang årligt om udbytter af investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringselskaber og tilskrivninger på indskud i kontoførende investeringsforeninger.

Det er tanken at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så indberetning af udbytter i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. Dette kan ske i medfør af skattekontrollovens § 9 A, stk. 5.

Efter en sådan ændring vil det dog være misvisende, at det af skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, fremgår, at der skal ske indberetning ”mindst en gang årligt”. Det foreslås derfor, at disse ord udgår af paragraffen.

Det understreges, at den årlige indberetning opretholdes, for så vidt angår indberetning om tilskrivninger på indskud i kontoførende investeringsforeninger og værdien af beholdningen/indskuddet ultimo året. Det er således ikke tanken at ændre på indberetningsfristen og – frekvensen for disse indberetninger.

Endvidere fremgår det af skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, at udbytteindberetningerne ud over oplysninger om selve udbytterne skal omfatte nærmere oplysninger om investeringsbevisernes, aktiernes m.v. eller den kontoførende forenings identitet, herunder art og virke, samt antallet af aktier m.v. eller investeringsbeviser.

Det foreslås, at indberetningerne udvides med følgende oplysninger:

- Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.
- Oplysninger om baggrunden for, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, eller hvis der er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er lavere end normalsatsen på 27 pct. Det vil sige oplysning om, hvori fritagelsen eller satsreduktionen består.
- Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs beslutning om at udlodde udbyttet.

I relation til de tilfælde, hvor en satsreduktion kan ske i medfør af en dobbelt-beskatningsoverenskomst i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat, er det hensigten at fastsætte nærmere regler om indberetningen vedrørende baggrunden for satsreduktionen i bekendtgørelsesform. Det er således hensigten at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om

indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så der fastsættes regler om, at indberetningen om baggrunden for satsreduktionen skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der ligger til grund for nedsættelsen af satsen, og om hvilket land, der har attesteret denne dokumentation.

Endvidere fremgår det af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, at indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten og arten af det depot, aktierne er deponeret i.

Det foreslås, at kravet om indberetning vedrørende depotet, når den indberetningspligtige er depotføreren, indsættes i selve lovteksten.

Det foreslås herudover, at indberetningerne udvides til også at omfatte oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at udbetale alle overskydende skatter uanset beløbsstørrelse og som følge af indførelsen af NemKonto og Ventekontoen. Når alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, og overskydende skatter under 100 kr. ikke længere skal overføres til det følgende års årsopgørelse, skal beløbet ikke indgå i opgørelsen af størrelsen af en eventuel restskat for det følgende år.

Til nr. 2

Restskat, som ikke indregnes i forskudsskatten, opkræves efter gældende regler i 3 rater, der forfalder den 1. september, 1. oktober og 1. november med sidste rettidige betalingsfrist d. 20. i forfaldsmåned. Falder fristen på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Tidspunkterne for opkrævningen er fastsat ud fra, hvornår det tidligere kunne nås at få udskrevet årsopgørelserne og udsendt indbetalingskort. Tidspunktet for færdiggørelsen af årsopgørelserne er med tiden rykket længere og længere frem, hvilket har betydet, at skattepligtige med overskydende skat har kunnet få den overskydende skat udbetalt tidligere år for år. Dette har kunnet gennemføres administrativt, fordi loven blot foreskriver, at overskydende skat udbetales i perioden den 1. marts til den 1. oktober i året efter indkomståret. Opkrævningen af restskatten er imidlertid ikke fremrykket tilsvarende, da fristerne for betaling af restskat er fastlagt ved lov til den 1. september, 1. oktober og 1. november i året efter indkomståret. Der er således ikke sket samme fremrykning af

afregningen af restskatten, som løbende er gennemført for udbetalingen af den overskydende skat.

Det foreslås at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, fra september, oktober og november til august, september og oktober. Raterne forfalder den 1. august, den 1. september og den 1. oktober med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den førstkommande hverdag.

Til nr. 3 og 4

Efter gældende regler er månederne juni og december friholdt for opkrævning af rater af restskat. Dette er begrundet i, at månederne er terminsmåneder. I dag er terminsbetalinger spredt ud over hele året, og juni og december er ikke forbeholdt terminsbetalinger. Reglen er således forældet og foreslås ophævet. Efter forslaget vil opkrævning af rater af restskat fremover også kunne ske i månederne juni og december.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at udbetale alle overskydende skatter ned til 1 kr. som følge af indførelsen af NemKonto og Ventekontoen. Når alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, og overskydende skatter under 100 kr. ikke længere skal overføres til det følgende års årsopgørelse, skal den overførte overskydende skat ikke indgå i opgørelsen af størrelsen af en eventuel overskydende skat for det følgende år.

Til nr. 6

Som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat foreslås det at justere perioden i hvilken overskydende skat skal udbetales, fra perioden marts til oktober til perioden marts til september.

Hvis en overskydende skat ikke udbetales inden periodens udløb, er konsekvensen, at SKAT skal betale rente af beløbet. Det foreslås, at starttidspunktet for renteberegningen ved for sen udbetaling af overskydende skat justeres tilsvarende ved, at starttidspunktet for renteberegningen rykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at fremrykke afregningen af restskat fra september, oktober og november til månederne august, september og oktober. Det foreslås, at tidspunktet for, hvornår der skal beregnes rente ved ansættelsesændringer, tilsvarende fremrykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til 1. september i året efter indkomståret.

Til nr. 8

Hvis den første årsopgørelse, der udskrives, udviser en restskat, beregnes der ikke rente af restskatten, selv om den første årsopgørelse måtte blive udskrevet efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Dette er begrundet i, at den skattepligtige kan være uden indflydelse på, at den første årsopgørelse udsendes efter den 1. oktober i året efter indkomståret.

Efter gældende regler skal SKAT ved en ansættelsesændring betale rente til den skattepligtige af hele nedsættelsen af skatteansættelsen. Dette gælder, selv om beløbet ikke har været indbetalt af den skattepligtige, og beløbet endnu ikke er forfaldent.

Renten er i loven fastsat til basisrenten i opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned. For 2012 udgør renten 0,5 procent pr. påbegyndt måned. Renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil måneden for udskrivningsdatoen på den årsopgørelse, som nedsætter ansættelsen.

Hvor den skattepligtige ikke indgiver selvangivelse rettidigt, udsender SKAT først rykkerskrivelser for at minde den skattepligtige om at selvangive. For skattepligtige, der ikke reagerer ved at indsende selvangivelse, starter SKAT en taksationssag med henblik på at få foretaget skatteansættelsen for det pågældende indkomstår. SKAT udsender som hovedregel agterskrivelser med taksationsforslag i september, oktober og november. Hvis den skattepligtige ikke reagerer på forslaget inden for en frist på 15 dage, udsendes en endelig afgørelse i form af en årsopgørelse. Hvis den skattepligtige har bemærkninger til forslaget, foretages en yderligere sagsbehandling og kontakt til den skattepligtige, inden der udskrives en første årsopgørelse.

Hvis en skattepligtig takseres i januar i det andet år efter indkomståret og herved får en restskat på 500.000 kr., bliver der efter gældende regler ikke beregnet rente af restskatten, fordi der er tale om første årsopgørelse. Renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til og med udskrivningsmåneden. Hvis den skattepligtige selvangiver i starten af februar, vil restskatten herved bortfalde inden sidste rettidige betalingsfrist for den første opkrævning. Der beregnes efter gældende regler rente af hele nedsættelsen på 500.000 kr. fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til og med udskrivningsmåneden for den nye årsopgørelse, selv om ingen del af nedsættelsen har været betalt eller forrentet efter morarentereglerne, fordi sidste rettidige betalingsfrist ikke er overskredet. Fordi der ikke har været krævet rente af restskatten på den første årsopgørelse, er der ingen modgående renteberegning til at udligne renten af nedsættelsen.

Hvis den skattepligtige først selvangiver sidst i februar eller senere, er sidste rettidige betalingsfrist indtrådt, og der beregnes morarente af det ikke betalte beløb. Morarenten er den

samme som månedsrenten ved ansættelsesændringer. Herved udligner morarenten delvist den efterfølgende rente af nedsættelsen.

Den manglende renteberegning af restskat på den 1. årsopgørelse betyder, at der kan opstå en utilsigtet rentegevinst, når den 1. årsopgørelse udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Rentegevinsten opstår, fordi der ikke beregnes rente af en restskat af den 1. årsopgørelse, selv om denne udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret samtidig med, at der ved senere ansættelsesændringer beregnes rente af hele nedsættelsen, selv om den nedsatte restskat ikke har været betalt eller krævet forrentet. Herved får den skattepligtige rente af et beløb, som han aldrig har betalt.

I selskabsskatteloven er der tilsvarende renteregler for ændringer af skatteansættelsen. Efter selskabsskatteloven beregnes renten fra den 1. november i året efter indkomståret. På selskabsområdet er det dog forholdsvis sjældent, at 1. årsopgørelse udskrives efter den 1. november i året efter indkomståret. Det skyldes dels, at renteberegningen starter 1 måned senere end på personområdet, og dels at indsendelsen af selvangivelserne starter meget tidligt, hvor selskaber med forskudt indkomstsår, som slutter lang tid inden udløbet af kalenderåret, indsender deres selvangivelse. Indsendelsen af selskabsselvangivelserne sker således over en længere periode end på personområdet. Det giver SKAT bedre tid til at afvikle udsendelsen af 1. årsopgørelse og eventuelle taksationer. Dertil kommer, at kun omkring 1 pct. af selskaberne skal takseres, fordi de ikke har indgivet selvangivelse rettidigt. På den baggrund er det ikke foreslået at ændre rentereglerne på selskabsområdet.

Det foreslås, at der skal beregnes rente af restskat på den 1. årsopgørelse, når årsopgørelsen er udskrevet på baggrund af en afgørelse om taksation, og skatteansættelsen således er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3. Renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskriftsdatoen for årsopgørelsen. Hvis ansættelsen senere nedsættes, yder SKAT en rente af nedsættelsen fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskrivningsdatoen for den ændrede årsopgørelse. Det bemærkes, at starttidspunktet for renteberegningerne ved nærværende lovforslag er foreslået fremrykket fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret. De to renter ligger i samme renteniveau og vil - hvor de to årsopgørelser udskrives i samme måned - udligne hinanden således, at der kun betales rente til SKAT, eller udbetales rente fra SKAT, i det omfang den seneste årsopgørelse viser henholdsvis en restskat eller en overskydende skat.

Eksempel:

En person får foretaget følgende skatteansættelse ved en taksation for indkomståret 2011. Herefter følger 3 alternative eksempler:

20. februar 2013: 1. årsopgørelse – restskat

1. eksempel:
 6. marts 2013: 2. årsopgørelse – overskydende skat
 2. eksempel:
 6. marts 2013: 2. årsopgørelse – restskatten bortfalder
 3. eksempel:
 28. februar 2013: - restskat nedsættes

1. årsopgørelse, 20. februar 2013	Nuværende regler	Lovforslaget
Beregnet skat	350.000	350.000
Betalt forskudsskat	<u>150.000</u>	<u>150.000</u>
Restskat	200.000	200.000
Procenttillæg 5,4 pct.	10.800	10.800
Rentegodtgørelse (0,5 pct. pr. påbegyndt måned frem til udskrivningsdatoen) (210.800 x 0,5 pct. x 5 mdr.)	<u>0</u>	<u>5.270</u>
I alt	210.800	216.070

Opkrævningen: Raterne forfalder i april – november – i alt 8 rater.

Eksempel 1 (en overskydende skat kr. 120.000)

2. årsopgørelse, 6. marts 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	30.000	30.000
Betalt forskudsskat	<u>150.000</u>	<u>150.000</u>
Overskydende skat	120.000	120.000
Procentgodtgørelse 0,5 pct.	<u>600</u>	<u>600</u>
	120.600	120.600
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (0,5 pct. pr. påbegyndt måned frem til udskrivningsdatoen) (210.800 + 120.600 = 331.400 x 0,5 pct. x 6 mdr.)	9.942	9.942
Tidligere beregnet rente	<u>0</u>	<u>-5.270</u>
Til udbetaling	<u>130.542</u>	<u>125.272</u>

Udbetalingen på 125.272 skyldes dels overskydende skat på 120.000 kr. (forskudsskat på 150.000 kr. – beregnet skat på 30.000 kr.) og dels rente af den overskydende skat fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskrivningsdatoen for 2. årsopgørelse.

Eksempel 2 (restskat bortfalder)

2. årsopgørelse, 19. februar 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	150.000	150.000
---------------	---------	---------

Betalt forskudsskat	<u>150.000</u>	<u>150.000</u>
Overskydende skat/restskat	0	0
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (0,5 pct. pr. påbegyndt måned til udskrivningsdatoen) (210.800 kr. x 0,5 pct. x 5 mdr.)	5.270	5.270
Tidligere beregnet rente	<u>0</u>	<u>-5.270</u>
Til udbetaling	<u>5.270</u>	<u>0</u>

Eksempel 3 (restskat nedsættes)

2. årsopgørelse, 28. februar 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	200.000	200.000
Betalt forskudsskat	<u>150.000</u>	<u>150.000</u>
Restskat	50.000	50.000
Procenttillæg 5,4 pct.	2.700	2.700
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (150.000 + procenttillæg x 0,5 pct. x 5 mdr.)	-3.952	-3.952
Tidligere beregnet rente på opgør 1	<u>0</u>	<u>5.270</u>
Restskat til opkrævning	<u>48.748</u>	<u>54.018</u>

De tidligere udsendte rater tilrettes til den nye opgjorte restskat.

Til nr. 9 og 10

Det foreslås at hæve minimumsstørrelsen på rater, der opkræves efter kildeskatteloven, fra 100 kr. til 500 kr. Bestemmelsen omfatter opkrævning af rater af restskatter og opkrævning af B-skatterater.

Efter gældende regler sker der ingen opkrævning af restskatter under 100 kr., hvis beløbet ikke indregnes. Hvis en restskat for 2010 efter tillæg af restskattetillæg eksempelvis er på 18.399 kr., så bliver 18.300 kr. indregnet i det næste års forskudsskat, mens den skattepligtige slipper for at betale de sidste 99 kr. Tilsvarende bliver en restskat på 99 kr., som udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret, ikke opkrævet. Ved en ansættelsesændring, hvor der fremkommer en restskat på under 100 kr., opkræves denne restskat heller ikke, når beløbet ikke indregnes i forskudsskatten. Der er tale om en bagatelgrænse, som blev indsat i kildeskatteloven i 1989. Bagatelgrænsen er ikke reguleret siden.

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen for hvor små restskatter, der opkræves. Grænsen foreslås hævet fra 100 kr. til 500 kr.

For overskydende skat gælder en tilsvarende regel, hvorefter overskydende skatter under 100

kr. ikke udbetales. I stedet bliver beløbet overført til næste års årsopgørelse. Sigtet med reglen er at undgå administrative omkostninger ved udbetaling af helt små beløb.

Med indførelse af NemKontoen og VenteKontoen er de administrative håndteringsomkostninger ved udbetalinger bortfaldet, når beløbet kan udbetales via NemKontoen. Det foreslås derfor at ophæve bagatelgrænsen for overskydende skatter. Konsekvensen af ophævelsen af bagatelgrænsen for små overskydende skatter er, at alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales straks. Ophævelsen af bagatelgrænsen for overskydende skatter betyder en hurtigere udbetaling af små overskydende skatter for skattepligtige med NemKonto.

For skattepligtige, der på udbetalingstidspunktet ikke har en NemKonto, skal overskydende skatter overføres til Ventekontoen. Beløbet står på VenteKontoen, til den skattepligtige opretter en NemKonto, hvortil beløbet kan udbetales.

Til nr. 11

Som konsekvens af, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at komme til at omfatte oplysninger om såvel det udloddede udbytte som den indeholdte udbytteskat, foreslås det, at pligten til at indgive udbytteangivelse bortfalder for udbytte, der er omfattet af indberetningspligten.

Det gælder dog efter forslaget alene, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Det vil sige, når der er tale om udbytte af aktier m.v., som hverken er optaget til handel på et reguleret marked eller er registreret i en værdipapircentral, og der ikke er tale om investeringsbeviser eller aktier i investeringsselskaber.

Det udloddede beløb og den indeholdte udbytteskat kan opgøres på grundlag af indberetningerne, og indberetningsfristerne svarer til de gældende angivelsesfrister. Indberetningerne kan dermed danne grundlaget for opkrævningen af udbytteskatten, og der vil ikke længere være behov for en udbytteangivelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

For at anvende det korrekte begreb om den, der som arbejdsgiver har pligt til at indeholde eller foretage skattetræk af A-skat og AM-bidrag, foreslås det i kildeskattelovens § 85, stk. 4, at ændre »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

Til § 3

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev begrebet udloddende investeringsforeninger ændret til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 4, idet ”med minimumsbeskatning”, ikke blev indsat.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev minimumsudlodning i ligningslovens § 16 C ændret til minimumsindkomst.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 8, idet ”minimumsudlodning”, ikke blev ændret til ”minimumsindkomst”.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 3

Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selvponseringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for indskud af aktier og tegningsret til aktier i en aldersopsparing.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparekonti.

Henvisningen i denne bestemmelse i aktieavancebeskatningsloven til lov om boligopsparing foreslås derfor ophævet. Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til nr. 4

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev udloddende investeringsforening ændret til investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 33, stk. 5, 3. pkt., idet ”udloddende investeringsforening”, ikke blev ændret til ”investeringsinstitut med minimumsbeskatning”.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev aktieavancebeskatningslovens § 33, stk. 4, ophævet, og som følge heraf bliver den tidligere stk. 6 til stk. 5 med virkning fra den 1. januar 2013. Ændringen foretages derfor i den gældende stk. 5.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Indskyder en deltager i en kontoførende investeringsforening helt eller delvist sine andele i en rateopsparring i pensionsøjemed, i en opsparring i pensionsøjemed eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, eller indskyder deltageren helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles det med hævning. Det følger af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 1.

Udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparring i pensionsøjemed, fra en opsparring i pensionsøjemed, fra en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller fra en boligopsparingsordning sidestilles med indskud. Det følger af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 2.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at disse regler også skal gælde for en fordring eller en kontrakt i en aldersopsparring.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparekonti.

Henvisningerne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 1 og 2, til lov om boligopsparing, foreslås derfor ophævet.

Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås i stk. 3, at SKAT ud fra de foreliggende oplysninger om en gave skal have mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser. Det vil sige, at SKAT kan fastsætte et gaveafgiftspligtigt beløb, der kan danne grundlag for den videre behandling af en gavesag. Muligheden tænkes anvendt, når SKAT får viden om, at der ikke er anmeldt en gave, eller at SKAT får en anledning til at tro, at der er givet gaver. Bestemmelsen kan også anvendes i de tilfælde, hvor det på anden vis, f.eks. under gennemgangen af et dødsbos opgørelser, foreligger oplyst, at der er sket en hel eller delvis overdragelse af formuegoder eller penge, og hvor det er sandsynligt, at der er givet en gave.

Der skal ske høring m.v. på samme måde, som når SKAT agter at ændre en skattepligtig indkomst. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den i boafgiftslovens § 41, stk. 1, nr. 3, foreslåede pligt for parterne til at gøre opmærksom på, at det gaveafgiftspligtige beløb er sat for lavt.

Bestemmelsen i stk. 4 er en konsekvens af, at SKAT efter forslaget får mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af en gaves værdi. Det foreslås, at de gaveafgiftspligtige, hvis en skønsmæssig ansættelse er for lav, skal gøre SKAT opmærksom på, at værdien er for lav. Pligten til at gøre opmærksom på en for lav ansættelse påhviler både gavemodtager og gave giver, idet de begge efter lovens § 26, stk. 1, har pligt til at anmelde gaven til SKAT. Af hensyn til muligheden for at gave giver og gavemodtager har rimelig tid til at behandle den skønsmæssige ansættelse, indrømmes der en frist hertil på 4 uger regnet fra underretningsmeddelelsens datering.

Der findes tilsvarende bestemmelser om underretning i forbindelse med skønsmæssige ansættelser i den øvrige skattelovgivning. Bestemmelsen i skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse 819 af 27. juni 2011, § 16, stk. 1, indeholder f.eks. en tilsvarende regel, der pålægger skattepligtige at gøre opmærksom på en for lav skønsmæssig ansættelse af indkomst eller ejendomsværdiskat.

Til nr. 2

For at give SKAT mulighed for en mere smidig behandling af gaveanmeldelser foreslås det, at den nuværende 3-måneders-frist for SKATs undersøgelse og ændring af værdiansættelserne i gaveanmeldelser forlænges til 6 måneder. Fristen for anmeldelse af en gave er i dag den 1. maj i året efter, at gaven er givet. Det betyder som nævnt under de almindelige bemærkninger i afsnit 3.12., at SKAT skal behandle et større antal anmeldelser om gaver i en periode, der er så kort, at det er vanskeligt at nå at indhente supplerende materiale osv. fra anmeldelsespligtige og deres rådgivere.

Forlængelsen af fristen gælder også i de tilfælde, hvor gaveanmeldelse sendes ind før udløbet af fristen for anmeldelse, der er den 1. maj i året efter det år, hvor gaven er givet.

Den foreslåede frist begynder, når SKAT har modtaget det materiale, der er fornødent for, at SKAT kan tage stilling til værdiansættelsen, der er en forudsætning for beregning af gaveafgiften. Det materiale, der er tale om, er f.eks. skøder, aktienotaer, gavebreve, beregninger af kurser og værdier, beregninger over passivposter og lignende.

Selv om fristen for endelig afgørelse om værdiansættelse forlænges til 6 måneder, har parterne stadig mulighed for at indhente bindende svar om værdiansættelsen. Parternes mulighed for hurtigt at få vished om værdiansættelsen i en afgiftspligtig gaveoverdragelse forringes således ikke ved den fristforlængelse, der foreslås.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.12. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel som følge af, at der tilføjes et nyt nr. 3 i stk. 1.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af, at SKAT efter forslaget får mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af en gaves værdi. Det foreslås, at de gaveafgiftspligtige skal kunne straffes med en bøde, hvis de ikke gør opmærksom på, at gavens værdi er ansat til et for lavt beløb. Både gavemodtager og gave giver kan straffes med en bøde, idet de begge efter lovens § 26, stk. 1, har pligt til at anmelde gaven til SKAT. Af hensyn til muligheden for, at gave giver og gavemodtager har rimelig tid til at behandle den skønsmæssige ansættelse, indrømmes der en frist hertil på 4 uger regnet fra underretningsmeddelelsens datering.

Der findes tilsvarende bestemmelser om ansvar i forbindelse med skønsmæssige ansættelser i den øvrige skattelovgivning. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 16 indeholder f.eks. en tilsvarende hjemmel til at straffe skattepligtige, der ikke gør opmærksom på en for lav skønsmæssig ansættelse af indkomst eller ejendomsværdiskat.

Til § 6

Til nr. 1

De gældende regler i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret modtager af afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 4, således at der henvises til § 9, stk. 1, 3 og 4.

Til § 7

Til nr. 1

De gældende regler i emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret modtager af afgiftspligtig emballage angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 4, således at der henvises til § 9 stk. 1,3 og 4.

Til § 8

Til nr. 1

I mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte

definitionen af fjernsalg af varer i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3

Det foreslås at rette en sproglig fejl i den nuværende formulering i mineralolieafgiftslovens § 5, stk. 1, der er sket ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 4

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 33, stk. 1, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til § 9

Til nr. 1 og 2

Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Det følger af kursgevinstlovens § 35.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for indskud af en fordring eller en kontrakt i en aldersopsparing, jf. lovens § 5, nr. 1.

Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller en boligopsparingsordning sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Det følger også af kursgevinstlovens § 35.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en aldersopsparing, jf. § 5, nr. 2.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparekonti.

Henvisningen i kursgevinstloven til lov om boligopsparing foreslås derfor ophævet.

Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til § 10

Til nr. 1

De gældende regler i mineralvandsafgiftslovens § 10 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret mottager af afgiftspligtig mineralvand angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre mineralvandsafgiftslovens § 10 a, stk. 4, således at der henvises til § 9, stk. 1, 3 og 4.

Til § 11

Til nr. 1 og 2

Som følge af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012 anvendes i momslovens § 47, stk. 6, og § 74, stk. 6 forskellige begreber »den ansvarlige ledelse« eller »den daglige ledelse« om ledelsen af en virksomhed, som SKAT udover ejeren af virksomheden kan pålægge påbud og daglige bøder for at gennemtvinge SKATs adgang til kontrol af lokaler og regnskabsmateriale eller forbuddet mod drift af uregistreret virksomhed. Det foreslås i momslovens § 47, stk. 6, og § 74, stk. 6 at anvende det samme begreb »den ansvarlige daglige ledelse«, der anvendes fast andre steder i momsloven og i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 12

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 1, 4. pkt., skal arbejdsgivere ikke indgive angivelse af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret. Reglen er begrundet med, at arbejdsgiverens tilsvarende beløb kan opgøres på grundlag af indberetningerne. Dermed er der ikke behov for en særskilt angivelse.

Det foreslås, at denne undtagelse fra angivelsespligten udvides til også at omfatte indeholdt udbytteskat. Det gælder dog efter forslaget alene, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Forslaget hænger sammen med, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at komme til at omfatte oplysninger om såvel det udloddede udbytte som den indeholdte udbytteskat. Dermed kan tilsvaret for sådan udbytteskat også opgøres på

grundlag af indberetningerne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den tilsvarende ændring i § 2, nr. 11, og afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, kan SKAT ansætte tilsvaret af skatter og afgifter m.v. til et skønsmæssigt beløb, hvis SKAT ikke modtager en rettidig angivelse fra den pågældende virksomhed. Det gælder blandt andet for indeholdt udbytteskat. Tilsvarende kan SKAT foretage en skønsmæssig ansættelse af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvis virksomheden ikke rettidigt har indberettet til indkomstregisteret.

Under lovforslagets § 2, nr. 11, og § 12, nr. 1, er det foreslået, at der ikke skal indgives angivelse vedrørende udbytter og udbytteskat, når den indberetningspligtige vedrørende udbyttet er det udloddende selskab. Det svarer til, at der i dag ikke skal indsendes angivelser af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret. Indberetningen træder i stedet for angivelsen.

Det foreslås som konsekvens heraf, at SKAT – i lighed med de gældende regler for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag – skal have mulighed for at lave foreløbige fastsættelser af den indeholdte udbytteskat, hvis det udloddende selskab ikke indberetter udbyttet rettidigt. Dermed vil SKAT have mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser af udbytteskat ved manglende angivelse, når der skal indgives angivelse, og ved manglende indberetning, når indberetningen træder i stedet for angivelsen.

Til nr. 3

Af opkrævningslovens § 5, stk. 1, fremgår det, at hvis det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse og derved har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v., afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Reglerne finder også anvendelse for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvor indberetningen til indkomstregisteret træder i stedet for angivelse i den forstand, at virksomhedens tilsvarende opgøres på grundlag af indberetningerne frem for på grundlag af en angivelse.

Opkrævningslovens § 12 handler om den situation, hvor en virksomheds tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, eller hvis virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget til SKAT. Det følger af § 12, stk. 2, at hvis angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret sker rettidigt, skal udbetalingen ske senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen. Af stk. 3 fremgår det, at denne frist afbrydes, hvis tilsvaret ikke kan opgøres på grundlag af angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret. Endelig fremgår det af stk. 4, at beløb kan tilbageholdes, hvis der endnu ikke er indgivet angivelser eller

indberetninger til indkomstregisteret vedrørende afsluttede afregningsperioder.

Disse regler gælder bl.a. i forhold til indeholdt udbytteskat, men efter reglerne i relation til den indeholdte udbytteskat og andre skatter og afgifter, der skal indgives angivelse for, er det afgørende, om angivelsen er urigtig, om angivelsen er indgivet rettidigt, om tilsvaret kan opgøres på grundlag af angivelsen, eller om angivelsen er indgivet vedrørende afsluttede perioder. Ved lovforslagets § 2, nr. 11, og § 12, nr. 1, er det imidlertid foreslået, at der ikke skal indgives angivelse vedrørende udbytter og udbytteskat, når den indberetningspligtige vedrørende udbyttet er det udloddende selskab. Indberetningen træder her i stedet for angivelsen.

Det foreslås derfor at ændre de pågældende regler, så de ud over at omhandle angivelser og de indberetninger til indkomstregisteret, som træder i stedet for angivelser, kommer til at omhandle de udbytteindberetninger, som træder i stedet for angivelser.

Det sikres på denne måde, at indberetningerne vedrørende indeholdt udbytteskat – ligesom indberetningerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag – i forhold til disse regler træder i stedet for angivelserne.

Til nr. 4

Reglen i opkrævningslovens § 7, stk. 2, finder anvendelse ved fastsættelsen af den rente, som virksomheder i medfør af § 7, stk. 1, skal betale, når de ikke betaler skatter og afgifter til tiden. Det bemærkes, at der mange steder i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning er henvist til den i opkrævningslovens § 7, stk. 2, fastsatte rente.

Det foreslås, at renten efter opkrævningsloven offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Rente for et år foreslås beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats. Den i 6. pkt. beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1 om nye modeller for beregning af forskellige rentesatser.

Til nr. 5, 6 og 7

Det foreslås i opkrævningslovens § 11, stk. 7, 8 og 10, at når SKAT sender en virksomhed en meddelelse om inddragelse eller nægtelse af registrering eller pålæg om sikkerhedsstillelse for betaling af skatter og afgifter, skal SKAT oplyse, at hvis driften af virksomheden indledes eller fortsættes i uregistreret form, kan det foruden straf efter opkrævningslovens § 17, stk. 3, medføre pålæg af daglige bøder efter opkrævningslovens § 11, stk. 11, og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter efter opkrævningslovens § 11, stk. 12.

Som følge af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012 anvendes i opkrævningslovens § 11, stk. 11, begrebet »den daglige ledelse« om ledelsen af en virksomhed, som SKAT ud over ejeren af virksomheden kan pålægge påbud og daglige bøder for at gennemtvinge, at driften af en virksomhed ikke indledes eller fortsætter som uregistreret. Det foreslås i opkrævningslovens § 11, stk. 11, at anvende det samme begreb »den ansvarlige daglige ledelse«, der anvendes fast andre steder i opkrævningsloven og i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 13

Til nr. 1

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 kan pensionsinstituttet vælge at betale acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret. Hovedparten af den skat, der opkræves efter § 21, indbetales i form af frivillig acontoskat. Da indbetalingen af acontoskat sker efter afslutningen af indkomståret, har pensionsinstitutterne gode muligheder for at indbetale en acontoskat, som er meget tæt på den endelige skat, som skal indbetales senest den 31. maj i året efter indkomståret. Af forskellen mellem indbetalt acontoskat og endelig skat beregnes der renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Rentesatsen er efter gældende regler den samme uanset, om der sker tilbagebetaling af overskydende skat til de skattepligtige institutioner, eller om de skattepligtige institutioner skal indbetale restskat.

Hvis markedsrenten for en 3-måneders risikofri pengemarkedsplacering ligger under den forrentning, som kan opnås gennem SKATs rentegodtgørelse for overskydende skat, vil det i sig selv være en overskudsforrentning for pensionsinstitutterne at indbetale for meget frivillig acontoskat, der efterfølgende tilbagebetales som overskydende skat tillagt rentegodtgørelse. Herved opstår der i princippet en risiko for, at pensionsinstitutterne spekulerer mod staten ved at opnå en forrentning af den overskydende skat, der overstiger markedsrenten.

For at sikre en bedre balance mellem forrentningen af henholdsvis overskydende skat og restskat i pensionsinstitutternes acontoskatteordning og for at gøre ordningen mere modstandsdygtig over for potentielle spekulationsmuligheder, foreslås det at justere rentesatserne i acontoskattesystemet i pensionsafkastbeskatningsloven. Justeringen medfører, at der indføres et spænd på 3,5 procentpoint mellem godtgørelsesprocenten ved overskydende

skat og restskatteprocenten. Spændet på 3,5 procentpoint er fastsat således, at det svarer til det gældende rentespænd, som anvendes i selskabsskatteloven vedrørende forrentning af forskelle mellem acontoskat og endelig skat, jf. selskabsskattelovens § 29 B.

Overskydende skat, der skal tilbagebetales til pensionsinstitutterne efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes således fremover med den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret, med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten kan dog ikke blive mindre end 0 pct., hvilket har betydning, såfremt renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret måtte blive mindre end 3,5 procent. Det medfører, at såfremt renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret, er lig med eller mindre end 3,5 procent, sker der ikke forrentning af den overskydende skat, der udbetales til de skattepligtige institutioner m.v.

Eksempel 1:

Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er fastsat til 5,0 pct. Forslaget medfører, at overskydende skat, der tilbagebetales til skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes med 1,5 pct. Forslaget medfører, at restskat, der skal betales af skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, uændret forrentes med 5,0 pct.

Eksempel 2:

Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er fastsat til 3,0 pct. Forslaget medfører, at overskydende skat, der tilbagebetales til skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes med 0 pct. Forslaget medfører, at restskat, der skal betales af skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, uændret forrentes med 3,0 pct.

Til nr. 2

Forslaget består af to dele. For det første foreslås det at justere tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb, så de kommer til at svare til de frister, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21 og 22. For det andet foreslås det at ændre opgørelsesmetoden for rentesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb

Efter de gældende regler kan SKAT ændre en skatteopgørelse efter, at den endelige opgørelse er indgivet. Skatteopgørelsen kan ændres efter de almindelige genoptagelsesregler i skatteforvaltningsloven, og ændringen kan foretages på initiativ af både den skattepligtige eller SKAT. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet efter gældende regler fra den 1. januar i året efter indkomståret til betaling sker, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk.

5.

Pensionsinstitutter skal indbetale den endelige skat senest den 31. maj i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21. Af den beregnede endelige skat beregnes der rente fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Pensionsinstituttet kan i stedet vælge at indbetale frivillig acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret. Af forskellen mellem indbetalt acontoskat og endelig skat beregnes der renter fra og med den 20. februar året efter indkomståret, til betaling sker. I begge tilfælde er perioden frem til den 20. februar i året efter indkomståret rentefri.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære indbetalinger af skat først forrentes fra den 20. februar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger, som følge af ændringer af skattebeløb forrentes tilbage til den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ændrede skattebeløb, der opkræves af pensionsinstitutter efter § 21, forrentes fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Forslaget medfører, at ekstraordinære betalinger af skatter, som følge af ændrede skattebeløb, forrentes fra samme dato som ordinære betalinger.

Pengeinstitutter m.v. skal senest indbetale den endelige skat den 22. januar i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 22. Af den beregnede endelige skat beregnes der rente fra og med den 8. januar i året efter indkomståret til den 15. januar i året efter indkomståret. Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære indbetalinger af skat først forrentes fra den 8. januar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger som følge af ændringer af skattebeløb forrentes tilbage til den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ændrede skattebeløb, der opkræves af pengeinstitutter m.v. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, forrentes fra og med den 8. januar i året efter indkomståret til betaling sker. Forslaget medfører, at ekstraordinære betalinger af skatter som følge af ændrede skattebeløb forrentes fra samme dato som ordinære betalinger.

Ændret opgørelsesmetode af renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5

I pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, er der defineret en rente, som er fastsat som et simpelt gennemsnit af de af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Denne metode har været anvendt siden realrenteafgiftslovens indførelse i 1983. Renten anvendes ved forrentning af ændrede skattebeløb som følge af genoptagelse af tidligere års selvangivelser efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 1, ved forrentning af forskelle mellem indbetalt acontoskat og endelig skat for pensionskasser m.v. efter § 21, stk. 1, og ved beregning af rente af den endelige skat på pengeinstitutordninger, der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, pålægges en fast 8-dages-rente.

Nasdaq OMX Copenhagen A/S har meddelt, at de ikke længere ønsker at opgøre denne rente, og det nødvendiggør en ny rentemodell. Det foreslås derfor, at renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

Til § 14

Til nr. 1

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før rateudbetalingen indledes på en rateopsparing, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet).

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes efter gældende regler en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Amortisationsrenten for udbetalingsåret 2012 er fastsat til 1,16 pct. (2011:1,84 pct.). Den lave amortisationsrente, der typisk er lavere end det realiserede afkast på rateopsparingen, resulterer i disse tilfælde i stigende rateudbetalinger, hvor idealet i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er lige store udbetalinger. Nasdaq OMX Copenhagen A/S har meddelt, at de ikke længere ønsker at opgøre denne rente, og det nødvendiggør en ny rentemodell.

Til brug for pensionsfremskrivninger udarbejder Finansrådet og Forsikring & Pension årligt en række fælles forudsætninger (samfundsforudsætninger) med hensyn til forrentningen af pensionskundernes indbetalte midler, herunder afkast af relevante aktivkategorier, inflationsniveau og skattesatser etc. Finansrådet og Forsikring & Pension meddeler samfundsforudsætningerne til Finanstilsynet. Der meddeles blandt andet en nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve. Finanstilsynets bestemmelser vedr. udarbejdelse af pensionsfremskrivninger findes i vejledning nr. 9041 af 12. januar 2005.

Ved lov nr. 398 af 9. maj 2012 danner denne nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve grundlag for en maksimal beregningsrente ved beregningen af ydelserne fra livsvarige og ophørende alderspensioner m.v. Det blev ved loven fastsat, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, dog under anvendelse af den fastsatte maksimale beregningsrente.

Idet der er krav om lige store årlige udbetalinger både fra livsvarige pensioner, ophørende alderspensioner, rateforsikringer og rateopsparinger, der udbetales efter annuitetsprincippet, gav skatteministeren under folketingsbehandlingen udtryk for, at han overvejede en tilsvarende justering for reglerne for udbetaling af rateopsparinger.

Det foreslås derfor, at amortisationsrenten efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, fastsættes på tilsvarende vis. Ved beregningen af den årlige rate kan der således benyttes en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint fradraget PAL-skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Tillægget på 1,5 procentpoint tager højde for, at aktivsammensætningen også i udbetalingsperioden kan bestå af andet end obligationer m.v. Den maksimale amortisationsrente efter pensionsbeskatningsloven 11 A, stk. 3, og den maksimale beregningsrente efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, beregnes herefter på samme vis.

Efter forslaget kan pengeinstitutterne vælge at anvende en lavere amortisationsrente end den i pensionsbeskatningslovens § 11, stk. 3, maksimalt beregnede amortisationsrente.

Eksempel:

Den senest udmeldte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve udgør 4 pct. Den efter forslaget maksimale amortisationsrente udgør derfor (4,0 pct. + 1,5pct.) – (15,3 pct. * (4,0 pct. + 1,5 pct.)), dvs. 4,6585 pct.

Til nr. 1

Det foreslås, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C, som denne er formuleret fra den 1. januar 2013, beskattes på samme måde, som foreninger, der er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Den nye bestemmelse omfatter både investeringsforeninger, som efter de eksisterende regler er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og selskaber, som er SIKAV'er.

Det betyder, at fra og med den 1. januar 2013 vil alle investeringsinstitutter omfattet af ligningslovens § 16 C blive omfattet af den subjektive skattepligt i den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

For de investeringsforeninger, som er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og som bliver omfattet af den nye regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, har overgangen ingen betydning

Det bemærkes, at såfremt en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, ændres til en SIKAV, som også minimumsbeskattes, jf. ligningslovens § 16 C, har ændringen heller ingen skattemæssige konsekvenser, hverken for deltagerne eller foreningen/SIKAV'en. Da såvel den subjektive skattepligt af investeringsenheden og beskatningen af deltagerne er den samme, uanset om enheden er en forening eller en SIKAV, kan ændringen sidestilles med den situation, hvor et anpartsselskab ændres til et aktieselskab, som efter praksis ikke anses for at være en afståelse.

Til nr. 2, 4 og 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at de investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, herunder investeringsforeninger, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, foreslås omfattet af en ny regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

Til nr. 3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at de investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, herunder investeringsforeninger, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, foreslås omfattet af en ny regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

Formentlig er der ingen investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, som i praksis vil blive omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 6

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev begrebet udloddende investeringsforening ændret til investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Selskabsskattelovens § 1, stk. 8, hvorefter minimumsbeskattede investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, og kontoførende investeringsforeninger, under visse betingelser kan anses for henholdsvis minimumsbeskattede og kontoførende, uanset at der er færre end 8 medlemmer, blev konsekvensændret, men en enkelt konsekvensændring var ikke helt korrekt.

Der foreslås at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 7

Selskaber, hvis nettofinansieringsudgifter overstiger et grundbeløb på 21,3 mio. kr., kan maksimalt fradrage nettofinansieringsudgifter svarende til den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med den såkaldte standardrente.

Den gældende standardrente fastsættes årligt på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs (nu Nasdaq OMX Copenhagen A/S) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de senest 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående kalenderår. Standardrenten udgør referencerenten nedrundet til nærmeste hele eller halve point plus 2,5 procentpoint.

Hensigten med den gældende standardrente er, at den skal svare til den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber.

Det foreslås, at standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

Det risikotillæg, som i den eksisterende regel er fastsat til 2,5 procentpoint, indgår direkte i den kassekreditrente, som foreslås at danne grundlag for den foreslåede nye rentemodell. Derfor er der ikke foreslået et risikotillæg i den foreslåede rentemodell.

Til nr. 8

Ændringen medfører, at hvis et datterselskab udtræder af en sambeskatningskreds f.eks. ved et salg af det pågældende datterselskab, og datterselskabet har en renteswapaftale, hvor kurstab på swapaftalen er blevet rentefradragsbegrænset, kan det udtrædende datterselskab vælge selv at fremføre de rentefradragsbegrænsede urealiserede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kontrakt, uanset at det tidligere administrationsselskab samlet for hele koncernen har fremført kurstab.

Det foreslåede nye 6. pkt. i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10, indebærer ikke, at der skal ændres på, at så længe datterselskabet, som har indgået renteswappen, er en del af koncernen, skal kurstab fremføres samlet af administrationsselskabet.

Det vil sige, at imens datterselskabet, som har indgået renteswapaftalen, indgår i koncernen og dermed er en del af sambeskatningskredsen, gælder det, at kurstab fremføres samlet af administrationsselskabet, således at der ikke kan tages dobbelt fradrag for samme kurstab på samme renteswap både i administrationsselskabet og i datterselskabet.

Hvis det udtrædende datterselskab, som har renteswappen, tager restsaldoen med ud af sambeskatningskredsen, skal administrationsselskabet nedbringe sin restsaldo med et tilsvarende beløb.

Til § 16

Til nr. 1

I spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed« i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af

varer i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3 og 4

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, der bliver stk. 5. Som konsekvens foreslås endvidere ændringer af henvisninger i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, der bliver stk. 5.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 5

De gældende regler i spiritusafgiftslovens § 21, stk. 4, 1. pkt., henviser til, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4. Efter ændring ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 omfatter opkrævningslovens § 9, stk. 1, ikke kun varer fra »andre EU-lande«, men fra »udlandet« i bred forstand omfattende både andre EU-lande samt lande og områder uden for EU. Det foreslås som konsekvens at ændre spiritusafgiftslovens § 21, stk. 4, 1. pkt.

Til nr. 6 og 7

Det foreslås i straffereglerne i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 3, og stk. 5 og 6, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 8

Der foreslås indsat et nyt stk. 12 i spiritusafgiftslovens § 33, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

De nærmere vilkår for SKATs tilladelse til fælles opbevaring af varer vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i spiritusafgiftslovens § 9 a, stk. 2, 2. pkt., hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere administrative regler for afgiftsoplag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13. i de almindelige bemærkninger.

Til § 17

Til nr. 1

Regler fra tre direktiver på tobaksafgiftsområdet er blevet sammenfattet i direktiv 2011/64/EU. Det foreslås herefter at nyaffatte EU-noten til tobaksafgiftsloven, hvorefter tobaksafgiftsloven gennemfører bestemmelser fra direktiv 2008/118/EF og direktiv 2011/64/EU.

Til nr. 2

Henvisningen i tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., til § 1, punkt B, er forældet, idet denne regel nu er affattet som § 1, stk. 1, nr. 2. Efter sit indhold henviser tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., til groftskåret røgtobak som varetype, og tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., foreslås herefter at henviser til groftskåret røgtobak som varetype frem for til en paragraf.

Til nr. 3

Det foreslås i tobaksafgiftslovens § 9, stk. 1, at rette en henvisningsfejl, der er sket ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 4

I tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 5

Tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret

med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 6, 15 og 16

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, der bliver stk. 5.

Som konsekvens foreslås ændringer af henvisninger i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, der bliver stk. 5. Herunder foreslås skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for fritagelse og godtgørelse af afgift udvidet til en adgang til at fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse ved private personers indkøb af varer i andre EU-lande. Dermed kommer bemyndigelsen efter tobaksafgiftsloven til at svare til bemyndigelserne efter spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Dog foreslås som begrænsning i adgangen til at få godtgjort betalt dansk afgift af varer, der efterfølgende leveres til udlandet, at afgift kun kan blive godtgjort efter den gældende regel i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, og den foreslåede nye regel i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, hvis det er tobaksvarer i form af cigarer, cerutter og cigarillos efter tobaksafgiftslovens § 7. Det har sammenhæng med de gældende og uændrede regler i tobaksafgiftslovens § 6, stk. 2, om, at betalt dansk afgift af tobaksvarer i form af cigaretter og røgtobak efter tobaksafgiftslovens § 1 kun kan blive godtgjort mod, at ubrugte stempelmærker til cigaretter eller røgtobak tilbageleveres til SKAT eller tilintetgøres. Dette gælder også som vilkår for godtgørelse af betalt dansk afgift af cigaretter eller røgtobak, der leveres videre til udlandet.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 7

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 skal virksomhedstypen »en registreret oplagshaver« fremover betegnes »en autoriseret oplagshaver« i tobaksafgiftsloven. Det foreslås som konsekvens at ændre tobaksafgiftslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., med den nye betegnelse.

Til nr. 8

De gældende regler i tobaksafgiftslovens § 13, stk. 2, 1. pkt., henviser til, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget tobaksvarer i form af cigarer, cerutter og cigarillos efter tobaksafgiftslovens § 7 fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4. Efter ændring ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 omfatter opkrævningslovens § 9, stk. 1, ikke kun varer fra »andre EU-lande«, men fra »udlandet« i bred forstand omfattende både andre EU-lande samt lande og områder uden for EU. Det foreslås som konsekvens at ændre tobaksafgiftslovens § 13, stk. 2, 1. pkt.

Til nr. 9

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 fik tobaksafgiftslovens kapitel 3 og kapiteloverskriften »*Fælles bestemmelser*« en ændret placering, som ikke blev affattet korrekt. For at undgå tvivl om, hvad der skal gælde, foreslås det, at overskrifterne, »Kapitel 3. *Fælles bestemmelser*«, ophæves før overskriften til tobaksafgiftslovens § 18, »*Regnskabs- og kontrolbestemmelser*«.

Til nr. 10-14

Det foreslås i straffereglene i tobaksafgiftslovens § 21 b, 1. pkt., § 25, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 5 og 6, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - Fairplay II) blev der i afgiftslovene for chokolade- og sukkervarer, emballage, mineralvand, spiritus, øl, vin og tobak indført ens regler for skærpet bødestraf for overtrædelse af lovreglerne for midlertidigt registreret varemottager og regnskab, samt at bødestraffen sammenlægges ved flere samtidige overtrædelser af den pågældende afgiftslov, af andre skatte- og afgiftslove og af pantlovgivningen. I tobaksafgiftslovens § 25 blev der dog alene indført adgang til skærpet bødestraf for overtrædelse af regnskabsreglerne i tobaksafgiftslovens § 18, ikke for reglerne for midlertidigt registreret varemottager efter tobaksafgiftslovens § 10, stk. 1.

For at der skal være en lige adgang til straf efter afgiftslovene for chokolade- og sukkervarer, emballage, mineralvand, spiritus, øl, vin og tobak foreslås, at der efter tobaksafgiftslovens § 25, stk. 5 og 6, på samme vis som efter de øvrige afgiftslove er adgang til skærpet bødestraf ved overtrædelse af reglerne for midlertidigt registreret varemottager, og at bødestraffen sammenlægges ved flere samtidige overtrædelser af tobaksafgiftslovens regler for midlertidigt registreret varemottager og regnskabsførelse, af anden skatte- og afgiftslovgivning og af

pantlovgivningen.

Til § 18

Til nr. 1

Selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit I, skal efter virksomhedsskattelovens § 7 opgøre et kapitalafkast, der beregnes som kapitalafkastgrundlaget (virksomhedens egenkapital) gange kapitalafkastsatsen.

Kapitalafkastsatsen opgøres en gang årligt og er hidtil blevet beregnet ud fra et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier bortset fra indeksobligationer der noteres på af Københavns Fondsbørs. Der nedrundes til nærmeste hele antal procentpoint. For at undgå at tilfældige udsving i markedsrenten skulle få indflydelse på afkastsatsen, er satsen blevet beregnet på grundlag af det dagligt udregnede gennemsnit af den effektive obligationsrente for årets 6 første måneder.

Ved at opgøre et kapitalafkast på denne måde og beskatte det beregnede kapitalafkast som kapitalindkomst opnås, at investering i en virksomhed skattemæssigt sidestilles med en passiv investering i obligationer.

Kapitalafkastsatsen anvendes desuden ved beregning af kapitalafkastet for skattepligtige, der benytter kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit II, ligesom satsen anvendes af skattepligtige, der erhverver aktier eller anparter, og som foretager kapitalafkastberegning efter virksomhedsskattelovens afsnit II A.

Det foreslås, at kapitalafkastsatsen fremover skal beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke blive mindre end 0 procent.

Hidtil er kapitalafkastsatsen blevet offentliggjort i juli måned i det indkomstår (kalenderår), for hvilket satsen skulle anvendes. Det forventes, at satsen fremover først vil blive offentliggjort en eller to måneder senere.

I praksis vil dette ikke være et problem, da både skattepligtige, der anvender kalenderårsregnskab, og skattepligtige med forskudt indkomstår, fortsat vil kende kapitalafkastsatsen mere end et halvt år forud for, at satsen skal anvendes ved udfyldelse af selvangivelsen.

Til § 19

Til nr. 1

I øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3-5

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 4, der bliver stk. 5. Som konsekvens foreslås det at ændre henvisninger i øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 4, der bliver stk. 5.

Endvidere foreslås det at ophæve øl- og vinafgiftslovens § 12, hvorefter SKAT kan meddele en virksomhed bevilling til godtgørelse af afgift af varer i samme omfang, som varerne kan leveres afgiftsfrit efter § 11. Øl- og vinafgiftslovens § 12 er overflødiggjort af den foreslåede nye regel for afgiftsgodtgørelse efter øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 4.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 6

De gældende regler i øl- og vinafgiftslovens § 16, stk. 2, 1. pkt., henviser til, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4. Efter ændring ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 omfatter opkrævningslovens § 9, stk. 1, ikke kun varer fra »andre EU-lande«, men fra »udlandet« i bred forstand omfattende både andre EU-lande samt lande og områder uden for EU. Det foreslås som konsekvens at ændre øl- og vinafgiftslovens § 16, stk. 2, 1. pkt.

Til nr. 7

Der foreslås indsat et nyt stk. 12 i øl- og vinafgiftslovens § 27, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

De nærmere vilkår for SKATs tilladelse til fælles opbevaring af varer vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i øl- og vinafgiftslovens § 7, stk. 2, 2. pkt., hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere administrative regler for afgiftsoplag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 skal virksomhedstypen »den registrerede oplagshaver« fremover betegnes »den autoriserede oplagshaver« i øl- og vinafgiftsloven. Det foreslås som konsekvens at ændre øl- og vinafgiftslovens § 32, stk. 1, med den nye

betegnelse.

Til § 20

Til nr. 1

Afgiftsstigninger på tobak fra og med den 1. januar 2011, henholdsvis fra og med den 1. januar 2014, blev omfattet af særlige lempelige overgangsregler efter § 11, stk. 4 og 5, i lov nr. 1361 af 8. december 2010 (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing).

Ved lov nr. 1383 af 28. december 2011 (Afgiftsforhøjelser på chokolade, sukkervarer, is, sodavand, tobak, øl og vin) blev vedtaget yderligere afgiftsstigninger på tobak fra og med den 1. januar 2014, og ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011 blev § 11, stk. 4 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 ophævet, men uden at § 11, stk. 5 samtidig blev ophævet, og uden en rykningsbestemmelse »Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6«. Endvidere blev der fastsat en ny overgangsregel i § 7, stk. 3, i lov nr. 1383 af 28. december 2011, der overflødiggør § 11, stk. 5, i lov nr. 1381 af 8. december 2010.

For at undgå tvivl om, hvad der gælder, foreslås det at ophæve § 11, stk. 4 og 5, i lov nr. 1361 af 8. december 2010 med en rykningsbestemmelse »Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 4 og 5«.

Til § 21

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev ”investeringsforeningsbeviser” alle steder i aktieavancebeskatningsloven ændret til ”investeringsbeviser”. Da § 46 er en overgangsregel, som vedrører beviser, som også var ejet tidligere, skulle begrebet ikke have været ændret i denne bestemmelse.

Det foreslås at ændre § 1, nr. 1, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, så begrebet ikke ændres i § 46.

Til nr. 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 var den ændring af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, hvorefter minimumsindkomsten m.v. (udlodningen) fra aktiebaserede investeringsinstitutter i sin helhed skal beskattes som aktieindkomst, tillagt virkning fra og med 1. januar 2013. Den ændring af opgørelsen af minimumsindkomsten, som er baggrund for ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, vil imidlertid først være indeholdt i den minimumsindkomst, som måtte komme til beskatning i 2014.

Der foreslås derfor, at ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, udgår af den bestemmelse, hvor ændringerne er tillagt virkning fra den 1. januar 2013.

I stedet foreslås en særskilt bestemmelse, hvorefter ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, skal have virkning fra den 1. januar 2014. Se lovforslagets § 21, nr. 3.

Til nr. 3

Efter lov nr. 433 af 16. maj 2012 er både minimumsindkomsten og eventuelle merbeløb fra aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning til deltagere, som er personer, aktieindkomst.

Da ændringen i personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, skal vedrøre de indtægter, investeringsinstituttet har haft i indkomståret 2013, skal ændringen i personskatteloven gælde fra og med den 1. januar 2014. Dette var ikke kommet med i ikrafttrædelsesreglen.

Det foreslås at indsætte dette virkningstidspunkt.

Til § 22

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter forslaget vil den ændrede affattelse af skattekontrollovens § 5, stk. 3, om adgangen for SKAT til at fastsætte en skatteansættelse skønsmæssigt, jf. forslagets § 1, nr. 8, således træde i kraft den 1. januar 2013. Der er med den ændrede affattelse ikke tilsigtet nogen ændring i retstilstanden, bortset fra at det ved en implementering af den udvidede årsopgørelsesordning, jf. bemærkningerne til stk. 2 nedenfor, alene vil være muligt at ændre skatteansættelsen for de skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelse på samme måde som for de skattepligtige, som i dag er omfattet af årsopgørelsesordningen. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 8.

Til stk. 2

Efter forslaget fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i forslagets § 1, nr. 1-7, og kan herunder bestemme, at bestemmelserne skal have virkning fra og med indkomståret 2012.

Implementeringen af den udvidede årsopgørelsesordning forudsætter, at skatteministeren udsteder en bekendtgørelse om, hvilke skattepligtige som skal modtage en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse. Dette forventes at kunne ske i løbet af 2013. For kredsen af

skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning vil de nye regler således tidligst kunne få virkning fra og med indkomståret 2013. Ifølge planerne betyder det, at de pågældende personer i foråret 2014 i givet fald vil modtage en årsopgørelse i stedet for en egentlig selvangivelse. Overvejelserne om implementering af den udvidede årsopgørelsesordning har betydning for, hvornår bestemmelserne i forslagets § 1, nr. 1, kan træde i kraft.

Angående forslagets bestemmelser om afskaffelse af oplysningskortet, jf. forslagets § 1, nr. 2, 3, 5, 6 og 7, er det sigtet, at forslaget om muligt får virkning fra og med indkomståret 2012. Implementeringen heraf vil i givet fald ske ved, at skatteministeren i en bekendtgørelse med hjemmel i den nye bestemmelse i skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. forslagets § 1, nr. 1, umiddelbart efter årsskiftet foreskriver, hvilke personer som modtager en årsopgørelse for indkomståret 2012 i marts 2013. Dvs. der alene sker en delvis udmøntning af de nye regler, hvor kun de personer, som i forvejen er på årsopgørelsesordningen, vil blive omfattet af bekendtgørelsen. Kan det af tekniske grunde ikke lade sig gøre at afskaffe oplysningskortet fra og med indkomståret 2012, må implementeringen af de nye regler udskydes til at gælde med virkning fra og med indkomståret 2013.

Til stk. 3

Det foreslås, at forslagene vedrørende indberetning af udbytter af aktier m.v. træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 4

Det foreslås, at forslagene vedrørende indberetning af udbytter får virkning for indberetninger vedrørende perioden fra og med den 1. januar 2014. Det vil sige for indberetninger vedrørende udbytter, når vedtagelsen af eller beslutningen om udbyttes sker den 1. januar 2014 eller senere.

Til stk. 5

Det foreslås, at fremrykningen af afregning af restskatten og forhøjelsen af minimumsgrænsen for opkrævninger skal have virkning for indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Vedrørende fremrykningen af afregningen af restskat, som opkræves ved indbetalingskort, betyder ikrafttrædelsen, at restskat for indkomståret 2013 opkræves med forfaldsdato den 1. august, den 1. september og den 1. oktober i året efter indkomståret, hvis årsopgørelsen er udkrevet inden den 1. august i året efter indkomståret. Er årsopgørelsen udkrevet efter den 1. august i året efter indkomståret sker opkrævningen i de 3 næstfølgende måneder. Tilsvarende kan opkrævning af rater af restskat for indkomståret 2013 ske i alle årets måneder.

Vedrørende forhøjelsen af minimumsstørrelsen for rater fra 100 kr. til 500 kr. betyder ikrafttrædelsen, at rater, der opkræves til dækning af restskatter vedrørende indkomståret 2013, skal være på mindst 500 kr., indtil hele beløbet er betalt. Vedrører en opkrævning et tidligere indkomstår end 2013, er minimumsstørrelsen for raterne fortsat 100 kr. Første gang, den nye minimumsstørrelse for rater kan tages i brug er efter lovforslaget ved opkrævningen af restskatter vedrørende indkomståret 2013. Denne opkrævning sker i kalenderåret 2014. Reglen anvendes også på B-skattearter, og forhøjelsen af minimumsstørrelsen for rater vil således blive taget i brug ved opkrævningen af B-skattearter for indkomståret 2013, som opkræves i kalenderåret 2013. For små overskydende skatter vedrørende indkomståret 2013, som udbetales i 2014, betyder ikrafttrædelsesreglen, at der vil ske udbetaling ned til 1 kr.

Til stk. 6

Det foreslås, at ændringen af rentereglerne ved taksationer skal have virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012. Efter det gældende rentesystem i kildeskatteloven beregnes rente pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret. Det bemærkes, at starttidspunktet for beregning af renten ved nærværende lovforslag er foreslået fremrykket til den 1. september i året efter indkomståret. For skattepligtige, der ikke har indgivet selvangivelse, foretager SKAT i perioden fra september til starten af næste år taksationer. Med den foreslåede ikrafttrædelsesregel vil de nye renteregler få virkning for de taksationer, der foretages i efteråret 2013 og starten af 2014 for indkomståret 2012. Renteperioden starter den 1. september i året efter indkomståret, idet starttidspunktet for renteberegningen i nærværende lovforslag er foreslået fremrykket fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret. Den foreslåede ikrafttrædelse vil således betyde, at der beregnes rente på årsopgørelser for indkomståret 2012, der udskrives på baggrund af en foretagen taksation.

Til stk. 7

Indtil den 1. januar 2013 er det alene investeringsforeninger, som kan blive omfattet af ligningslovens § 16 C. Efter den 1. januar 2013 kan både investeringsforeninger og SIKAV'er blive omfattet af ligningslovens § 16 C, jf. lov nr. 433 af 16. maj 2012.

De udloddende investeringsforeninger, som allerede er omfattet af ligningslovens § 16 C og overgår fra subjektiv beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, til § 1, stk. 1, nr. 2 litra b, foreslås omfattet af den nye skattepligtbestemmelse fra og med den 1. januar 2013. Overgangen har ingen skattemæssig betydning, hverken for deltagerne eller foreningen. Denne overgang er ikke omfattet af selskabsskattelovens § 5 F.

De manglende konsekvensændringer i lov nr. 433 af 16. maj 2012, som vedrører de nye begreber for udloddende investeringsforeninger, som har virkning fra og med den 1. januar 2013, foreslås ligeledes at have virkning fra den 1. januar 2013.

Det foreslås, at ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, vedrørende forrentning af forskelle mellem acontoskat og endelig skat, skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det medfører, at forslaget også har virkning for indbetalinger af acontoskat vedrørende indkomståret 2012, som er indbetalt den 1. januar 2013 eller senere.

Det foreslås, at de nye regler vedrørende opgørelsen af amortisationsrenten i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det medfører, at forslaget også har virkning for udbetalingsforløb i kalenderåret 2013.

Til stk. 8

Det foreslås, at ændringerne af reglerne vedrørende indsigelsesfrister i relation til værdiansættelsen af gaver og konsekvenserne ved manglende indgivelse af gaveanmeldelse kommer til at have virkning for gaver, der er modtaget fra og med den 1. januar 2013. Gaver, der er modtaget i kalenderåret 2013, skal anmeldes til SKAT senest den 1. maj 2014.

Til stk. 9

Det foreslås, at ændringerne af reglerne om fastsættelse af årlige renter i forskellige skattelove og ændringerne i selskabsskatteloven om renteswaps skal have virkning fra og med indkomståret 2013.

Renten i opkrævningslovens § 7 foreslås offentliggjort senest den 15. december forud for det kalenderår, som den vedrører.

Renten i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, foreslås offentliggjort senest den 15. december forud for det kalenderår, som den vedrører. De, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, har alle kalenderåret som indkomstår. Det foreslås, at ændringerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal have virkning fra og med indkomståret 2013.

Renten både efter den eksisterende regel i virksomhedsskatteloven og efter den foreslåede nye regel skal fastsættes på grundlag af indhentede oplysninger for de første 6 måneder i det til indkomståret svarende kalenderår. Skattepligtige, som har mulighed for at vælge en af ordningerne i virksomhedsskatteloven, kan have påbegyndt deres indkomstår 2013, før loven træder i kraft, men i så fald har de aldrig fået oplyst kapitalafkastsatsen efter de eksisterende regler, og de har heller ikke taget stilling til, om de vil anvende ordningen, hvilket de først skal gøre i forbindelse med selvangivelsen. Desuden kan SKAT formentlig ikke få de oplysninger, som er nødvendige, for at fastsætte renten efter den eksisterende regel.

Forslaget om renteswap er udelukkende begunstigende for et selskab, idet en utilsigtet

beskatning undgås. Efter de gældende regler kan muligheden fortabes både for den hidtidige koncern og det frasolgte selskab for at modregne et eventuelt beskåret kurstab på renteswaps i gevinster på samme kontrakt, når der er gået mere end 3 år, hvor modregningsadgangen i andre kursgevinster består. Lovforslaget medfører, at muligheden for at modregne beskårne kurstab på en renteswap ikke mistes, da det frasolgte datterselskab kan tage kurstabet med sig ved udtrædende af en koncern og dermed bevare modregningsadgangen i kursgevinster på samme kontrakt.

Til stk. 10

Det foreslås, at ændringen af reglen om fastsættelse af den årlige standardrente i selskabsskatteloven har virkning fra og med indkomståret 2014.

Grunden til at denne ændring først skal have virkning fra indkomståret 2014 er, at der ville opstå et væsentligt provenutab, hvis ændringen skulle have virkning fra indkomståret 2013.

Til stk. 11

De nye regler i tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven for godtgørelse af afgift af varer, der leveres til udlandet, afløser tidligere regler for afgiftsgodtgørelse i de tre nævnte afgiftslove, som ved en fejl blev ophævet ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 (Gennemførelse af EU-cirkulationsdirektiv) med virkning fra og med den 1. april 2009. Visse virksomheder har i den efterfølgende periode som følge af den fejlagtige ophævelse af de tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer.

Da de foreslåede nye regler endvidere er af begunstigende karakter for virksomhederne, foreslås de nye godtgørelsesregler at få tilbagevirkende kraft for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Det foreslås, at ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet for perioden fra og med den 1. april 2010 til og med den 31. december 2012, skal indgives til SKAT senest den 1. april 2013. Ved almindeligt brev er poststemplets dato afgørende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 927 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for told- og skatteforvaltningen årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og om sin ejerbolig. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter. Den skattepligtige skal desuden selvangive underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører.

Stk. 2. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen selvangivelsen skal indeholde, herunder oplysninger til brug for myndighedernes kontrol af grundlaget for erhvervsdrivende

virksomheders selvangivelse.

Stk. 3. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, om selvangivelsen skal underskrives eller vedgås på anden særlig måde.

Stk. 4. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren udformningen og udsendelsen af blanketter til brug ved selvangivelsen. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, modtager en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Stk. 6. Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

1. § 1, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at selvangivelsespligtige, herunder visse selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.”

2. I § 1, stk. 6, udgår ”ud over et eventuelt oplysningskort”.

Stk. 7. Efter indstilling fra Skatterådet kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indgivelse af og indholdet i anmodninger, der efter skattelovgivningen skal indgives i tilknytning til selvangivelsen.

§ 4. Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden den 1. februar til den 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan

3. I § 4, stk. 1, 2. pkt., udgår ”eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort”.

4. § 4, stk. 1, nr. 1, affattes således:

”1) Den selvangivelsespligtige eller dennes ægtefælle modtager en årsopgørelse, men forudsættes ifølge lovgivningen at indgive en selvangivelse, jf. § 1, stk. 5.”

5. I § 4, stk. 1, nr. 2, udgår ”, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli”.

selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

§ 5. Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr., for hver dag selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der følgende undtagelser:

1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen.

2) For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det

6. I § 4, stk. 5, udgår ”eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort” og ”eventuelt sammen med et oplysningskort”.

7. § 5, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

”For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse, jf. § 1, stk. 5, eller oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse, beregnes ikke noget skattetillæg.”

pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter § 7 i personskatteloven, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.

3) For fonde og foreninger, der efter § 15 i fondsbeskatningsloven kan opfylde selvangivelsespligten ved afgivelse af en særlig erklæring, betales et skattetillæg på 500 kr. for ikke at selvangive rettidigt.

Skattetillægget tilfalder staten. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan told- og skatteforvaltningen fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

8. § 5, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Hvis den selvangivelsespligtige ikke har selvangivet fyldestgørende på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.”

§ 9 B. Den, der som led i sin virksomhed modtager aktier m.v. i depot til forvaltning, skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om det udbytte, der er udloddet i det forudgående kalenderår af deponerede aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men er registreret i en

9. I § 9 B, stk. 1 og 2, udgår ”hvert år” og ”i det forudgående kalenderår”.

værdipapircentral.

Stk. 2. Selskaber og foreninger m.v., som har pligt til at indeholde udbytteskat i henhold til kildeskattelovens § 65, skal hvert år foretage indberetning om udbytter udloddet i det forudgående kalenderår af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder og ikke er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 3. Indberetninger i henhold til stk. 1 og 2 skal for hver udbyttmodtager omfatte følgende oplysninger:

1) Identifikation af den, der foretager indberetningen.

2) Identifikation af udbyttmodtageren, i det omfang denne oplysning er kendt.

3) Størrelsen af det udloddede udbytte i årets løb.

4) Identiteten af aktien m.v. er optaget til handel på et reguleret marked, når indberetningen sker efter stk. 1.

Stk. 4-6. ---

10. § 9 B, *stk. 3, nr. 2 og 3*, ophæves, og i stedet indsættes:

”2) Identifikation af udbyttmodtageren, i det omfang denne oplysning er kendt, identifikation af den konto, udbetalingen sker til, og ved indberetning efter stk. 1 identifikation af depotet.

3) Størrelsen af det udloddede udbytte før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb og oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats.

4) Datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet.”

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

§ 10 A. ---

Stk. 2. De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere mindst

11. § 10 A, *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

en gang årligt indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal tillige omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2. Desuden skal der indberettes de oplysninger, som er nævnt i stk. 5 og 6, og oplysning om beholdning af de nævnte investeringsbeviser, aktier m.v. og indskud ved kalenderårets udgang med angivelse af

- 1) investeringsbevisernes, aktierne m.v.s eller den kontoførende investeringsforenings identitet, herunder art og virke,
- 2) antallet af aktier m.v. og investeringsbeviser og
- 3) kursværdien ved årets udgang.

Stk. 3. Indberetningspligten efter stk. 1 og 2 påhviler offentlige kasser, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, aktieselskaber, investeringselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, banker, sparekasser, andelskasser, investeringsforeninger, vekselerere og andre, som indløser rente- eller udbyttekuponer, tilskriver renter eller udbytte vedrørende de værdipapirer, som er nævnt i stk. 1 eller 2, eller modtager de værdipapirer, som er nævnt i stk. 1 eller 2, i depot til forvaltning.

Stk. 4-7. ---

”De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2, samt ved indberetning om indfrielse af udbyttekuponer og udbytter oplysninger om størrelsen af udbyttet før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb, oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats og oplysning om datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Indberetningen skal tillige omfatte identifikation af den konto, udbetalingen sker til, og, når indberetningen foretages af den, hos hvem aktierne m.v. eller investeringsbeviserne er deponeret, identifikation af depotet.”

§ 2

I kildeskatteloven, jf.

lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1560 af 21. december 2010 og senest ved § 5 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 61. Den skattepligtige skal tilsvare det beløb, hvormed slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter stk. 3 og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte overstige de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60. Beløbet benævnes "restskat".

Stk. 2-3....

Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 forfalder med tillæg efter stk. 2 til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter indkomståret. Udskrives årsopgørelsen først den 1. september eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra december måned. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Er udskrivningsdatoen for den skattepligtiges årsopgørelse senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, forfalder den del af restskatten med eventuelle skyldige renter efter § 63, stk. 1, der ikke overstiger et grundbeløb på 18.300 kr. (2010-niveau) med tillæg af et til denne del af restskatten svarende tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling i det

1. I § 60, stk. 1, § 61, stk. 1, og § 62, stk. 1, udgår ”og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,”.

2. § 61, stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.”

følgende år på samme tidspunkter og med samme betalingsfrister som B-skat, jf. § 58. Er udskrivningsdatoen for årsopgørelsen først den 1. januar eller senere, forfalder restskatten til betaling over de resterende B-skatteater. Betalingen skal dog ske i mindst 3 rater, jf. dog § 62 C, stk. 1, hvorved bortses fra månederne juni og december.

Stk. 6. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 5 forfalder med tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra juni og december måned. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

§ 62. Det beløb, hvormed slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte være mindre end de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60, benævnes "overskydende skat".

Stk. 2...

Stk. 3. Tilbagebetaling af overskydende skat med godtgørelse efter stk. 2 sker i tiden fra den 1. marts til den 1. oktober i året efter indkomståret. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober at regne, hvis tilbagebetaling sker efter denne dato. Inden tilbagebetaling

3. I § 61, stk. 5, udgår ", hvorved bortses fra månederne juni og december".

4. I § 61, stk. 6, udgår ", dog bortset fra juni og december måned".

5. I § 62, stk. 1, udgår ", og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,".

6. I § 62, stk. 3, ændres to steder "1. oktober" til: "1. september".

finder sted, modregnes eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter.

§ 62 A. Medfører en ændret årsopgørelse, at der skal betales restskat eller yderligere restskat, gælder reglerne i § 61, stk. 3-6, for betaling af beløbet med tillæg efter § 61, stk. 2. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den opkrævning, der sker efter § 61, stk. 5, eller den overførsel, der er sket efter § 61, stk. 3, af den eventuelt tidligere beregnede restskat m.v. Restskat eller yderligere restskat efter 1. pkt. med tillæg efter § 61, stk. 2, forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen.

Stk. 2. Medfører en ændret årsopgørelse, at der sker nedsættelse eller bortfald af overskydende skat, der allerede er udbetalt til den skattepligtige, jf. § 62, skal beløbet tilbagebetales tillige med godtgørelse efter § 62, stk. 2. Det samlede beløb efter 1. pkt. forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen. Tilbagebetaling sker efter § 61, stk. 4.

Stk. 3. Medfører en ændret

7. I § 62 A ændres tre steder "fra den 1. oktober" til: "fra den 1. september".

årsopgørelse, at den tidligere beregnede restskat nedsættes eller bortfalder, udbetales det beløb, som restskatten er nedsat med, med tillæg efter § 61, stk. 2, til den skattepligtige inden udgangen af den måned, der følger nærmest efter udskrivningsdatoen. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret. Inden udbetaling finder sted, modregnes eventuel uforfalden restskat efter § 61, stk. 3-6, og eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter. Opkrævning af den resterende, ikke forfaldne del af restskatten sker efter reglerne i § 61, stk. 3-5. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den overførsel af restskat m.v. til det følgende år, der er sket efter § 61, stk. 3.

8. Efter § 62 A indsættes:

”§ 62 B. Hvor skatteansættelsen er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, beregnes en rente af restskatten svarende til renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret til udskrivningsdatoen.”

§ 62 C. Rater, der opkræves efter

denne lov, skal være på mindst 100 kr., indtil hele beløbet er betalt.

Stk. 2. Hvis skattebeløb efter denne lov, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg, godtgørelse og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 100 kr., opkræves eller udbetales det ikke. Overskydende skat, der efter 1. pkt. ikke udbetales, overføres til året efter det år, hvori ligningen foretages. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges eller fradrages beløb efter 1. og 3. pkt., der ikke tidligere er opkrævet eller udbetalt.

§ 66. ---

Stk. 2. Selskaber, der vedtager eller beslutter udbetaling eller godskrivning af udbytte, skal uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af udbytte-skat i en af skatteministeren foreskrevne form meddele oplysning om vedtagelsen. Meddelelsen skal indgives senest i den følgende måned efter nævnte vedtagelse eller beslutning samtidig med udløbet af selskabets frist for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejds-markedsbidrag. Selskaber, der vedtager eller beslutter ikke at deklare udbytte, er på told- og skatteforvaltningens begæring pligtige til inden en nærmere angiven frist at indsende oplysning om vedtagelsen. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltning-

9. I § 62 C, *stk. 1*, ændres ”100 kr.” til: ”500 kr.”.

10. § 62 C, *stk. 2*, affattes således:
”*Stk. 2.* Hvis restskat, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 500 kr. opkræves den ikke. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges beløb efter 1. og 2. pkt., der ikke tidligere er opkrævet.”

11. I § 66, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter ”udbytte,”: ”som ikke skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2,”.

gen.

Stk. 3. ---

§ 85. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2 fastsatte bestemmelser om at indgive meddelelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 87, indtil påbuddet efterledes.

Stk. 5. ---

12. I § 85, *stk. 4*, ændres to steder »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 24. juni 2011, § 1 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 3 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 22...

Stk. 4. Hvis investeringsinstituttets anbringelser ikke overholder betingelsen i stk. 2, anses instituttet for at have skiftet skattemæssig status til et aktiebaseret investeringsinstitut, jf. § 33 og selskabsskatteovens § 5 F, og reglerne i § 21 finder anvendelse.

1. I § 22, *stk. 4*, indsættes efter »aktiebaseret investeringsinstitut»: »med minimumsbeskatning».

...

§ 23. ...

Stk. 8. Ved afståelse af et investeringsforeningsbevis i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, der har været omfattet af ligningslovens § 16 C, og hvor investeringsbeviset på grund af instituttets beslutning herom eller på grund af manglende rettidig indsendelse af korrekte oplysninger om minimumsudlodning m.v. omfattes af § 19, stk. 1, opgøres den skattepligtige indkomst fra afståelsen, som om stk. 7, § 19, stk. 1, og § 33, stk. 1, ikke var gældende. Det gælder dog kun, såfremt afståelsen sker inden beslutningstidspunktet eller inden det tidspunkt, hvor rettidig indsendelse af korrekte oplysninger skulle have fundet sted, og den skattepligtige ikke på grund af udfaldet af en stedfunden generalforsamling havde grund til at antage, at beslutningen ville blive truffet, eller at der ikke ville ske rettidig indsendelse af korrekte oplysninger.

§ 32. Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor

2. I § 23, stk. 8, 1. pkt., ændres "minimumsudlodning" til: "minimumsindkomst".

3. I § 32, stk. 1, 1. pkt., udgår "samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,".

indskuddet foretages.

...

§ 33. ...

Stk. 5. I det første år, hvor årets gevinst eller tab på aktier, der er udstedt af et investeringselskab, omfattes af § 19, jf. stk. 2, nedsættes værdien af andele i investeringselskabet ved indkomstårets begyndelse med den faktiske udlodning foretaget efter statusskifte, i det omfang den vedrører tiden før statusskiftet. På tilsvarende måde nedsættes anskaffelsessummen af andele, når et investeringselskab, jf. § 19, skifter skattemæssig status. Ved statusskifte fra udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, til investeringselskab nedsættes værdien af andelen mindst med minimumsudlodningen.

...

4. I § 33, stk. 5, 3. pkt., ændres ”udloddende investeringsforening” til: ”investeringsinstitut med minimumsbeskatning”.

§ 4

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 19. september 2011, som ændret ved § 6 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og § 4 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 16. Indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i

en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles det med hævning.

Stk. 2. Udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing, fra en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller fra en boligopsparingsordning som nævnt i stk. 1 sidestilles med indskud.

...

1. I § 16, *stk. 1*, udgår ”eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,”.

2. I § 16, *stk. 2*, udgår ”eller fra en boligopsparingsordning”.

§ 5

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 2. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Foreligger en anmeldelse om gave ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaven.

Stk. 4. Gavegiver og gavemodtager skal, hvis told- og skatteforvaltningen har foretaget en skønsmæssig ansættelse af værdien af en gave, inden 4 uger fra dateringen af underretningen om skønsmæssig ansættelse underrette told- og skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst

fra udløbet af fristen for anmeldelse af gaveafgiftspligtig gave.«

2. § 27, *stk. 2*, affattes således:

§ 27. ---

Stk. 2. Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 3 måneder efter anmeldelsens modtagelse.

»*Stk. 2.* Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse. Fristen begynder dog først at løbe fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen har de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til værdiansættelsen.«

§ 41. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, herunder til brug ved beregning af passivposter efter § 13 a, eller fortier eller nægter at give oplysninger til brug ved afgørelser om afgiftspligten eller afgiftsberegningen eller

2) undlader rettidigt at afgive de opgørelser, anmeldelser m.v., der er foreskrevet i denne lov.

3. I § 41, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »i denne lov«: »eller«.

4. I § 41, *stk. 1*, indsættes som *nr. 3*:

»3) undlader at underrette told- og skatteforvaltningen om, at ansættelsen er for lav, jf. § 26 *stk. 4*.«

§ 6

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august

1998, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

§ 10 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-6. ---

1. § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4.«

§ 7

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 6 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 7 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-8. ---

1. § 7 a, stk. 4, ændres » § 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 8

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 6 i lov

nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-8. ---

§ 5. Afgiftsoplag er et ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2-5. ---

1. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 4 b, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 5, stk. 1, ændres »Afgiftsoplag er et ethvert« til: »Et afgiftsoplag er ethvert«.

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23, 29 og 30 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

2) Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. ---

4. I § 33, *stk. 1*, ændres », 29 og 30« til: »og 29-32«.

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 35. Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en

etableringskonto eller
iværksætterkonto efter lov om indskud
på etableringskonto og
iværksætterkonto samt indskud af en
fordring eller en kontrakt i en
boligopsparingsordning, der er
omfattet af lov om boligopsparing,
sidestilles med afståelse. Som
afståelsessum anses værdien på
indskudstidspunktet. Udlodning af en
obligation fra en etableringskonto eller
iværksætterkonto efter lov om indskud
på etableringskonto og
iværksætterkonto sidestilles med
erhvervelse. Udlodning af en fordring
eller en kontrakt fra en rateopsparing i
pensionsøjemed, fra en opsparing i
pensionsøjemed, fra en
aldersopsparing eller en
selvpensioneringsordning, fra en
børneopsparingsordning eller en
boligopsparingsordning som nævnt i 1.
pkt. sidestilles med erhvervelse. Som
anskaffelsessum anses værdien på
udlodningstidspunktet. 1. -5. pkt.
finder tilsvarende anvendelse for
indskud i og udlodning af fordringer
og kontrakter i pensionsordninger, der
er godkendt efter
pensionsbeskatningslovens § 12, stk.
1, og § 15 C.

1. I § 35, 1. pkt., udgår ”samt indskud
af en fordring eller en kontrakt i en
boligopsparingsordning, der er
omfattet af lov om boligopsparing,”.

2. I § 35, 3. pkt., udgår ”eller en
boligopsparingsordning”.

§ 10

I lov om afgift af mineralvand
m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af
7. maj 2012, som ændret ved § 6 i lov
nr. 924 af 18. september 2012,
foretages følgende ændring:

§ 10 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

1. § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

Stk. 5-6. ---

§ 11

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 47. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.

1. To steder i § 47, stk. 6, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

Stk. 7-8. ---

§ 74. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1 og

3-5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

2. I § 74, stk. 6, 2. pkt., ændres »den daglige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«, og i § 74, stk. 6, 4. pkt., ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 12

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 4 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afregningsperioden er kalendermåneden. Hvor der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, svarer dette til afregningsperioden. For hver afregningsperiode og for hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte skatte-

og afgiftslov. 3. pkt. finder dog ikke anvendelse, for så vidt angår indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret.

Stk. 2-9. ---

§ 4. Har told- og skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan de fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvarende gælder, hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret betales senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2-4. ---

§ 5. Hvis det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse eller indberetning til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. ---

§ 12. Hvis en virksomheds tilsvær af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i denne lov, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter ”indkomstregisteret”: ”, og indeholdt udbytteskat, som skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2”.

2. I § 4, *stk. 1*, ændres ”hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret” til: ” hvis indkomstregisteret eller told- og skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning”.

3. I § 5, *stk. 1*, og § 12, *stk. 2, 3 og 4*, udgår ”til indkomstregisteret”.

godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvær, overstiger tilsværet. Beløb under 50 kr. udbetales ikke. Er der tale om beløb vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, sker der kun udbetaling, hvis disse beløb tilsammen overstiger 50 kr.

Stk. 2. Såfremt angivelsen henholdsvis indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1 senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode. Såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort told- og skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller told- og skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Stk. 3. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, kan forvaltningen ligeledes afbryde udbetalingsfristen eller stille krav om sikkerhedsstillelse, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

Stk. 4. Beløb, der skulle have været udbetalt efter stk. 1, kan tilbageholdes, såfremt angivelser eller indberetningen

til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. vedrørende afsluttede afregningsperioder ikke er indgivet. Krav på tilsvarende og eventuelle renter for disse perioder modregnes ved udbetalingen af beløb efter stk. 1, selv om kravet ikke er forfaldent. Beløb efter stk. 1 kan ligeledes tilbageholdes, såfremt virksomheden ikke rettidigt har indsendt sin selvangivelse.

§ 7. Betales et beløb ikke rettidigt, eller er der ydet henstand med betalingen, skal der betales en månedlig rente som fastsat efter stk. 2 med tillæg af 0,8 procentpoint for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales. For indeholdelsespligtige omfattet af § 2, stk. 6, betales renten efter 1. pkt. vedrørende A-skat og arbejdsmarkedsbidrag dog for hver påbegyndt måned regnet fra den første i måneden efter sidste rettidige indbetalingsdag. Renten kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Renten fastsættes for kalenderåret. Renten offentliggøres senest femtesidste børsdag forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede

4. § 7, stk. 2, 2.-6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning.

Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks

kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Renten udgør den gennemsnitlige obligationsrente, der er udregnet efter 4. pkt., oprundet til nærmeste halve procentpoint, divideret med 24, afrundet til 1 decimal.

forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats. Den i 6. pkt. beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.”

§ 11. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden, senest 14 hverdage efter at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om

5. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Meddelelse om, at registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev, der tillige skal oplyse, at en fortsættelse af virksomheden efter registreringsinddragelsen eller registreringsnægtelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en forsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 11. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter stk. 9, eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden påbud om at efterleve 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves.

6. I § 11, stk. 10, ændres »og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en forsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

7. I § 11, stk. 11, ændres alle steder »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 12-14.---

§ 13

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 og § 6 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 21. De skattepligtige efter § 1, stk. 2, og forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, indgiver senest den 31. maj efter indkomstårets udløb en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den

skattepligtige del heraf samt af skatten for indkomståret. Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, jf. dog 4. -7. pkt. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Forsikringselskaber m.v., jf. dog § 22, kan senest den 19. februar året efter indkomståret vælge at betale acontoskat for pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1. For de forsikringselskaber m.v., der vælger at betale acontoskat, beregnes renter af forskellen mellem den beregnede endelige skat og den indbetalte acontoskat for indkomståret fra den 20. februar året efter indkomståret, og til betaling sker. Skyldige skattebeløb med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse. Overskydende skattebeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Renten efter 2. og 5. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 5. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.

Stk. 2---

§ 27. ...

Stk. 5. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet fra den 1.

1. § 21, stk. 1, 8. og 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.«

2. § 27, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 21, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 20.

januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for et indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes som et simpelt gennemsnit af de af OMX, den Nordiske Børs, København, dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.

februar i året efter indkomståret til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 22, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.«

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret ved § 1 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

§ 11 A. ...

Stk. 2. Før rateudbetalingen påbegyndes, vælger kontohaveren udbetalingsforløbet efter reglerne i dette stykke. Renter m.v., der tilskrives i det sidste udbetalingsår, skal senest udbetales sammen med sidste rate. Kontohaveren skal vælge et af følgende udbetalingsforløb:

1. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller
2. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en

1. § 11 A, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en

værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente. Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

....

amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

§ 15

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 2 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende

her i landet:

...

5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, bortset fra investeringsselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, og bortset fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, der er investeringsforeninger

5 b) fonde og foreninger som nævnt i §§ 214-216 i lov om finansiel virksomhed, KommuneKredit og Dansk Eksportfinansieringsfond,

...

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 5, *litra c*:

”5 c) investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C. Skattepligten omfatter alene indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.”

Stk. 4. Som indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed for de i stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m.v. betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres ”nr. 6, omhandlede” til: ”nr. 5, *litra c*, og nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter.”.

af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervsmæssig indtægt for foreningen m.v.; dette gælder dog ikke for hjælpe- og understøttelsesfonds for de i en virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende.

Stk. 5. Overskud, som de i stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervsmæssig virksomhed.

...

Stk. 7. En bevisudstedende investeringsforening omfattet af ligningslovens § 16 C eller en kontoførende investeringsforening omfattes kun af stk. 1, nr. 6, såfremt den har mindst 8 medlemmer, medmindre der sker en effektiv markedsføring over for offentligheden eller større dele heraf med henblik på at bringe antallet af medlemmer op. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

Stk. 8. En bevisudstedende investeringsforening omfattet af ligningslovens § 16 C eller en kontoførende investeringsforening med mindre end 8 medlemmer, der ikke opfylder kravene i stk. 7, omfattes dog af stk. 1, nr. 6, såfremt eventuelle investeringsbeviser i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom lyder på navn, og såfremt der i

3. I § 1, stk. 5, ændres ”stk. 1, nr. 6” til: ”stk. 1, nr. 5, litra c, og nr. 6”.

4. I § 1, stk. 7, 1. pkt., ændres ”stk. 1, nr. 6” til: ”stk. 1, nr. 5, litra c, og nr. 6”.

5. I § 1, stk. 8, 1. pkt., ændres ”stk. 1, nr. 6” til: ”stk. 1, nr. 5, litra c, og nr. 6”.

overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom alene optages medlemmer, der er juridiske personer, og hvor ingen deltagere i de juridiske personer beskattes direkte af gevinst på investeringsbeviset eller af indkomst fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer.

Bevisudstedende investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C må ikke kunne optages som medlemmer.

§ 11 B. ...

Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs A/S, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Standardrenten udgør 2,5 procentpoint plus den efter 1. pkt. beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele eller halve point. Standardrenten fastsættes for indkomståret. Standardrenten offentliggøres senest femtesidste

6. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres ”investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C” til:

”investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C”.

7. § 11 B, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse

børsdag forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

..

Stk. 10. Hvis et selskab i et indkomstår fradragsbeskæres efter stk. 1, vil beskærne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kunne fradrages i kursgevinster på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven i de 3 efterfølgende indkomstår. Uanset 1. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom fremføres i kontraktens løbetid til fradrag i urealiserede kursgevinster på samme kontrakt og i realiserede kursgevinster på samme kontrakt, der realiseres i det indkomstår, hvor kontrakten ophører. Ved fremførsel af kurstab modregnes de ældste kurstab først. Kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationselskabet. Ved ophørsspaltning af administrationselskabet fordeles de fremførselsberettigede kurstab forholdsmæssigt efter den skattemæssige værdi af aktiverne, jf. stk. 5 og 6, i de modtagende selskaber.

...

opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

8. I § 11 B, *stk. 10*, indsættes efter 5.

pkt.:

”Uanset 4. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen.”

§ 16

I lov om afgift af spiritus m.m.
(spiritusafgiftsloven), jf.

lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 8. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-9. ---

§ 15. ---

1. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. I § 8, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:
»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 15 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1 og stk. 3.

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 15, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 1 og stk. 3*« til: »*stk. 1, 3 og 4*«.

§ 21. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For afgiftspligtige, der modtager varer fra andre EU-lande, og som ikke er omfattet af *stk. 1*, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, *stk. 1, 3 og 4*, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Opgørelsen af, hvilken mængde varer der skal betales afgift af, sker efter reglerne i §§ 10-12.

5. I § 21, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »andre EU-lande« til: »udlandet«.

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1)-2) ---

3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i henhold til § 9, *stk. 2, 3. pkt.*, og *stk. 3, § 15, stk. 2*, eller § 20, *stk. 9*,

4)-6) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 7, *stk. 5*, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, *stk. 1* eller 4-12,

6. I § 31, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 20, *stk. 9*« til: »§ 20, *stk. 7*«.

7. I § 31, *stk. 5, 1. pkt.*, og to steder i § 31, *stk. 6*, ændres »§ 7, *stk. 5*« til: »§ 7, *stk. 4, 2. pkt.*«

hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 7, stk. 5, eller § 20, stk. 1 eller 4-10, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 7, stk. 5, eller § 20, stk. 1 eller 4-10, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. ---

8. I § 33 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 9 a, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af

mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 17

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 10 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 1 i lov nr. 1392 af 20. december 2004, § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 3 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved lov nr. 278 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 8, Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011,

cigaretter, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 10, Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift, EU-Tidende 1995, nr. L 291, side 40, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, samt Rådets direktiv 2010/12/EU af 16. februar 2010 om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak samt direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 50, side 1.

§ 3. ---

Stk. 2. Enhver pakning skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde, den pågældende vares detailpris, jf. § 28, samt fremstillers eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. De nævnte angivelser kan efter nærmere fastsatte regler anbringes på stempelmærket i stedet for på selve pakningen. Pakninger til reklamer for røgtobak nævnt i § 1, punkt B, må ikke under nogen form give indtryk af, at varen er anvendelig til fremstilling af cigaretter.

§ 9. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i

2. I § 3, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »røgtobak nævnt i § 1, punkt B,« til: »groftskåret røgtobak«.

udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 29, stk. 1.

Stk. 2-6. ---

§ 10 a. ---

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og

3. I § 9, *stk. 1*, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 20, stk. 1«.

4. I § 10 a, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

5. § 10 a, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:
»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

6. I § 10 a, *stk. 7, 1. pkt.*, indsættes efter »varer«: », der er omfattet af § 7,«.

skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet.

Stk. 8-9. ---

§ 12. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 2. ---

§ 13. ---

Stk. 2. For afgiftspligtige, der modtager varer fra andre EU-lande, og som ikke er omfattet af stk. 1, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 1, 3 og 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Opgørelsen af, hvilken mængde varer der skal betales afgift af, sker efter reglerne i § 11, stk. 3.

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

Regnskabs- og kontrolbestemmelser

§ 18. ---

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 18, stk. 11 og 12. De daglige

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret« til: »autoriseret«.

8. I § 13, stk. 2, 1. pkt., ændres »andre EU-lande« til: »udlandet«.

9. Overskrifterne, »Kapitel 3. Fælles bestemmelser«, før overskriften til § 18, »Regnskabs- og kontrolbestemmelser«, ophæves.

10. I § 21 b, 1. pkt., ændres »§ 18, stk. 11 og 12« til: »§ 18, stk. 10 og

bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag. 11«.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, § 4, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1, 2, 3 eller 8, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,

3) undlader at efterkomme et efter § 15, 1. pkt., meddelt påbud eller tilsidesætter et efter § 18, stk. 8, meddelt vilkår,

4)-5) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13, udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf

11. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 3« til: »§ 2, § 3«, og »§ 18, stk. 1, 2, 3 eller 8« ændres til: »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

12. I § 25, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 18, stk. 8« til: »§ 18, stk. 6«.

13. I § 25, *stk. 5*, ændres »§ 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

14. I § 25, *stk. 6*, ændres to steder »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. ---

§ 29. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse og - godtgørelse efter stk. 1.

15. I § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

16. I § 29, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1, 2 og 4«.

§ 18

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 og senest ved § 13 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. § 9, 2.-4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

§ 9. Den i § 7 nævnte afkastsats opgøres en gang årligt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede

”Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks

kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 2. pkt., opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke blive mindre end 0 procent.”

§ 19

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 6 a. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varer-

ne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 5-8. ---

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1 og 2. Afgiftsfritagelse kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnede til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer.

§ 12. Virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer i samme omfang,

1. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. I § 6 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:
»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-4«.

5. § 12 ophæves.

som der kan ske afgiftsfritagelse efter § 11. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

§ 16. ---

Stk. 2. For afgiftspligtige, der modtager varer fra andre EU-lande, og som ikke er omfattet af stk. 1, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 1, 3 og 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Opgørelsen af, hvilken mængde varer der skal betales afgift af, sker efter reglerne i § 9, stk. 3.

6. I § 16, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »andre EU-lande« til: »udlandet«.

7. I § 27 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 7, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at

benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

8. I § 32, stk. 1, ændres »registrerede« til: »autoriserede«.

§ 32. Øl må kun udleveres fra den registrerede oplagshaver til forbrug her i landet, når det er bragt i den efter dets almindelige beskaffenhed og regelmæssige bryggemåde til forbrug færdige tilstand.

Stk. 2. ---

§ 20

I lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing), som ændret ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

§ 11. ---

Stk. 2-3.---

Stk. 4. (ophævet)

Stk. 5. Ændringen af tobaksafgiftslovens § 1, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, har virkning for cigaretter og røgtobak, som den 1. januar 2014 findes i ustemplet stand hos virksomheder, der

1. § 11, stk. 4 og 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 4 og 5.

fremstiller eller modtager cigaretter eller røgtobak fra udlandet, og for varer, som fra nævnte dag fremstilles, udleveres til forbrug fra autoriserede og registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 6-7.---

§ 21

I lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteoven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v.) foretages følgende ændringer:

§ 1

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 624 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1380 af 28. december 2011, § 3 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 9 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser«, »udloddende investeringsforeninger« til: »investeringsinstitutter med

1. § 1, nr. 1, affattes således:

”1. Overalt i loven, undtagen i § 46, ændres ”investeringsforeningsbeviser” til: ”investeringsbeviser, ” udloddende investeringsforeninger” til: ”investeringsinstitutter med

minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« ændres til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

minimumsbeskatning”, og ”en udloddende investeringsforening” til: ”et investeringsinstitut med minimumsbeskatning”.

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 2. § 1, nr. 1-3, 6, 8-15, 17-19, 22 og 24-33, §§ 2-6, § 7, nr. 1, 4 og 5, § 8, nr. 2-9, § 9, nr. 1, 3 og 6-8, § 10, § 11, nr. 1, 3 og 5-8, § 12 og § 14 har virkning fra den 1. januar 2013.

...

Stk. 7. § 1, nr. 34, og § 7, nr. 6, har virkning, hvor flytning til Danmark sker den 1. juli 2012 eller senere.

2. I § 15, *stk. 2*, ændres ”§ 9, nr. 1, 3 og 6-8” til: ”§ 9, *stk. 1, 3, 6 og 8*”.

3. I § 15 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

”*Stk. 8.* § 9, nr. 7, har virkning fra og med den 1. januar 2014.”

Stk. 8 og 9 bliver herefter *stk. 9 og 10*.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog *stk. 2 og 3*.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-7, og kan herunder bestemme, at bestemmelserne skal have virkning fra og med indkomståret 2012.

Stk. 3. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 12, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 12, nr. 1-3, har virkning for indberetninger vedrørende perioden fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 5. § 2, nr. 1-7, 9 og 10, har virkning for afregning af indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Stk. 6. § 2, nr. 8, har virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012.

Stk. 7 § 3, nr. 1, 2 og 4, § 13, nr. 1, § 14, § 15, nr. 1-6 og § 21 nr. 1, har virkning fra 1. januar 2013.

Stk. 8. § 5 har ikke virkning for gaver, der er modtaget til og med den 31. december 2012.

Stk. 9. § 12, nr. 4, § 13, nr. 2, § 15, nr. 8, og § 18 har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 10. Den i § 15, nr. 7, nævnte affattelse af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 11. § 16, nr. 3, § 17, nr. 15, og § 19, nr. 3, har virkning for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010 og til og med den 31. december 2012, skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 1. april 2013.